

การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษใน
ระดับสูงและปัจจัยที่ส่งเสริมความสามารถด้านการพูด
Use of Social Media by Students with High English Oral Proficiency and
Factors Contributing to their Oral Proficiency

โรสลีนา สุมาลี
Roslina Sumalee

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Arts in Teaching English as an International Language
Prince of Songkla University

2563

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษใน
ระดับสูงและปัจจัยที่ส่งเสริมความสามารถด้านการพูด
Use of Social Media by Students with High English Oral Proficiency and
Factors Contributing to their Oral Proficiency

โรสลีนา สุมาลี
Roslina Sumalee

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Arts in Teaching English as an International Language
Prince of Songkla University

2563

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์	การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับสูงและปัจจัยที่ส่งเสริมความสามารถด้านการพูด
ผู้เขียน	นางสาวโรสลีน่า สุมาลี
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	คณะกรรมการสอบ
..... (รองศาสตราจารย์ ดร. ธัญภา พลานุกุศลวงศ์)ประธานกรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อชิปต์ย์ บุญเหมาะสม)
กรรมการ (ดร.อุษา อินทร์รักษา)
กรรมการ (รองศาสตราจารย์ ดร. ธัญภา พลานุกุศลวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

.....
(ศาสตราจารย์ ดร. ดำรงค์ศักดิ์ ฟ้ารุ่งสว่าง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มี
ส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ธัญภา พลาณกุลวงศ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ

(นางสาวโรสลีน่า สุมาลี)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ

(นางสาวโรสลีน่า สุมาลี)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับสูงและปัจจัยที่ส่งเสริมความสามารถด้านการพูด
ผู้เขียน	นางสาวโรสลีน่า สุมาลี
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี เพื่อการพัฒนาทักษะด้านการพูดและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูด กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จากโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย จังหวัดสงขลา จำนวน 35 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง นักเรียนกลุ่มนี้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับ 6 ขึ้นไปจาก 8 ระดับ ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษตามแนวทางแบบทดสอบทักษะด้านการพูดของ Test of English for International Communication (TOEIC) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้เรียนเพื่อคัดกรองกลุ่มตัวอย่าง แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ แบบสอบถามการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า สื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้พัฒนาทักษะด้านการพูดมี 4 ประเภทเรียงลำดับตามความนิยมใช้ได้แก่ สื่อประเภทวิดีโอ (YouTube และ Netflix) สื่อประเภทข้อความและภาพ (Facebook Instagram และ Twitter) สื่อประเภทเสียง (JOOX TED Talk และ Podcast) และสื่อประเภทสนทนา (Messenger WhatsApp Skype และ Line) YouTube คือ สื่ออันดับหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 35 คน ใช้เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการดูภาพยนตร์ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีโอกาสได้พบการใช้ภาษาอังกฤษที่หลากหลายจากทั่วโลก อีกทั้งเนื้อหาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์มีความน่าสนใจ จึงทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยด้านแรงจูงใจ ความพากเพียร และความเต็มใจในการสื่อสารในระดับสูง เพราะความพากเพียรและแรงจูงใจที่ดี สามารถส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดี

คำสำคัญ: นักเรียนที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระดับดี, สื่อสังคมออนไลน์, การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

Thesis Title	Use of Social Media by Students with High English Oral Proficiency and Factors Contributing to their Oral Proficiency
Author	Miss Roslina Sumalee
Major Program	Teaching English as an International Language
Academic Year	2019

ABSTRACT

This research aimed to study the use of social media and the factors contributing to upper secondary participants' oral proficiency. The participants were 35 upper secondary level students from Hatyaiwittayalai School, Songkhla, selected by purposive sampling. Their oral proficiency was rated above Band 6 out of 8 based on TOEIC assessment criteria. Research instruments consisted of a screening questionnaire, a speaking test, a questionnaire on the use of social media in contributing oral proficiency and a semi-structured interview. Data was statistically computed to determine the frequency, percentage, means, and standard deviation.

The four types of social media were found, in order of popularity, to help the participants develop their oral abilities: *video media* (YouTube and Netflix), texts with pictures (Facebook, Instagram and Twitter), *audio media* (JOOX, TED Talk and Podcast), and *voice and video calls* (Messenger, WhatsApp, Skype and Line). The most used media was *Youtube*; all the 35 participants learned English by watching movies on YouTube. The participants reported that social media offered them a variety of English used around the world and that the contents on social media were interesting so they were motivated to develop their language skills. Besides, there's motivation, grit, and willingness to communicate of them were at a high level. Having a high level of grit and motivation could affect participants to succeed in developing English oral proficiency very well.

Keywords: Students with high oral proficiency, Social Media, English oral proficiency development

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจ และขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย

คนแรกที่ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมากที่สุดคือ รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญภา พลาณกุลวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำตรวจแก้ไขในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ อาจารย์ได้เสียสละเวลาให้ข้อคิดเห็นและสอนลูกศิษย์คนนี้ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา

ขอขอบพระคุณ ดร.อุษา อินทร์รักษา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อธิปัติย์ บุญเหมาะสม กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ พร้อมชี้แนะแนวทางการทำวิจัย และตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้อย่างละเอียด เพื่อเติมเต็มวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษานานาชาติทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัย รวมไปถึงเจ้าหน้าที่บัณฑิตศึกษา ของคณะศิลปศาสตร์ทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการด้านเอกสารต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

การวิจัยครั้งนี้ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย จังหวัดสงขลา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณ ครอบครัวสุมาลี ที่ได้ให้การสนับสนุนทั้งกำลังใจ กำลังทรัพย์ และเป็นแรงใจอันยิ่งใหญ่ที่ทำให้ผู้วิจัยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ ในระหว่างการศึกษา ตลอดจนกระทั่งถึงวันแห่งความสำเร็จ

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณกำลังใจที่อันยิ่งใหญ่จากกัลยาณมิตรในชีวิตทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจอันอบอุ่นในการเรียนและการทำงานตลอดมา

โรสลีน่า สุมาลี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
รายการผลงานที่ตีพิมพ์	(11)
สำเนาหนังสือตอบรับจากวารสาร	(12)
สำเนาหนังสือตอบรับการนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการ	(13)
1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
1.3 ขอบเขตการศึกษา	6
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 สื่อสังคมออนไลน์กับการเรียนภาษาอังกฤษ	8
2.2 ทักษะการพูดภาษาต่างประเทศ	9
2.3 ปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูด	11
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
3 ระเบียบวิธีวิจัย	19
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	19
3.2 เครื่องมือในการศึกษา	20
แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้เรียน	20
แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	20
แบบสอบถามการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	21
แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง	21
3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	21

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 การเก็บข้อมูล	22
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	22
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	24
คำถามวิจัยที่ 1: นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี มีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษประเภทใดบ้าง	24
คำถามวิจัยที่ 2: นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี มีระดับพฤติกรรมและความเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดอย่างไร	26
คำถามวิจัยที่ 3: นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดีมีความสนใจในการสื่อสาร และความพากเพียรในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองอย่างไร	30
5 สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	36
5.1 สรุปผลการศึกษา และการอภิปรายผล	36
5.2 ข้อเสนอแนะ	43
เอกสารอ้างอิง	46
ภาคผนวก	53
ก แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้เรียน	54
ข แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	56
ค เกณฑ์ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	59
ง แบบสอบถามการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	65
จ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง	73
บทความ 1 ประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	76
บทความ 2 ระดับพฤติกรรมและความเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะด้านการพูดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี	89
ประวัติผู้เขียน	98

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประเภทสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	24
2 วิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถด้านการพูดในระดับดี	26
3 ความคิดเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูด	28
4 ด้านแรงจูงใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	31
5 ด้านความเต็มใจในการสื่อสาร	33
6 ด้านความพากเพียรในการฝึกฝน	35

รายการผลงานตีพิมพ์

โรสลีน่า สุมาลี, และธัญภา พลานุกุลวงศ์. ระดับพฤติกรรมและความเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์
ในการพัฒนาทักษะด้านการพูดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษในระดับดี. วารสารวิจัย มข. สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

โรสลีน่า สุมาลี, และธัญภา พลานุกุลวงศ์. (กุมภาพันธ์ 2563). ประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งผล
ต่อการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลาย. เอกสารนำเสนอในงานประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ ครั้งที่ 5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยจังหวัด
นครศรีธรรมราช.

สำเนาหนังสือตอบรับจากวารสาร

[GS KKU HS] Submission Acknowledgement 👉 ทดลองจดหมาย ✕ 🖨 🔗

 ผศ.ดร.ธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์ via Thai Journals Online (ThaiJO) ... จ. 11 พ.ย. 10:01 (3 วันที่ผ่านมา) ☆ ← ⋮
ถึงฉัน ▾

🌐 อังกฤษ ▾ > 🇹🇭 ไทย ▾ [แปลข้อความ](#) เปิดสำหรับ: อังกฤษ ✕

Roslina Sumalee:

Thank you for submitting the manuscript, "The Levels of Behavior and Opinions Towards Social Media in Developing Speaking Abilities of High Oral Proficiency Secondary Students" to KKU Research Journal (Graduate Studies) Humanities and Social Sciences. With the online journal management system that we are using, you will be able to track its progress through the editorial process by logging in to the journal web site:

Manuscript URL: <http://www.tci-thaijo.org/index.php/gskkuhs/authorDashboard/submission/224820>
Username: roslina

If you have any questions, please contact me. Thank you for considering this journal as a venue for your work.

สำเนาหนังสือตอบรับการนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการ

ที่ อว๐๖๕๕.๐๖/ว ๑๔

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
๘๐๑๑๐

๒๐ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาบทความวิจัยเพื่อเข้าร่วมนำเสนอในงานประชุมวิชาการระดับชาติ
ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ ครั้งที่ ๕ (NSCIC๒๐๒๐)

เรียน โรสลีน่า สุมาลี

ตามที่ท่านได้ส่งบทความทางวิชาการ เพื่อนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ
ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ ครั้งที่ ๕ (NSCIC๒๐๒๐) ระหว่าง
วันที่ ๖-๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ณ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ศรีวิชัย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เรื่อง “ประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งผลต่อการ
พัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” นั้น

ในการนี้ คณะกรรมการดำเนินงานขอแจ้งให้ท่านทราบว่า ผลงานของท่านได้ผ่าน
การประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว และพิจารณาให้เข้าร่วมนำเสนอบทความวิจัยได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุธรรม ชุมพร้อมญาติ)
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ฝ่ายวิชาการและวิจัย

โทรศัพท์ ๐-๗๕๗๗-๓๓๓๖-๗ ต่อ ๑๐๔, ๑๐๕

โทรสาร ๐-๗๕๗๗-๓๓๓๘

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันนี้เทคโนโลยีเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ ซึ่งไม่ใช่เฉพาะด้านการใช้ประโยชน์ทั่วไป หรือด้านการใช้เพื่อความบันเทิงเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอีกด้วย (Alfaki & Alharthy, 2014; Thorne & Payne, 2005) โดย Hootsuite หรือ Digital Agency ที่มีชื่อเสียงสำรวจสถิติของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยเมื่อปีพุทธศักราช 2560 พบว่าประชากรชาวไทยมีสถิติการใช้อินเทอร์เน็ตถึง 57 ล้านคน และอีกจำนวนมากกว่า 51 ล้านคนใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ดังนั้นจากสถิติดังกล่าวจึงบ่งชี้ถึงความนิยมของการใช้เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ของชาวไทยที่สูงมากในศตวรรษนี้

เครื่องมือและอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีที่มักถูกใช้ในการสื่อสารและค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ อาทิเช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ Smartphone Tablet เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนภาษา โดยผู้เรียนสามารถค้นคว้าและสัมผัสกับภาษาที่สื่อสารโดยเจ้าของภาษา (authentic English) ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-study autonomous learning) ได้อีกด้วย (Alfaki & Alharthy, 2014)

การเรียนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษผ่านเทคโนโลยี มักอยู่ในรูปแบบของการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เช่น Facebook Twitter YouTube Skype Netflix และอื่นๆอีกมากมาย (Lomicka & Loard, 2016) โดย Sturgeon and Walker (2009) ได้กล่าวว่า สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) คือ สังคมบนอินเทอร์เน็ตที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่สนใจเรียนภาษาต่างประเทศ ได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจากหลากหลายประเทศทั่วโลก ในทำนองเดียวกัน Blattner และ Lomicka (2012) กล่าวว่า สื่อสังคมออนไลน์ไม่ได้เป็นแค่เครื่องมือหรือเว็บไซต์ที่มีแค่เนื้อหาและข้อมูลข่าวสารทั่วไปเท่านั้น แต่สื่อสังคมออนไลน์ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนภาษามีโอกาสได้ใช้ภาษาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน รวมถึงพัฒนาศัพทภาพในด้านภาษาศาสตร์ โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง อีกทั้งสื่อสังคมออนไลน์ยังมีความทันสมัยเหมาะกับยุคสมัยที่มีเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวในด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ตลอดเวลา Derakhshan and Hasanabbasi (2015) เชื่อว่าสื่อสังคมออนไลน์เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีสื่อการเรียนการสอนในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเจ้าของภาษา (authentic material) และมีความหลากหลายซึ่งสื่อสังคมออนไลน์เหล่านี้สามารถส่งเสริมผู้เรียนภาษาให้มีความสนใจในการเรียนภาษาได้เป็นอย่างดี

ปัจจุบันมีงานวิจัยมากมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทักษะด้านต่างๆของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL learners) ในประเทศต่างๆ เช่น Abdulateef (2013) อ้างอิงใน Elegu and Ozad, (2017) จากประเทศชูดาน ได้ศึกษาผลของการใช้ Facebook เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน และผลการศึกษาพบว่าการใช้ Facebook สามารถกระตุ้นการเขียนภาษาอังกฤษและทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี Edirisingha and Salmon (2008) จากประเทศอังกฤษ ได้สำรวจการใช้ Podcast ในคาบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และพบว่าทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้นหลังจากที่นำ Podcast มาใช้เป็นสื่อในการสอนทักษะการฟัง Bashom et al. (2006) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง Online Application กับการสื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน ทั้งในรูปแบบของการเขียนและการพูดของผู้เรียนในประเทศอังกฤษ ผลการศึกษา พบว่า Yahoo Netspeak และ Skype เป็นเครื่องมือสื่อสารที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสื่อสารกับเจ้าของภาษา และผู้เรียนสามารถเรียนรู้ลักษณะโครงสร้างทางภาษาศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นด้านการสะกดคำ หรือโครงสร้างไวยากรณ์จากชาวต่างชาติเจ้าของภาษาที่เป็นคู่สนทนาของผู้เรียน De Izquierdo and Reyes (2009) จากประเทศเวเนซุเอลา ได้ศึกษาการใช้ Blog เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่าการใช้ Blog ส่งผลเชิงบวกต่อการพัฒนาทักษะทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้พัฒนาทักษะอื่นๆที่สามารถเรียนรู้ได้จาก Blog อีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นด้านคำศัพท์และทักษะการเขียน อีกทั้งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองนอกเหนือจากการเรียนรู้ในห้องเรียน เพราะ Blog เป็นแหล่งรวบรวมเนื้อหาสาระมากมายหลายประเภท และผู้เรียนสามารถเลือกที่จะอ่านบทความตามความสนใจของตัวเองได้ จากตัวอย่างการศึกษาข้างต้น ทำให้สรุปได้ว่าการใช้สื่อสังคมออนไลน์สามารถนำมาใช้เป็นสื่อและเครื่องมือในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ สามารถส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนในด้านภาษาต่างประเทศได้หลากหลายวิธี และทั้งผู้เรียนและผู้สอนสามารถนำสื่อสังคมออนไลน์ไปศึกษาและประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จ แม้ว่านักเรียนไทยได้มีการเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลาหลายปี อย่างน้อยตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัยแต่นักเรียนไทยจำนวนมากยังมีปัญหาในด้านการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและศึกษาผลการสำรวจบรรยากาศห้องเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยพบว่า มีปัจจัยมากมายที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะด้านการพูดของนักเรียน เช่น นักเรียนไทยจำนวนมากขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียนหรือในที่สาธารณะ (Rodpradit, 2013) สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ ได้แก่ การที่ประเทศไทยไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก ทำให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีโอกาสน้อยในการใช้ทักษะการพูดและทักษะการฟังภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

(Kodae, 2009) นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในห้องเรียน และขาดโอกาสที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้นักเรียนมองว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยาก เนื่องจากเป็นภาษาที่มีกฎไวยากรณ์มากมายและมีความแตกต่างจากภาษาหลัก (Khamkhen, 2010) ดังนั้นเมื่อนักเรียนพูดภาษาอังกฤษจึงกังวลว่าจะพูดผิด ไม่ว่าจะเป็นในด้านการใช้คำศัพท์ การออกเสียง และโครงสร้างไวยากรณ์ทั้งหมดนี้ส่งผลให้ศักยภาพในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนพัฒนาได้ช้า (Pongpanich, 2011)

คุณภาพของครูผู้สอนถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ โดยพบว่าผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียนรู้ เนื่องจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เน้นวิธีการสอนแบบท่องจำ และเน้นครูผู้สอนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งของครู ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจการเรียน ไปจนกระทั่งเกิดทัศนคติด้านลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (กรมวิชาการ, 2542) รวมถึงปัญหาที่ผู้สอนไม่สามารถสร้างแรงจูงใจและไม่ใช้สื่อกระตุ้นการเรียนรู้ที่มีความน่าสนใจให้แก่ นักเรียน (สำนักงานเลขาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) Wiriyachitra (2002) กล่าวว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีคาบสอนและภาระงานมากเกินไปทำให้มีเวลาไม่พอในการเตรียมการสอน รวมถึงการที่ผู้สอนขาดความเชี่ยวชาญในด้านภาษาอังกฤษ Geringer (2003) ได้ทำการสำรวจคุณสมบัติของครูภาษาอังกฤษชาวไทยจำนวน 400 คน พบว่า ร้อยละ 60 ของครูกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างต่ำ Noopong (2002) รายงานว่า ร้อยละ 65 ของครูสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาในประเทศไทยไม่ได้จบสาขาวิชาภาษาอังกฤษโดยตรง และแม้ว่าในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษที่จบสาขาวิชาภาษาอังกฤษโดยตรงถึงร้อยละ 70 แต่ Dhanasobhon (2006) ระบุว่า จำนวนครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษยังคงขาดแคลน เนื่องจากบัณฑิตที่สำเร็จสาขาวิชาภาษาอังกฤษมักจะเลือกประกอบอาชีพอื่นที่ให้รายได้สูงกว่าอาชีพครู เช่น พนักงานบริการบนเครื่องบิน พนักงานบริษัทต่างชาติ หรือธุรกิจการท่องเที่ยว และการโรงแรม

ข้อจำกัดเรื่องชั่วโมงเรียนนับเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในประเทศไทย เนื่องจากข้อมูลโครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกำหนดให้มีคาบภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง-พูด เพียง 1 หน่วยกิตหรือสัปดาห์ละ 2 คาบเท่านั้น และอีก 2 หน่วยกิตที่เหลือ คือ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานที่เน้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ และภาษาอังกฤษเพื่อการอ่านและการเขียน ซึ่งใช้เวลาเรียนสัปดาห์ละ 4 คาบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) ดังนั้นจากข้อจำกัดเรื่องชั่วโมงเรียนจึงส่งผลให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนได้น้อยมาก (Murhawa, 2009)

อีกหนึ่งปัญหาในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ คือ ขนาดของห้องเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนในรัฐบาลขนาดใหญ่ซึ่งมีจำนวนนักเรียนมากกว่า 2,500 คนขึ้นไป ในหนึ่งห้องเรียนประกอบด้วยนักเรียนจำนวนมากกว่า 40 คน จึงยากต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

เพื่อการฟัง-พูด และทำให้ครูผู้สอนมีเวลาไม่เพียงพอต่อการฝึกทักษะการพูดและการฟังให้นักเรียน เป็นรายบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ (กรมสามัญศึกษา, 2544) อีกทั้งหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยโดยส่วนใหญ่มักเน้นในเรื่องของไวยากรณ์และทักษะการอ่าน-เขียน มากกว่าทักษะด้านการพูด แม้ว่าทักษะการพูดจะเป็นทักษะที่สำคัญมากต่อผู้เรียน (Tribolet, 2012)

ข้อจำกัดจากปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้น จึงส่งผลทำให้มีผู้เรียนกลุ่มหนึ่งมีผลการเรียน ภาษาอังกฤษที่ไม่น่าพึงพอใจ และผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองต้องไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ไม่ว่าจะเป็นการเรียนพิเศษเสริมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน การไปเรียนภาคฤดูร้อนหรือการไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนที่ต่างประเทศในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ หรือแม้กระทั่ง การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อฝึกฝนและเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีใหม่ๆ รวมไปถึงสื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชันใหม่ๆ มากมาย เครื่องมือเทคโนโลยีที่หลากหลายสามารถนำมาใช้ในการเรียนรู้ภาษาและพัฒนาทักษะทางภาษาได้หลากหลายวิธี (Thorne & Payne, 2005) อีกทั้งการที่สื่อสังคมออนไลน์ได้รับความนิยมมากขึ้น งานวิจัยได้แสดงให้เห็นถึงบทบาทของสื่อสังคมออนไลน์ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนภาษาได้สัมผัสกับภาษาเป้าหมายที่ต้องการพัฒนาทักษะทางด้านภาษา อีกทั้งช่วยสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ภาษาและเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือที่สามารถนำมาปรับใช้ในการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองนอกห้องเรียนได้อีกด้วย (Mazer at al., 2007; Blattner & Fiori, 2011; Mills, 2011)

ในประเทศไทยมีงานวิจัยที่ศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จำนวนไม่มากและส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่เน้นพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียน เช่น Suthiwartnarueput and Wasanasomsithi (2012) ศึกษาการใช้ Facebook เพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนและการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่าคะแนนทักษะการเขียนหลังเรียนดีขึ้นและนักเรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนรู้ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ Facebook สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Tananuraksakul (2015) ซึ่งศึกษาผลการสร้างกลุ่มใน Facebook เพื่อเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับนักศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย โดยพบว่านักศึกษามีความกระตือรือร้นมากขึ้นในการอ่านข้อความและพิมพ์ตอบข้อความ เป็นภาษาอังกฤษ Iyer (2013) ศึกษาการใช้ Blog เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารเชิงงานเขียนต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่า Blog สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้ Hayikaleng et al. (2016) พบว่าการเปิดคลิปวิดีโอจาก YouTube ก่อนการสอนอ่านบทความภาษาอังกฤษสามารถช่วยเพิ่มความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนอ่านได้

โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยเป็นหนึ่งในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงในภาคใต้ ตั้งอยู่ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีผลคะแนนเฉลี่ยของคะแนน O-NET ในรายวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 50.1%

ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีค่าคะแนนเฉลี่ย O-NET ในรายวิชาภาษาอังกฤษที่สูงที่สุดในกลุ่มของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคใต้ นักเรียนส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือรุ่น Smartphone และนักเรียนทุกคนมีบัญชี (Account) ในสื่อสังคมออนไลน์อย่างน้อย 1 บัญชี เนื่องจากนักเรียนต้องเรียนบางรายวิชาที่ครูผู้สอนใช้ Google Classroom Application นอกจากนี้นักเรียนบางคนได้สร้างบัญชีสื่อสังคมออนไลน์ไว้เพื่อความบันเทิงส่วนตัวเช่นกัน โรงเรียนมีนักเรียนที่มีความสามารถที่หลากหลาย นักเรียนบางกลุ่มมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่โดดเด่น ซึ่งพบว่านักเรียนกลุ่มนี้ศึกษาและพัฒนาทักษะการพูดด้วยตนเองนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย เช่น การใช้สื่อสังคมออนไลน์ทั้งที่นักเรียนเหล่านั้นไม่ได้มีพ่อแม่เป็นชาวต่างชาติหรือมีภูมิหลังที่เคยใช้ชีวิตในต่างประเทศมาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก รวมถึงไม่เคยเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนในต่างประเทศมาก่อน

ดังนั้น ในฐานะครูภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนกลุ่มดังกล่าว โดยศึกษาวิธีการฝึกฝนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตลอดจนแรงจูงใจ ความเต็มใจในการสื่อสาร และความพากเพียรต่อการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มที่มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับดี ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน รวมถึงการให้คำแนะนำแก่นักเรียนกลุ่มอื่นถึงแนวทางหรือวิธีการฝึกฝนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเองต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษานี้ มีเป้าหมายเพื่อศึกษาวิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีทักษะด้านการพูดในระดับดี และปัจจัยที่ส่งเสริมความสามารถด้านการพูด โดยศึกษาเพื่อตอบคำถามวิจัย ดังนี้

1. นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี ใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทใดในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี ใช้สื่อสังคมออนไลน์วิธีไหนบ่อยที่สุดและมีความเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดอย่างไร
3. นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดีมีแรงจูงใจ ความเต็มใจในการสื่อสาร และความพากเพียรในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองอย่างไร

1.3 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้มุ่งสำรวจวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่านการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และปัจจัยที่ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย จังหวัดสงขลา โดยศึกษาจากกลุ่มนักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี มีสัญชาติไทย เชื้อชาติไทย ไม่มีผู้ปกครองเชื้อสายต่างชาติ ไม่เคยใช้ชีวิตในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก และไม่เคยผ่านการเข้าร่วมโครงการนักเรียนแลกเปลี่ยน ณ ต่างประเทศ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษานี้ทำให้ได้ผลการศึกษาเกี่ยวกับแนวปฏิบัติหรือวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง โดยการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์รวมถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการพูดด้วยตนเอง เช่น แรงจูงใจ ความเต็มใจในการสื่อสาร และความพากเพียรในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยหวังว่าข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ให้แก่ครู ในด้านการให้คำแนะนำและส่งเสริมนักเรียนผู้ที่มีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการพูด รวมถึงนักเรียนผู้ที่มีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการพูดด้วยตนเองนอกห้องเรียนอีกด้วย

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียนที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระดับดี หมายถึง ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเข้าใจความหมายและโต้ตอบคำพูดที่คู่สนทนาใช้สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพโดยวัดจากแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นโดยใช้รูปแบบของแบบทดสอบทักษะการพูด Test of English for International Communication (TOEIC) ตั้งแต่ระดับ 6 ขึ้นไป จาก 8 ระดับ

สื่อสังคมออนไลน์ หมายถึง สื่อที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถใช้สื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่างๆได้ ในรูปแบบต่างๆ เช่น ข้อความ ภาพ เสียง วิดีโอ เป็นต้น (Sturgeon and Walker, 2009)

แรงจูงใจในการสื่อสารภาษาต่างประเทศ หมายถึง ความต้องการที่ทำให้ผู้เรียนสนใจและอยากเรียนการพูดภาษาต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น เพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม เพื่อการศึกษา เพื่อการงานอาชีพ เป็นต้น (Gardner, 1985; Dornyei, 1998)

ความเต็มใจในการสื่อสารภาษาต่างประเทศ หมายถึง ความพร้อมที่บุคคลหนึ่งจะสื่อสารกับผู้อื่นในสถานการณ์ต่างๆเป็นภาษาต่างประเทศ (McCroskey and Baker, 1985; Rattanaintanin, 2017; Zarrinabadi & Tanbakooei, 2016)

ความเพียรในการฝึกฝนภาษา หมายถึง ความขยันหมั่นเพียรในการที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ (U.S Department of Education, 2013 อ้างอิงใน Changlek, 2017)

2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 สื่อสังคมออนไลน์กับการเรียนภาษาอังกฤษ

ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมาความนิยมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ตั้งแต่เริ่มมีการผลิตโทรศัพท์มือถือรุ่น Smartphone ขึ้นในปี 2008 และนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เว็บไซต์ สื่อสังคมออนไลน์ และแอปพลิเคชันเพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้เกิดขึ้นมากมาย (Lomicka, 2016; Thorne & Payne, 2005) ผู้คนเริ่มทำความรู้จักเพื่อนใหม่จากทั่วทุกมุมโลก หรือแม้กระทั่ง การค้นพบกับเพื่อนเก่าที่ขาดการติดต่อกันมานานผ่านสื่อสังคมออนไลน์ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การแสดงความคิดเห็น ไปจนถึงการสร้างกลุ่มเครือข่ายเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น เพื่อการค้า เพื่อการศึกษา และอื่นๆอีกมากมาย (Thorne, 2010)

สื่อสังคมออนไลน์ เช่น YouTube Facebook Twitter Instagram และอื่นๆ อีกมากมายกำลังเป็นที่นิยมและถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลาย (Mazer et al., 2007) สื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือที่เปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาภาษาอังกฤษ ได้มีปฏิสัมพันธ์ สื่อสาร และเรียนรู้การใช้รูปแบบโครงสร้างของภาษาจากเจ้าของภาษา เพื่อการพัฒนา ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ (Blatterner & Fiori, 2011; Loard, 2012; Lomicka, 2016)

งานวิจัยที่ศึกษาการใช้เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวนหนึ่ง พบว่าการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์สามารถให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าการเรียนแบบดั้งเดิมในห้องเรียนทั่วไป (Traditional Setting) การเรียนภาษาอังกฤษในรูปแบบออนไลน์โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ ช่วยลดความวิตกกังวลในการฝึกฝนภาษาอังกฤษได้ (Pichette, 2009) อีกทั้งช่วยพัฒนาทักษะทาง ไวยากรณ์ คำศัพท์ การอ่าน การเขียน การออกเสียง การฟัง และการพูดได้ (Levy, 2009) สื่อสังคมออนไลน์ไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือที่มีแค่นี้อาหาและข้อมูลข่าวสารเท่านั้น แต่ผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ยังสามารถสร้างกลุ่มหรือเครือข่ายที่สามารถเชื่อมโยงผู้ใช้จากทั่วทุกมุมโลกเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดประโยชน์ ในด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ Lomicka & Loard (2016) มีความสนใจและศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการใช้สื่อสังคมออนไลน์กับการเรียนภาษาอังกฤษและการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเทคโนโลยี พบว่า การมีปฏิสัมพันธ์หรือการใช้สื่อสังคมออนไลน์สามารถเป็นสื่อที่ผู้เรียนสามารถใช้ในการพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ และสามารถเพิ่มความมั่นใจในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนั้นการสร้างเครือข่าย หรือกลุ่มเพื่อการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์นั้นสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียน ภาษาอังกฤษ และทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนและใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างมาก

ปัจจุบันนี้มีสื่อสังคมออนไลน์ เว็บไซต์ และแอปพลิเคชัน เกิดขึ้นใหม่มากมายและรวดเร็ว ดังนั้นการจัดกลุ่มหรือชนิดของสื่อสังคมออนไลน์จึงมีหลากหลายรูปแบบเช่นเดียวกัน Thumbsupteam (2013) สำรวจสื่อสังคมออนไลน์ที่คนไทยนิยมใช้มากที่สุดและได้สรุปข้อมูล ดังนี้

ชื่อ	ลักษณะ
Facebook	ผู้ใช้สามารถโพสต์ข้อความ รูปภาพ วิดีโอ แสดงความคิดเห็น โต้ตอบ สนทนา ข้อความ เสียงและวิดีโอได้
Twitter	ผู้ใช้สามารถใช้โพสต์ข้อความ ข่าวสาร และรูปภาพได้ แต่มีการจำกัดข้อความในการโพสต์เพียง 140 ตัวอักษร
Google	เว็บไซต์ที่ให้บริการในการค้นหาข้อมูลในโลกของอินเทอร์เน็ต โดยค้นหาข้อมูลจากข้อความ ตัวอักษรที่พิมพ์ และคำสำคัญ
YouTube	แหล่งรวมคลิปวิดีโอออนไลน์ที่มากที่สุด
Pinterest	ผู้ใช้สามารถปักหมุดในเรื่องหรือหัวข้อที่ตนเองสนใจได้
Instagram	ลักษณะใช้งานคล้ายกับ Pinterest สามารถโพสต์ข้อมูลรูปภาพ สามารถใส่ฟิลเตอร์เพื่อตกแต่งรูปภาพและวิดีโอให้มีลูกเล่นเพิ่มขึ้นได้
Tumblr	Platform ที่มีการใช้งานยาก มีลักษณะคล้ายกับการเขียน Blog สามารถโพสต์สื่อการนำเสนอได้ทุกสื่อไม่ว่าจะเป็น ข้อความ ภาพ หรือวิดีโอ
Flickr	แหล่งรวมรูปภาพออนไลน์และวิดีโอ
Snapchat	Software ที่สื่อสารกันด้วยภาพและภาพเคลื่อนไหว

2.2 ทักษะการพูดภาษาต่างประเทศ

ในชีวิตประจำวัน มนุษย์ใช้ทักษะการสื่อสารการฟังและการพูดมากกว่าทักษะการอ่านและการเขียน ทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะนั้น ทักษะการพูดถือเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดเนื่องจากเป็นรูปแบบที่มนุษย์ใช้สื่อสารกันโดยตรงมากที่สุด (Zeremba, 2006) ตัวอย่างเช่น ในบริบทห้องเรียน ครูตั้งถามคำถามให้ผู้เรียนตอบ ผู้เรียนอภิปรายงานกลุ่มและนำเสนอผลงานผ่านการพูด ในบริบทสัมพันธ์ภาพในครอบครัวและเพื่อน ไม่ว่าจะเป็นการถามไถ่ถึงกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน การวางแผนชีวิตในอนาคต หรือแม้แต่บริบทของการทำงานซึ่งต้องติดต่อสื่อสาร อธิบาย และถามตอบในบริบทงาน

ของตนเอง ดังนั้นทักษะการพูดจึงเกิดขึ้นตลอดเวลา (Tipmontree, 2007) และผู้ที่สามารถสื่อสารหรือพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นถือเป็นผู้ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จสูง เนื่องจาก สามารถนำทักษะการพูดเพื่อใช้ประโยชน์ได้มากมาย เช่น ในด้านการเรียน การสอบสัมภาษณ์เพื่อให้ได้งานที่ดี การติดต่อเพื่อทำธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ เป็นต้น (Osborn, 2008)

ทักษะการพูดและลักษณะบุคลิกของผู้พูดมีผลต่อการสื่อสาร เพราะผู้พูดต้องคำนึงถึงภาษาและข้อความให้เหมาะสมตามบริบทและสถานการณ์ (Van Duzer, 1997) นอกจากนี้ Mackey (1965 อ้างอิงใน นงสมร พงษ์พานิชย์, 2557) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษ ผู้พูดต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบไปด้วย ความเข้าใจ การจดจำคำศัพท์ รูปแบบและกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ เพื่อนำความรู้เหล่านั้นมาเรียบเรียงและสื่อสารออกมาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด

นอกจากความสามารถด้านภาษา ผู้พูดยังต้องมีความสามารถในการสื่อสารให้เหมาะสมกับบริบท โดย Chomsky (1965) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมีทั้งองค์ความรู้ด้านภาษา (Competence) และการใช้ภาษาให้เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ (Performance) ซึ่ง Competence ประกอบไปด้วยองค์ความรู้ทั้งความรู้แบบชัดแจ้ง (Explicit knowledge) และความรู้แบบฝังลึก (Implicit knowledge) ของระบบภาษา ส่วน Performance คือ ผลผลิตของการนำความเข้าใจของภาษามาประยุกต์ใช้ในรูปแบบต่างๆ

Hymes (1970) ให้นิยามของคำว่า ‘Communicative Competence’ หมายถึง ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์และครอบคลุมไปถึงการรู้วิธีการใช้ภาษาว่าใช้กับใคร และใช้อย่างไรให้เหมาะสมตามสถานการณ์ต่างๆ และ Hymes (1979) เสนอว่า Communicative Competence ประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ผู้เรียนมีความรู้เรื่องไวยากรณ์ที่เป็นทางการและเป็นโครงสร้างที่เป็นที่ยอมรับในภาษาต่างประเทศ (Grammatical Acceptability) 2) ผู้เรียนมีความเข้าใจในความเป็นมนุษย์และมีความสามารถในการวิเคราะห์ภาษาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ (Feasibility) 3) การใช้ภาษาของผู้เรียนเหมาะสมตามบริบทของสังคม (Appropriateness in a social context) และ 4) ผลของพฤติกรรมการใช้ภาษา (What the language performance entails) นอกจากนี้ในความเห็นของ Hedge (2000) ยังมีอีก 5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ได้แก่ ความสามารถในด้านความรู้ภาษา (Linguistic competence) ความสามารถในด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatic Competence) ความสามารถในการเรียบเรียงถ้อยคำภาษา (Discourse Competence) ความสามารถในด้านกลยุทธ์ในการใช้ภาษา (Strategic Competence) และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

2.3 ปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูด

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักอย่าง ประเทศไทย ได้มีการบูรณาการทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนไว้ แต่อย่างไรก็ตามยังมีนักเรียนบางกลุ่มที่ยังไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ (Khamprated, 2012) โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีมากมาย เช่น ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านทัศนคติของนักเรียน ปัจจัยด้านแรงจูงใจของนักเรียน ความเต็มใจในการสื่อสาร ความพากเพียรของตัวผู้เรียน (Brown, 2000; Changlek, 2017; Dornyei, 1998; Duckworth et al., 2009; Gardner, 1985; Mokkarawut, 2006; Muangmood, 2005; Rattanaintanin, 2017; Rubin & Thompson, 1994; Tough, 2012; Yan, 2005)

ปัจจัยด้านครูผู้สอนมีบทบาทอย่างมากในการสอนภาษาอังกฤษ งานวิจัยมากมายได้กล่าวถึงปัจจัยด้านครูผู้สอนที่ส่งผลต่อทักษะการฟัง-พูดของนักเรียนไว้ เช่น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้เน้นการเรียนการสอนที่ครูเป็นศูนย์กลางและเน้นการประเมินที่เน้นการสอบเป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักเรียนรู้สึกเครียดและกังวลทุกครั้งที่จะต้องพูดภาษาอังกฤษ (Yan, 2005) นอกจากนี้ครูต้องมีความรู้ในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี รวมถึงมีทักษะด้านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่สอน และสามารถทำให้การเรียนการสอนสนุกสนาน มีบรรยากาศที่เอื้อให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน ปัจจัยที่กล่าวข้างต้นล้วนส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (Senan, 1997 อ้างอิงใน Al-Naqbi, 2009)

ปัจจัยด้านทัศนคติรวมไปถึงความรู้สึกชอบและความไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนต่อการเรียนภาษา เช่น มุมมองของวัฒนธรรมและผู้คนที่เกี่ยวข้องกับภาษานั้นๆ และถ้าหากผู้เรียนมีความชื่นชอบวัฒนธรรม ผู้เรียนอาจมีความต้องการที่จะเรียนรู้จนกลายเป็นความคุ้นเคยต่อภาษาและวัฒนธรรมที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้อยู่ได้เป็นอย่างดี (Rubin & Thompson, 1994) ทัศนคติและความประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา มีความเกี่ยวข้องกันอย่างชัดเจน ทัศนคติที่ดีของผู้เรียนจะส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดีขึ้น หากผู้เรียนภาษาต่างประเทศมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาที่ดี ย่อมส่งผลดีต่อผู้เรียน ในทางกลับกันหากผู้เรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีแรงบันดาลใจมากพอในการฝึกฝนทักษะด้านภาษา (Brown, 2000) นอกจากนี้ยังมีผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนที่มีทัศนคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษจะส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีความอยากเรียน ไม่ต้องการฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ไปจนกระทั่งกลัวการพูดภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีข้อจำกัดในการพัฒนาในที่สุด แต่หากผู้เรียนที่มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี พบว่า

ผู้เรียนเหล่านี้มักจะทำคะแนนได้ค่อนข้างดีกว่าผู้เรียนที่มีทัศนคติไม่ค่อยดีต่อภาษาอังกฤษ (Mokkarawut, 2006; Muangmood, 2005)

ในบริบทการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แรงจูงใจ (Motivation) นับเป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญยิ่ง เนื่องจากแรงจูงใจเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของความต้องการและความพยายามก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อทัศนคติของการเรียนรู้เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา (Dornyei, 1998; Gardner, 1985) นักจิตวิทยาเพื่อการศึกษาได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจไว้หลากหลายรูปแบบ โดย Lambert (1972) ได้แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจแบบบูรณาการและแรงจูงใจแบบสิ่งเร้า แรงจูงใจแบบบูรณาการ หมายถึง แรงจูงใจที่ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนภาษาต่างประเทศ เพราะต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งและเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้นๆ ส่วนแรงจูงใจแบบสิ่งเร้า หมายถึง แรงจูงใจที่ผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อการงานอาชีพ เป็นต้น (Brown, 2000; Rattanaintanin, 2017)

นอกจากนี้แรงจูงใจยังแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทหลักๆ ได้แก่ แรงจูงใจภายใน (Extrinsic Motivation) ซึ่งเกิดจากการที่ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียนภาษาต่างประเทศเนื่องจากความชอบและความสนใจส่วนบุคคล โดยไม่หวังสิ่งอื่นใดนอกจากการได้สนุก และเพลิดเพลินไปกับการเรียนรู้ แรงจูงใจอีกประเภท คือ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง การที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนภาษาเนื่องจากเหตุผลอื่นๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอก เช่น เพื่อเงิน เพื่อการงานอาชีพ หรือเพื่อการศึกษา เช่น การสอบ นอกจากนี้การให้รางวัล การลงโทษ และการแข่งขัน ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยภายนอกอีกอย่างหนึ่ง โดยการให้รางวัลไม่จำกัดเพียงรูปแบบของสิ่งของเท่านั้น แต่อาจมาในรูปแบบของคำชม ซึ่งปัจจัยด้านการให้รางวัลมีข้อดีคืออาจทำให้ผู้เรียนขยันขึ้น แต่ก็สามารถทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของรางวัลมากกว่าการเรียนและอยากจะทำใจศึกษาแค่เพื่อให้ได้รางวัลก็เป็นได้ ส่วนด้านการลงโทษอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นเพิ่มขึ้น แต่ก็สามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความตึงเครียดและส่งผลกระทบต่อทัศนคติการเรียนวิชาดังกล่าวได้เช่นกัน ส่วนปัจจัยด้านการแข่งขัน ถ้าการแข่งขันเป็นไปอย่างกัลยาณมิตร ก็ก่อให้เกิดส่งผลดีต่อผู้เรียนได้ แต่หากผู้เรียนฝักใฝ่การเอาแต่ชนะเพียงอย่างเดียวก็อาจส่งผลให้เกิดความแตกแยกและอิจฉาริษยาเกิดขึ้นได้เช่นกัน (Deci & Ryan, 1985 อ้างอิงใน Liuoliene & Metiuniene, 2011; Lambert, 1972) ดังนั้นการนำแรงจูงใจประเภทต่างๆมาใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนนั้นต้องมีการพิจารณาให้เหมาะสมกับความหลากหลายของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันไประหว่างบุคคลด้วย (Brown, 2000; Reiss, 2012; Sansone & Harackiewicz, 2000; Schunk et al., 2008)

ความเต็มใจในการสื่อสาร (Willingness to communicate) เป็นลักษณะนิสัยส่วนบุคคลของผู้เรียนที่สามารถเป็นตัวบ่งชี้ถึงแนวโน้มของผู้เรียนที่เต็มใจจะสื่อสารมากหรือน้อยแตกต่างกันไป (MrCroskey & Baker, 1985 อ้างอิงใน Tailor, 2010; Zarrinabadi & Tanbakooei, 2016)

อ้างอิงใน Rattanaintanin, 2017) ความเต็มใจในการสื่อสาร หมายถึง ความพร้อมที่บุคคลหนึ่งจะสื่อสารกับผู้อื่นในสถานการณ์ต่างๆโดยใช้ภาษาต่างประเทศ และหากผู้เรียนมีความเต็มใจที่จะสื่อสารภาษาต่างประเทศมาก โอกาสที่จะได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารก็จะเพิ่มมากขึ้น (MacIntyre et al., 1998) ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการสื่อสารภาษาต่างประเทศกับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก พบว่า 2 ปัจจัยหลักๆ ที่ส่งผลต่อความเต็มใจในการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งพบว่าสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจในการสื่อสารมากที่สุดคือความมั่นใจ และความมั่นใจเกิดจากองค์ประกอบสององค์ประกอบหลักด้วยกันคือ การที่ผู้เรียนประเมินตนเองว่าทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศของตนอยู่ระดับใด ซึ่งหากผู้เรียนประเมินว่าตนเองมีศักยภาพทางด้านภาษาต่ำ ความมั่นใจและความเต็มใจที่จะสื่อสารก็จะลดน้อยลง (Peng, 2012)

งานวิจัยที่ศึกษาเรื่องความเต็มใจในการสื่อสารภาษาต่างประเทศยังเป็นเรื่องใหม่ และมีจำนวนน้อย เช่น Effiong (2015) พบว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศในประเทศญี่ปุ่นไม่สามารถเพิ่มความมั่นใจในการพูดภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียนได้ เนื่องจากความสนิทชิดใกล้และความเป็นมิตรระหว่างครูและนักเรียนมีน้อยมาก ดังนั้นจึงเกิดการปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารในห้องเรียนน้อย ส่งผลให้ความเต็มใจที่จะสื่อสารของผู้เรียนน้อยลงเช่นกัน นอกจากนี้ Khjavy et al. (2016 อ้างอิงใน Effiong, 2015) ศึกษาความเต็มใจ แรงจูงใจ ความมั่นใจในการสื่อสาร และบรรยากาศในห้องเรียนที่มีผลต่อการประสบความสำเร็จในการสื่อสารภาษาต่างประเทศ โดยพบว่าปัจจัยที่มีผลมากที่สุดของผู้เรียนที่มีความเต็มใจในการสื่อสารภาษาต่างประเทศ คือ บรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนและความมั่นใจโดยผู้เรียนให้ความเห็นไว้ว่า แม้ว่าผู้เรียนจะได้เรียนในบรรยากาศห้องเรียนที่มีการสนับสนุนให้ใช้ภาษาต่างประเทศมากแค่ไหน แต่ถ้าตัวผู้สอนยังใช้ระบบการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง (teacher-centered) ตัวผู้เรียนจะไม่มี ความเต็มใจและความมั่นใจในการพูดภาษาต่างประเทศ แต่ถ้าผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ได้สื่อสารกันเองโดยที่ปราศจากความเคร่งเครียด หรือครูสามารถเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่น่าสนใจที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ก็จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและเต็มใจที่จะใช้ภาษาต่างประเทศได้มากขึ้น

งานวิจัยที่ศึกษาเรื่องความเต็มใจในการสื่อสารภาษาต่างประเทศในบริบทประเทศไทย มีจำนวนค่อนข้างน้อย เช่น Pattapong (2015) ศึกษาวัฒนธรรมไทยที่มีผลต่อความเต็มใจในการสื่อสารและพบว่าปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมไทยเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนมาก เพราะในวัฒนธรรมไทยและบรรยากาศห้องเรียนในประเทศไทยนั้น ความอ่อนน้อมถ่อมตนและความเคารพอาวุโสเช่นครูเป็นสิ่งที่สำคัญ ดังนั้นความเต็มใจที่จะสื่อสารหรือแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ของผู้เรียนที่มีต่อผู้อาวุโสเช่นครูนั้น จะน้อยกว่าความเต็มใจในการสื่อสารกับเพื่อนในชั้น

เรียน และต้องเป็นเพื่อนที่มีความสนิทสนมอีกด้วย เพราะผู้เรียนบางคนได้ให้ความเห็นว่าหากตนเองพูดภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้องกับเพื่อนที่มีความคุ้นเคยหรือสนิทกัน ตนเองจะมีความรู้สึกอายและเสียหน้า น้อยกว่าตอนพูดภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้องต่อหน้าครูหรือเพื่อนที่ไม่ค่อยสนิท เช่นเดียวกันกับผลการศึกษาของ Rattanaintanin (2017) ซึ่งใช้ Dialogue Journal ในการศึกษาความเต็มใจในการสื่อสารของนักศึกษาไทยและพบว่า ผู้เรียนจะมีความเต็มใจและมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพราะตัวผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับเพื่อนๆ และบรรยากาศในห้องเรียนมีความเป็นกันเอง ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีความผ่อนคลายและยินดีที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษต่อกัน

ปัจจุบันวงการศึกษากำลังให้ความสนใจต่อปัจจัยทางด้านบุคลิกลักษณะของผู้เรียนมากขึ้น และพบว่าความพากเพียรในการฝึกฝน (Grit) มีบทบาทต่อการประสบความสำเร็จในด้านการเรียน นอกเหนือจากแรงจูงใจ กระทรวงศึกษาธิการประเทศสหรัฐอเมริกา (2013 อ้างอิงใน Changlek, 2017) ให้ความหมายของความพากเพียร (Grit) ว่าเป็นความขยันหมั่นเพียรในการที่จะประสบความสำเร็จที่สูงขึ้นตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ให้ได้ รวมไปถึงความพร้อมที่จะเผชิญกับอุปสรรคและความสำเร็จ โดยความพากเพียรนี้ยังรวมถึงปัจจัยทางจิตวิทยาอื่นๆ อีกด้วย เช่น ความมีวินัยในตนเองในการมีความวิริยะอุตสาหะ เทคนิคหรือกลวิธีต่างๆ ที่ทำให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ ซึ่งคล้ายคลึงกับ Duckworth et al. (2009) ที่ได้ให้ความหมายของความพากเพียรไว้ว่าเป็นความต้องการและความพยายามในการที่จะทำเป้าหมายที่วางไว้ในอนาคตของตนให้ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะมียุทธศาสตร์หรือต้องใช้เวลามากมายก็ตาม โดยผู้ที่มีความพากเพียรประกอบไปด้วย 2 คุณลักษณะ คือ จะต้องเป็นผู้ที่มีความยืดหยุ่น และมีความมั่นคงในเป้าหมายที่ตนต้องการจะพิชิตซึ่งอาจจะใช้ระยะเวลาานาน

ความพากเพียรในการฝึกฝนเป็นเป็นบุคลิกลักษณะที่มีความสำคัญมาก ๆ ในการที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 (U.S Department of Education, 2013 อ้างอิงใน Changlek, 2017) และผลการศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา พบว่า คุณลักษณะที่โดดเด่นของผู้เรียนที่มีพรสวรรค์และความสามารถพิเศษที่แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มอื่นๆ ทั่วไปไม่ได้เป็นองค์ความรู้ แต่เป็นความขยันหรือความพากเพียรในการฝึกฝน เนื่องจากความพากเพียรของผู้เรียนแต่ละคนมีผลต่อความสามารถในการรับมือกับสิ่งต่างๆ (Elliot & Dweck, 2005) นอกจากนี้ความพากเพียรเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีศักยภาพที่ดีขึ้นไปจนถึงสามารถทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ (Duckworth et al., 2007; Tough, 2012)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในประเทศไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทักษะการพูดภาษาต่างประเทศ เช่น ณ์ฎฐ์นรี ฤทธิรัตน์ (2557) ทำวิจัยเพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา จำนวน 764 คน ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงมีการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง คือ การดูภาพยนตร์ การฟัง เพลง การทำโอกาสสนทนากับชาวต่างชาติ การฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook MSN Messenger เป็นต้น และงานวิจัยนี้ยังพบว่า ระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนกลุ่มนี้อยู่ในระดับดีเพียง 30% และอีก 70% ที่เหลืออยู่ระดับพอใช้และต้องปรับปรุง ดังนั้น ผลการทดสอบสรุปได้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ผู้เรียนในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จ

นางสมร พงษ์พาณิชย์ (2550) ศึกษาปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนิสิต มหาวิทยาลัยไทยระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 179 คน โดยใช้แบบสอบถาม แบบประเมินค่าการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนิสิต ได้แก่ การขาดความมั่นใจเนื่องจากมีความรู้ พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอ รู้คำศัพท์น้อยและขาดทักษะการใช้ภาษาในบริบทชีวิตประจำวัน

พัชรี โภคาสัมฤทธิ์ (2555) สำรวจกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อฝึกฝนการพูด ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 177 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า การชมโทรทัศน์ ภาพยนตร์ สารคดีหรือรายการอื่นๆ ที่มีเสียงเป็นภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถฝึกการออกเสียงได้หลากหลายสำเนียง ได้ฝึกการฟัง และพูดในสถานการณ์ชีวิตประจำวันจริงๆ และผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจวัฒนธรรมที่แทรกมากับ ตัวภาษาได้

อาทิตยา และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2555) ศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ เพิ่มพูนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในหลักสูตรภาษาอังกฤษ จำนวน 45 คน โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกตการณ์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษา พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่นักเรียน นิยมใช้มากที่สุด คือ กิจกรรมการใช้สื่อการเรียนรู้สำเร็จรูปบนอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้การโต้ตอบ ผ่านข้อความ (chat) การชมภาพยนตร์ การชมคลิปวิดีโอ และการฟังเพลงเป็นภาษาอังกฤษ สามารถ กระตุ้นให้นักศึกษานำสื่อเหล่านั้นไปช่วยพัฒนาทักษะการพูดในชีวิตประจำวันได้

Worajittipol (2010) ศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมสนทนาออนไลน์ โดยมีการจับคู่ นักศึกษาไทยกับนักศึกษาชาวอเมริกันที่กำลังศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยจากทั่วประเทศที่อาสาสมัครเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 11 คู่ และนัดเวลาการสนทนาเป็นประจำตลอดระยะเวลาการทดลอง โดยการสนทนาจะถูกบันทึกไว้บนออนไลน์เพื่อเก็บข้อมูล พบว่าประสบการณ์การใช้โปรแกรมสนทนาออนไลน์กับชาวต่างชาติทำให้นักศึกษาได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา ทำให้ได้เรียนรู้วลีและสำนวนที่ใช้ในบริบทต่างๆ ทั้งยังได้ซึมซับวัฒนธรรมจากตัวเจ้าของภาษา ส่งผลให้ทักษะการสื่อสารของนักศึกษามีพัฒนาการที่ดี และมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์

ปัจจุบันงานมีงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่ศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านต่างๆ

งานวิจัยการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ Wachiraporn (2010) ศึกษาผลการฝึกกลวิธีทางการฟังผ่านทาง Website เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาในประเทศไทย พบว่า การพัฒนาการฟังผ่าน Website เป็นแรงจูงใจที่ดีในการทำให้นักเรียนสนใจฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น ได้ฟังภาษาอังกฤษด้วยสำเนียงที่หลากหลาย ส่งผลให้มีทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น และมีความมั่นใจในการฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น Abdulrahman et al. (2018) ศึกษาผลของการใช้ Podcast เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในประเทศอินโดนีเซีย โดยผู้สอนให้นักเรียนฟัง Podcast และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่อยู่ใน Podcast และปัจจุบันนี้ Podcast มีเนื้อหาให้ผู้ฟังเลือกฟังได้หลากหลาย และปัจจุบันมีช่อง Podcast เพื่อการศึกษาสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะ ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำ Podcast มาใช้ในห้องเรียนได้อย่างสะดวกและง่าย และผลจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนพบว่า Podcast เป็นสื่อที่สามารถฝึกทักษะการฟังได้ดี เพราะทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฟังเสียงเจ้าของภาษาซึ่งเป็นภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน (authentic language) การทำแบบฝึกหัดหลังจากฟัง Podcast เป็นแบบฝึกหัดที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟังและเกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning) จึงทำให้ Podcast เป็นสื่อการสอนการสอนที่สามารถทำให้นักเรียนสนใจที่จะฟังบทบรรยายและบทสนทนาภาษาอังกฤษได้ดี

งานวิจัยที่ศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เช่น Suthiwartnarueput & Wasanasomsithi (2012) ศึกษาผลการใช้ Facebook เพื่อการอภิปรายทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลการศึกษา พบว่า การใช้ Facebook เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้คะแนนการใช้ทักษะไวยากรณ์ของนักเรียนหลังเรียน

มีคะแนนสูงขึ้นกว่าคะแนนก่อนเรียน นักเรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ อีกทั้งการอภิปรายผ่าน Facebook นั้นยังสามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและทำให้การเรียนมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น เพราะนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาเมื่อนักเรียนเปิดใช้ Facebook White (2009) ได้ศึกษาการใช้ Facebook เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักศึกษาในประเทศญี่ปุ่น โดยผู้สอนให้นักศึกษาเขียนอภิปรายจากหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดให้บน Facebook จากนั้นผู้สอนจะส่งข้อเสนอแนะทั้งในด้านของเนื้อหาและไวยากรณ์กลับเป็นรายบุคคล นอกจากนี้ผู้สอนจะนำข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบเจอบ่อยในงานเขียนของนักศึกษามาอธิบายในกลุ่ม Facebook ของผู้เรียน ผลการศึกษา พบว่า สัปดาห์สุดท้ายของการทดลองข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในงานเขียนของนักศึกษาลดน้อยลง และการโพสต์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบเจอบ่อยในงานเขียนทำให้นักศึกษาสนใจและมีแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการเขียนมากขึ้น Tananuraksakul (2015) ได้ทำการศึกษาผลการสร้างกลุ่มใน Facebook เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษกับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย โดยในกลุ่ม Facebook นั้น ผู้สอนโพสต์หัวข้อและแหล่งข้อมูล Website ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และให้นักศึกษาโพสต์แสดงความคิดเห็นและตอบกลับเป็นภาษาอังกฤษ จากนั้นครูผู้สอนจะไปเขียนตอบและช่วยแก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาให้ความเห็นว่าวิธีการเขียนภาษาอังกฤษบน Facebook สามารถกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ Yunus & Salehi (2012) ที่ได้ศึกษาผลของการสร้างกลุ่มใน Facebook เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษกับนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศมาเลเซีย โดยสร้างกลุ่มชื่อว่า “Write Out Loud” โดยผู้สอนโพสต์หัวข้อลงในกลุ่ม Facebook แล้วให้ผู้เรียนระดมความคิดและเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษจากหัวข้อที่กำหนดให้ หลังจากนั้นผู้สอนจะให้ผู้เรียนอ่านความคิดเห็นของเพื่อนทุกคน และให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ที่ได้เรียนรู้จากการอ่านข้อความที่เพื่อนแสดงความคิดเห็น นักเรียนได้ตรวจสอบความถูกต้องของการสะกดคำ หลังจากทดลองผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น และผลจากแบบสอบถามพบว่า นักศึกษาเห็นว่าวิธีการสร้างกลุ่มใน Facebook นี้ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเขียนมากยิ่งขึ้น และนักศึกษาก็ชอบวิธีการเรียนรู้ทักษะการเขียนโดยใช้ Facebook อีกด้วย

งานวิจัยที่ศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เช่น Hayikaleng (2017) ศึกษาการใช้ YouTube เพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา โดยผู้สอนเลือกใช้คลิปวิดีโอจาก Youtube ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่จะใช้สอนในช่วงขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน โดยในขั้นนี้ครูผู้สอนจะตั้งคำถามหลังจากชมคลิปวิดีโอเพื่อเป็นการกระตุ้นความรู้เดิม (background knowledge) ของผู้เรียน ผลการทดลองพบว่าการใช้คลิปวิดีโอจาก Youtube สามารถช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่อง

กำลังจะอ่าน อีกทั้งคลิปวิดีโอสามารถนำเสนอความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะอ่านได้อย่างมีสีสัน ทำให้นักเรียนมีความสนใจและมีความพร้อมที่เข้าสู่ขั้นตอนการอ่าน Matmainna (2016) ศึกษาการนำ Blog มาใช้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของชาวเอเชียในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 และมีอายุระหว่าง 14-30 เพราะ Blog เป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่ผู้สอนสามารถใส่ทั้งข้อความ รูปภาพ และคลิปวิดีโอได้ในเวลาเดียวกัน ซึ่งแตกต่างจากสื่อสังคมออนไลน์ตัวอื่นๆ อย่าง Facebook และ Twitter ที่ผู้สอนสามารถใส่ได้แค่ภาพและข้อความ หรือวิดีโอและข้อความเท่านั้น ผลสำรวจจากแบบสอบถามพบว่า Blog เป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในหัวข้อต่างๆ ได้มากมาย ทำให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษาของอื่นและเกิดกระบวนคิด และเกิดแรงบันดาลใจที่ทำให้ผู้อ่าน Blog ต้องการที่จะนำเสนอเรื่องราวและความคิดเห็นของตนเองและนำไปสู่การฝึกพัฒนาการเขียนต่อไป

จากการสืบค้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นพบว่าสื่อสังคมออนไลน์สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างดี แต่งานวิจัยในลักษณะนี้ยังมีค่อนข้างน้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะการพูด คือ Worajittipol (2010) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการจับคู่ นักศึกษาชาวไทยกับชาวต่างให้ใช้โปรแกรมสนทนา Skype จำนวน 11 คู่ เพื่อศึกษาการสนทนาภาษาอังกฤษออนไลน์ และงานวิจัยอื่นๆ ส่วนใหญ่เน้นทักษะการเขียนเป็นส่วนใหญ่ (เช่น Suthiwartnarueput & Wasanasomsithi, 2012; Tananuraksakul, 2015; White, 2009; Yunus & Salehi, 2012) แต่ในทักษะด้านการพูดยังมีจำนวนน้อยทั้งที่ทักษะการพูดเป็นทักษะที่เด็กไทยมีปัญหาอยู่มาก ดังนั้นผู้วิจัยสนใจศึกษาผู้เรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดีว่านักเรียนกลุ่มนี้มีการใช้สื่อสังคมออนไลน์สามารถทำให้นักเรียนไทยพัฒนาทักษะการพูดของตนเองได้อย่างไร นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยของตัวผู้เรียน เช่น แรงจูงใจ ความเต็มใจในการสื่อสาร และความพากเพียร มีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนกลุ่มนี้หรือไม่และอย่างไร

3. ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย จังหวัดสงขลา จำนวน 1,995 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จากประชากรแบบเจาะจง โดยใช้วิธีการคัดเลือกดังนี้

1. ผู้วิจัยสอบถามรายชื่อนักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี จากครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้นักเรียนจำนวน 123 คน
2. นักเรียนจำนวน 123 คน ที่ได้รับการเสนอชื่อทำแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น เพื่อคัดกรองกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติ ซึ่งมีเกณฑ์การคัดกรอง ดังนี้ ต้องเป็นนักเรียนที่ไม่ได้มีพ่อแม่ผู้ปกครอง ญาติเป็นชาวต่างชาติ ไม่เคยผ่านการเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนหรือเคยใช้ชีวิตในต่างประเทศ เป็นระยะเวลาตั้งแต่ 2 เดือนขึ้นไป และมีวิธีการฝึกฝนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์เท่านั้น ซึ่งหลังจากคัดกรองคุณสมบัติเบื้องต้นแล้ว เหลือนักเรียนที่ผ่านการคัดกรองจำนวน 64 คน
3. นักเรียนที่ผ่านการคัดกรองคุณสมบัติทั้ง 64 คน เข้ารับการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนของการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของ TOEIC ครูต่างชาติที่มีประสบการณ์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 2 คน เป็นผู้ประเมิน โดยใช้เวลาทดสอบคนละประมาณ 7-10 นาทีต่อคน
4. ผู้วิจัยใช้ข้อมูลคะแนนทดสอบทักษะการพูดมาคัดกรองเพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนที่มีความสามารถระดับการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับ 6 ขึ้นไป จาก 8 ระดับ (ดูในภาคผนวก ค) โดยมีนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนความสามารถด้านการพูดในระดับ 6 ขึ้นไป จำนวน 35 คน

ระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	จำนวนนักเรียน
Band 6	11 คน
Band 7	18 คน
Band 8	6 คน
รวม	35 คน

3.2 เครื่องมือในการศึกษา

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.2.1 แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้เรียน

แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้เรียนเป็นเครื่องมือในการคัดกรองกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติ ดังนี้ นักเรียนที่ไม่ได้มีพ่อแม่ ผู้ปกครอง ญาติที่เป็นชาวต่างชาติ ไม่เคยผ่านการเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนหรือเคยใช้ชีวิตในต่างประเทศเป็นระยะเวลาานานตั้งแต่ 2 เดือนขึ้นไป และมีวิธีการฝึกฝนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์

3.2.2 แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเองโดยใช้รูปแบบการทดสอบทักษะการพูดของ Test of English for International Communication (TOEIC) ข้อสอบมีทั้งหมด 3 ตอน ตอนที่ 1 Respond to questions การตอบคำถามสนทนาทั่วไป ตอนที่ 2 Describe pictures การบรรยายภาพ โดยนักเรียนจะต้องบรรยายรายละเอียดของภาพ ตอนที่ 3 Express an opinion การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดให้ โดยนักเรียนต้องให้เหตุผลประกอบ นักเรียนมีเวลาเตรียมตัวในส่วนนี้ 30 วินาที และมีเวลาพูดแสดงความคิดเห็น 2 นาที แบบทดสอบทั้ง 3 ตอนใช้เวลาสอบประมาณ 7-10 นาทีต่อคน ผู้ประเมินเป็นครูต่างชาติ 2 คนที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษและเป็นเจ้าของภาษา โดยใช้เกณฑ์ TOEIC Speaking Test Proficiency Level Descriptors (ETS, 2010) ที่มีการแบ่งระดับทักษะการพูดภาษาเป็น 8 ระดับ (ดูภาคผนวก ข และ ค)

3.2.3 แบบสอบถามการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

อังกฤษ

แบบสอบถามประกอบไปด้วย 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สอบถามประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตอนที่ 2 สอบถามวิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีความสามารถด้านการพูดในระดับดีต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูด และ ตอนที่ 4 คือ สอบถามความเห็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง โดยแยกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านแรงจูงใจ ด้านความเต็มใจ และด้านความเต็มใจในการสื่อสาร

การเก็บข้อมูลครั้งนี้ใช้มาตราวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) อ้างอิงจาก Brown (2001) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

3.2.4 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์ เป็นคำถามปลายเปิดที่ผู้วิจัยใช้ถามกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนแบบทดสอบความสามารถด้าน

การพูดภาษาอังกฤษสูงที่สุด 10 คนแรก เกี่ยวกับวิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการพูด รวมถึงรายละเอียดการเข้าเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์

3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. เครื่องมือทั้งหมดผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ กรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องของภาษา เพื่อให้เครื่องมือสามารถวัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา
2. หลังจากปรับปรุงและแก้ไขเครื่องมือทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยทดลองใช้แบบสอบถามการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับกลุ่มนักเรียนที่มีพื้นฐานเดียวกันกับ

นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน จากโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่า Cronbach α -Coefficient และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดนี้มีค่า .934 และนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงต้นภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561

3.4 การเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน เข้ารับการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปแบบเดียวกับเกณฑ์การให้คะแนนของการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของ TOEIC ครูต่างชาติที่มีประสบการณ์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 2 คน เป็นผู้ประเมิน โดยใช้เวลาคนละประมาณ 7-10 นาทีต่อคน
2. ผู้วิจัยใช้ข้อมูลคะแนนทดสอบทักษะการพูดมาคัดกรองนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีความสามารถระดับการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับ 6 ขึ้นไป จาก 8 ระดับ
3. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามทั้ง 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 คือ สอบถามประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตอนที่ 2 คือ สอบถามวิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูด และตอนที่ 4 คือ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง โดยแยกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านแรงจูงใจ ด้านความเต็มใจ และด้านความเต็มใจในการสื่อสาร
4. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงสุด จำนวน 10 คน เข้ารับการสัมภาษณ์โดยครูต่างชาติ 2 คนที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษและเป็นเจ้าของภาษา

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามข้อมูลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามความเห็นแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายประเด็น โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระบบคะแนนเฉลี่ยในช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.24 - 5.00 แปลความว่า บ่อยมากที่สุด/เห็นด้วยอย่างยิ่ง/สูงมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.43 - 4.23 แปลความว่า บ่อยมาก/เห็นด้วยมาก/สูง

คะแนนเฉลี่ย 2.62 - 3.42 แปลความว่า ปานกลาง/เห็นด้วยปานกลาง/ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.61 แปลความว่า น้อย/เห็นด้วยน้อย/ต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 แปลความว่า แทบจะไม่เลย/เห็นด้วยน้อยที่สุด/ต่ำมาก

อ้างอิงจาก: Brown, J. D. (2001). Using surveys in language programs.

Cambridge: Cambridge University Press.

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

คำถามวิจัยที่ 1 นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี ใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทใดในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ?

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คนใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบข้อมูลที่น่าสนใจ ดังนี้

ตารางที่ 1 ประเภทสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ลำดับที่	ประเภทสื่อสังคมออนไลน์	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ (เปอร์เซ็นต์)
1	สื่อประเภทวิดีโอ (Video Media) หรือ ภาพเคลื่อนไหวพร้อมเสียงประกอบ 1.1 YouTube 1.2 Netflix	35 คน (100%) 20 คน (57.14%)
2	สื่อประเภทข้อความประกอบรูปภาพ (Texts with Pictures Media) 2.1 Facebook 2.2 Instagram 2.3) Twitter	25 คน (71.42%) 23 คน (65.71%) 18 คน (51.42%)
3	สื่อประเภทเสียง (Audio Media) 3.1 JOOX 3.2 TED Talk 3.3 Podcast	20 คน (57.14%) 12 คน (34.28%) 10 คน (3.5%)
4	สื่อประเภทการสนทนา ได้แก่ การโทรเสียง และการ โทรแบบเห็นภาพ (Voice and Video Call Media) 4.1 Messenger 4.2 WhatsApp 4.3 Skype 4.4 Line	6 คน (17.14%) 4 คน (11.42%) 4 คน (11.42%) 2 คน (5.71%)

จากตารางที่ 1 พบว่า สื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ Youtube จำนวน 35 คน (100%) Facebook จำนวน 25 คน (71.42%) Instagram จำนวน 23 คน (65.71%) และ Netflix และ JOOX มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างใช้นิยมใช้เท่ากัน คือ 20 คน (57.14%) และเมื่อนำสื่อสังคมออนไลน์มาจัดประเภท พบว่า สื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้สามารถแบ่งกลุ่มได้ 4 ประเภท เรียงตามลำดับความนิยมในการใช้ ดังนี้ 1. สื่อประเภทวิดีโอ (Video Media) 2. สื่อประเภทข้อความประกอบภาพ (Texts with Pictures Media) 3. สื่อประเภทเสียง (Audio Media) และ 4. สื่อประเภทการสนทนา ได้แก่ การโทรเสียงและการโทรแบบเห็นภาพ (Voice and Video Call Media)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของสื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโอ พบว่า YouTube คือ สื่อที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 35 คนใช้มากที่สุด (100%) รองลงมา คือ Netflix ซึ่งใช้โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน (57.14%) สื่ออันดับรองมาจากประเภทวิดีโอคือสื่อสังคมออนไลน์ประเภทข้อความประกอบภาพ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง 25 คน (71.42%) ใช้ Facebook สำหรับอ่านข้อความภาษาอังกฤษและเรียนรู้คำศัพท์เพื่อนำมาฝึกฝนในการเขียน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คน (65.71%) ใช้ Instagram โดยอ่านคำบรรยายภาษาอังกฤษใต้ภาพจากผู้ใช้ทั่วโลก และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน (51.42%) ใช้ Twitter เพื่อฝึกเขียนข้อความภาษาอังกฤษ หรือ Retweet ข้อความภาษาอังกฤษที่สนใจจากผู้ใช้บัญชีอื่นบน Twitter ของตน

ในส่วนของสื่อสังคมออนไลน์ประเภทเสียง JOOX เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้ฟังเพลงภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยมีกลุ่มตัวอย่างใช้สื่อดังกล่าว 20 คน (57.14%) อันดับที่ 2 คือ TED Talk โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 12 คน (34.28%) ฟังสุนทรพจน์สร้างแรงบันดาลใจภาษาอังกฤษ และอันดับที่ 3 คือ Podcast กลุ่มตัวอย่าง 10 คน (3.5%) ใช้ฟังเสียงภาษาอังกฤษตามหัวข้อที่สนใจ เช่น กีฬา การเมือง เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

สื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษน้อยที่สุด คือ สื่อสังคมประเภทการสนทนา ซึ่งเป็นสื่อที่ถูกใช้เพื่อพูดและส่งข้อความภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน (17.14%) ใช้ Messenger และ 4 คน (11.42%) ใช้ WhatsApp และ Skype สื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุด คือ Line ซึ่งมีผู้ใช้เพียง 2 คน (5.71%)

คำถามวิจัยที่ 2 นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี ใช้สื่อสังคมออนไลน์วิธีไหนบ่อยที่สุดและมีความเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดอย่างไร?

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามวิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะการพูดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน ในแง่มุมของความถี่ในการใช้ซึ่งเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่ใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต โดยมีค่า 1-5 (แทบจะไม่เลย-บ่อยมากที่สุด)

ตารางที่ 2 วิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถด้านการพูดในระดับดี

วิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูด	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD	ระดับการใช้
1. ข้าพเจ้าดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์เช่น YouTube, Netflix	4.60	.65	บ่อยมากที่สุด
2. ข้าพเจ้าฟังเพลงภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์	4.17	.82	บ่อยมาก
3. ข้าพเจ้าหาโอกาสนำคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในชีวิตประจำวัน	4.05	1.0	บ่อยมาก
4. เมื่อข้าพเจ้าพบคำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษที่ข้าพเจ้าไม่รู้ความหมายบนสื่อสังคมออนไลน์ข้าพเจ้าจะศึกษาหาความหมายของคำศัพท์หรือสำนวนเหล่านั้น	4.05	.90	บ่อยมาก
5. ข้าพเจ้าศึกษาหาความหมายและบันทึกคำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษที่ข้าพเจ้าเรียนรู้จากสื่อสังคมออนไลน์และเป็นประโยชน์เพื่อการใช้ในอนาคต	3.51	1.0	บ่อยมาก
6. ข้าพเจ้าใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนข้อความหรือเขียน Status บนสื่อสังคมออนไลน์เช่น Facebook, Twitter, Instagram	3.42	1.1	ปานกลาง
7. ข้าพเจ้ามีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษและสนทนาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์	3.05	1.0	ปานกลาง
8. ข้าพเจ้าเคยอัปวิดีโอพูดภาษาอังกฤษและโพสต์ลงบนสื่อสังคมออนไลน์	1.94	1.0	น้อย
9. ข้าพเจ้าวิดีโอคอลกับชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษโดย ใช้สื่อสังคมออนไลน์	1.71	.85	แทบจะไม่เลย
ค่าเฉลี่ย	3.39	0.16	ปานกลาง

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, $SD = .16$) กลุ่มตัวอย่างใช้ เพื่อดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษจาก YouTube, Netflix ในระดับบ่อยมากที่สุด (ข้อ 4, $\bar{X} = 4.60$, $SD = .65$) กลุ่มตัวอย่างฟังเพลงภาษาอังกฤษ ในระดับบ่อยมาก (ข้อ 10, $\bar{X} = 4.17$, $SD = .82$) กลุ่ม ตัวอย่างหาโอกาสนำคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในชีวิตประจำวัน ใน ระดับบ่อยมาก (ข้อ 3, $\bar{X} = 4.05$, $SD = 1.0$) กลุ่มตัวอย่างนำคำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษที่ตน ไม่รู้ความหมายบนสื่อสังคมออนไลน์ไปศึกษาหาความหมาย ในระดับบ่อยมาก (ข้อ 8, $\bar{X} = 4.05$, $SD = .90$) กลุ่มตัวอย่างศึกษาหาความหมายและบันทึกคำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จาก สื่อสังคมออนไลน์เพื่อใช้ในอนาคต ในระดับบ่อยมาก (ข้อ 9, $\bar{X} = 3.51$, $SD = 1.0$) กลุ่มตัวอย่างใช้ ภาษาอังกฤษในการเขียนข้อความหรือเขียน Status บนสื่อสังคมออนไลน์เช่น Facebook, Twitter, Instagram ในระดับปานกลาง (ข้อ 6, $\bar{X} = 3.42$, $SD = 1.1$) กลุ่มตัวอย่างมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษ และสนทนาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ ในระดับปานกลาง (ข้อ 2, $\bar{X} = 3.05$, $SD = 1.0$) กลุ่ม ตัวอย่างเคยอัปเดตวิดีโอพูดภาษาอังกฤษและโพสต์ ลงบนสื่อสังคมออนไลน์ ในระดับน้อย (ข้อ 7, $\bar{X} = 1.94$, $SD = 1.0$) และกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุด คือการวิดีโอคอลกับชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษโดย ใช้สื่อสังคมออนไลน์ ในระดับน้อย (ข้อ 5, $\bar{X} = 1.71$, $SD = .85$)

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการใช้สื่อ สังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะด้านการพูด แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ ด้านความหลากหลายและ น่าสนใจของสื่อสังคมออนไลน์ ด้านประโยชน์ในการเรียนรู้ และด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเป็นระดับ 1-5 (เห็นด้วยน้อยที่สุด-เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูด

ความคิดเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูด	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD	ระดับความเห็น
ด้านความหลากหลายและน่าสนใจ			
1. สื่อสังคมออนไลน์ ทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสสัมผัสภาษาอังกฤษที่มีความหลากหลาย เช่น ความแตกต่างของสำเนียงและการใช้ภาษาอังกฤษของแต่ละประเทศ	4.68	.67	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. เนื้อหาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์มีความหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนที่มีความสนใจที่จะพัฒนาตนเองตามความสนใจ เช่น เรื่องเทคโนโลยี แพชั่น วรรณกรรม กีฬา เป็นต้น	4.57	.69	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. เนื้อหาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์มีความทันสมัยและเหมาะกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4.48	.78	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. สื่อสังคมออนไลน์มีสื่อภาษาอังกฤษที่น่าสนใจให้ข้าพเจ้าเข้าไปอ่านและศึกษาอยู่เสมอ	4.22	.80	เห็นด้วยมาก
5. ข้าพเจ้าคิดว่าคำศัพท์และสำนวนจากสื่อสังคมออนไลน์ น่าสนใจและนำมาใช้ได้จริงในการสื่อสารมากกว่าคำศัพท์จากบทเรียน	4.11	.93	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย	4.41	.77	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษา			
6. สื่อสังคมออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้โดยการซึมซับภาษาอังกฤษได้อย่างเพลิดเพลินแบบไม่รู้ตัว	4.45	.74	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7. ข้าพเจ้าคิดว่าสื่อสังคมออนไลน์ทำให้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของข้าพเจ้าดีขึ้น	4.28	.78	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8. ข้าพเจ้าคิดว่าคำศัพท์และสำนวนที่เจอบนสื่อสังคมออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้าจดจำได้ดีกว่าคำศัพท์ที่เรียนในห้องเรียน	4.17	.78	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย	4.30	.77	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูด	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD	ระดับความเห็น
ด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน			
9. สื่อสังคมออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	4.57	.60	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10. การฝึกฝนและพัฒนาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียนยุคใหม่	4.40	.73	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11. สื่อสังคมออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้ามีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษโดยไม่กังวลเรื่องความผิดพลาดในการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์	3.80	.83	เห็นด้วยมาก
12. ข้าพเจ้าไม่มีความกังวลในการที่จะพูดภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ แม้จะพูดผิดไวยากรณ์	3.48	.91	เห็นด้วยมาก
13. ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจในการทำสื่อภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ด้วยตนเอง จากสื่ออื่นๆบนสื่อสังคมออนไลน์ เช่น วิดีโอท่องเที่ยวเป็นภาษาอังกฤษ ทำวิดีโอ How to เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น	3.11	1.0	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.87	.81	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย	4.18	0.46	เห็นด้วยมาก

โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่าง *เห็นด้วยมาก* กับประโยชน์ของสื่อสังคมออนไลน์ที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.18, SD = .46$) หากดูในรายละเอียด พบว่ากลุ่มตัวอย่าง *เห็นด้วยอย่างยิ่ง* ต่อความหลากหลาย ($\bar{X} = 4.41, SD = .77$) และประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษา ($\bar{X} = 4.30, SD = .77$) รวมถึง *เห็นด้วยมาก* ถึงความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนภาษาของสื่อสังคมออนไลน์ ($\bar{X} = 4.38, SD = .81$)

ด้านความหลากหลายและน่าสนใจ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับ *เห็นด้วยอย่างยิ่ง* 3 ข้อ ตามลำดับความเห็นด้วย ดังนี้ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ช่วยให้กลุ่มตัวอย่างฟังสำเนียงภาษาอังกฤษที่หลากหลาย (ข้อ 1, $\bar{X} = 4.68, SD = .67$) สื่อสังคมออนไลน์มีเนื้อหาและสามารถ

ศึกษาตามหัวข้อที่ตนสนใจได้ (ข้อ 12, $\bar{X} = 4.57$, $SD = .69$) และมีเนื้อหาทันสมัยเหมาะสมกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (ข้อ 11, $\bar{X} = 4.48$, $SD = .78$) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วยมาก ว่า สื่อสังคมออนไลน์มีสื่อภาษาอังกฤษที่น่าสนใจให้เข้าไปอ่านและศึกษาอยู่เสมอ (ข้อ 5, $\bar{X} = 4.22$, $SD = .80$) อีกทั้งคำศัพท์และสำนวนจากสื่อสังคมออนไลน์มีความน่าสนใจนำมาใช้ได้จริงในการสื่อสาร (ข้อ 8, $\bar{X} = 4.11$, $SD = .93$)

ด้านประโยชน์ในการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่า สื่อสังคมออนไลน์ช่วยเพิ่มความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษ (ข้อ 4, $\bar{X} = 4.45$, $SD = .74$) รวมทั้งช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดของผู้เรียน (ข้อ 6, $\bar{X} = 4.28$, $SD = .78$) กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยมาก ว่า สื่อสังคมออนไลน์ช่วยให้นักเรียนจำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษได้มากกว่าการเรียนในห้องเรียน (ข้อ 7, $\bar{X} = 4.17$, $SD = .78$)

ด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่า สื่อสังคมออนไลน์ทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น (ข้อ 2, $\bar{X} = 4.57$, $SD = .60$) สื่อสังคมออนไลน์ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนยุคใหม่ (ข้อ 10, $\bar{X} = 4.40$, $SD = .73$) และกลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยมาก ว่า สื่อสังคมออนไลน์ทำให้มีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษโดยไม่กังวลเรื่องความผิดพลาดในการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ (ข้อ 3, $\bar{X} = 3.8$, $SD = .83$) ผู้เรียนไม่มีความกังวลในการที่จะพูดภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ แม้จะพูดผิดไวยากรณ์ (ข้อ 13, $\bar{X} = 3.48$, $SD = .91$) ส่วนข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง คือ กลุ่มตัวอย่างเกิดแรงบันดาลใจที่จะผลิตสื่อภาษาอังกฤษและเผยแพร่บนสื่อสังคมออนไลน์ (ข้อ 9, $\bar{X} = 3.11$, $SD = 1.0$)

คำถามวิจัยที่ 3 นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดีมีแรงจูงใจ ความเต็มใจในการสื่อสาร และความพากเพียรในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองอย่างไร?

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง โดยแยกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านแรงจูงใจ ด้านความเต็มใจ และด้านความเต็มใจในการสื่อสาร โดยพบข้อมูล ดังนี้

ด้านแรงจูงใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยศึกษาด้านแรงจูงใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก และผลจากแบบสอบถามพบว่าแรงจูงใจภายนอกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าแรงจูงใจ

ภายใน โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างประเมินโดยให้คะแนนระดับ 1-5 (ไม่มีแรงจูงใจเลย-มีแรงจูงใจสูงมาก)

ตารางที่ 4 ด้านแรงจูงใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ด้านแรงจูงใจ	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD	การแปลผล
แรงจูงใจภายใน			
1. ข้าพเจ้ายากเป็นคนที่จะพูดภาษาอังกฤษได้ดี	4.77	.59	สูงมาก
2. ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งที่เราสามารถพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้เป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์อย่างยิ่ง	4.74	.65	สูงมาก
3. ข้าพเจ้าคิดว่าเราสามารถพูดภาษาอังกฤษจะทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีศักยภาพมากขึ้น	4.68	.58	สูงมาก
4. ข้าพเจ้ามองว่าการได้เรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	4.60	.60	สูงมาก
5. ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อข้าพเจ้าสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้	4.34	.83	สูง
6. ข้าพเจ้ารู้สึกดีทุกครั้งที่ได้พูดภาษาอังกฤษในที่สาธารณะ เช่น ในชั้นเรียน	3.88	.99	สูง
7. ถ้าที่โรงเรียนไม่มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ข้าพเจ้าจะไปเรียนด้วยตนเองที่อื่น	3.82	1.0	สูง
8. ข้าพเจ้ามีความพยายามในการเรียนพูดภาษาอังกฤษค่อนข้างสูงกว่าเพื่อนคนอื่นๆ	3.51	.98	สูง
	4.29	.48	สูงมาก
แรงจูงใจภายนอก			
9. ถ้าข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเก่ง ข้าพเจ้าจะมีงานที่ดีทำใน อนาคต	4.85	.95	สูงมาก
10. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษได้ดี ข้าพเจ้าจะมีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและมีอนาคตที่ดีได้	4.65	.35	สูงมาก

11. ถ้าข้าพเจ้าสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี ข้าพเจ้า จะ ได้ผลการเรียนที่ดีในวิชาภาษาอังกฤษ	4.45	.68	สูงมาก
---	------	-----	--------

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ด้านแรงจูงใจ	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD	การแปล ผล
12. ถ้าข้าพเจ้าสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ข้าพเจ้าจะ เป็น ที่ยอมรับและมีหน้ามีตาในสังคมมากยิ่งขึ้น	4.08	.78	สูง
	4.51	.32	สูงมาก
ค่าเฉลี่ย	4.36	0.43	สูงมาก

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.36$, $SD = .43$) และหากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแม้ทั้งแรงจูงใจภายในและภายนอกอยู่ในระดับสูงมาก แต่แรงจูงใจภายใน ($\bar{X} = 4.29$, $SD = .48$) มีค่าน้อยกว่ากว่าแรงจูงใจภายนอก ($\bar{X} = 4.51$, $SD = .32$) โดยมีรายละเอียดของพฤติกรรมในแต่ละด้าน ดังนี้

แรงจูงใจภายใน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจภายในระดับสูงมาก 4 ข้อ คือ *อยากเป็นคนthatพูดภาษาอังกฤษได้ดี* (ข้อ 2, $\bar{X} = 4.77$, $SD = .59$) *การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้เป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์อย่างยิ่ง* (ข้อ 1, $\bar{X} = 4.77$, $SD = .65$) *การพูดภาษาอังกฤษสามารถทำให้เป็นคนที่มีศักยภาพมากขึ้น* (ข้อ 3, $\bar{X} = 4.68$, $SD = .58$) *การเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่น่าสนใจ* (ข้อ 4, $\bar{X} = 4.60$, $SD = .60$) และข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจระดับสูง มี 4 ข้อเช่นกัน ดังนี้ *กลุ่มตัวอย่างรู้สึกมีความสุขเมื่อสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้* (ข้อ 8, $\bar{X} = 4.34$, $SD = .83$) *รู้สึกดีทุกครั้งที่ได้พูดภาษาอังกฤษในที่สาธารณะ เช่นในชั้นเรียน* (ข้อ 5, $\bar{X} = 3.88$, $SD = .99$) *หากโรงเรียนไม่มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ข้าพเจ้าจะไปเรียนด้วยตนเองที่อื่น* (ข้อ 6, $\bar{X} = 3.82$, $SD = 1.0$) และกลุ่มตัวอย่างมีความพยายามในการเรียนพูดภาษาอังกฤษค่อนข้างสูงกว่าเพื่อนคนอื่นๆ (ข้อ 7, $\bar{X} = 3.51$, $SD = .98$)

แรงจูงใจภายนอก พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในระดับสูงมาก 3 ข้อ คือ *กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่า ถ้าพูดภาษาอังกฤษเก่ง จะมีงานที่ดีทำในอนาคต* (ข้อ 3, $\bar{X} = 4.85$, $SD = .95$) *หากมีทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษที่ดีสามารถช่วยเพิ่มโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและมีอนาคตที่ดีได้* (ข้อ 2, $\bar{X} = 4.65$, $SD = .35$) *ถ้าสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี จะได้ผลการเรียนที่ดีในวิชาภาษาอังกฤษ*

(ข้อ 4, $\bar{X} = 4.45$, $SD = .68$) และข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ *ถ้าสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ จะเป็นที่ยอมรับและมีหน้ามีตาในสังคมมากยิ่งขึ้น* (ข้อ 1, $\bar{X} = 4.08$, $SD = .78$)

ด้านความเต็มใจในการสื่อสาร

ผลจากแบบสอบถามด้านความเต็มใจด้านการสื่อสาร ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเต็มใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษภายนอกห้องเรียนสูงกว่าการสื่อสารภายในห้องเรียนหรือบริบทในโรงเรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างประเมินโดยให้คะแนนระดับ 1-5 (ไม่เต็มใจเลย-เต็มใจอย่างยิ่ง)

ตารางที่ 5 ด้านความเต็มใจในการสื่อสาร

ด้านความเต็มใจในการสื่อสาร	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD	การแปลผล
1. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษ	4.40	.77	สูงมาก
2. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะตอบและอธิบายเป็นภาษาอังกฤษเมื่อพบชาวต่างชาติที่ต้องการความช่วยเหลือ	4.17	1.0	สูง
3. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกลายที่จะเลือกใช้คำศัพท์ง่ายๆ และพูดออกเสียงโดยใช้สำเนียงคล้ายภาษาไทยก็ตาม	4.14	.77	สูง
4. เมื่อมีคนถามคำถามที่เป็นภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะตอบเป็นภาษาอังกฤษ	4.08	.91	สูง
5. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษแม้ว่าข้าพเจ้าพูดผิดไวยากรณ์	4.02	.85	สูง
6. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ	3.94	.90	สูง
7. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และข้อมูลต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ	3.94	.90	สูง
8. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะเป็นตัวแทนกลุ่มเพื่อออกไปนำเสนอผลงานหน้าชั้นเป็นภาษาอังกฤษ	3.62	1.0	สูง
9. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะบอกเล่ากิจวัตรประจำวันของตนเอง โดยใช้ภาษาอังกฤษ	3.57	1.0	สูง

10. ข้าพเจ้าจะเดินเข้าหาชาวต่างชาติเพื่อช่วยเหลือ และเป็นผู้เริ่มพูดคุยกับเขา	3.45	1.1	สูง
11. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะเป็นตัวแทนโรงเรียนเข้าร่วมแข่งทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ	3.20	1.1	ปานกลาง
12. ในห้องเรียนข้าพเจ้าจะเป็นผู้เริ่มสนทนาและหาโอกาส สนทนากับชาวต่างชาติเสมอ	3.20	.99	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.81	0.39	สูง

จากตารางที่ 5 โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเต็มใจในระดับเต็มใจมาก ($\bar{X} = 3.81, SD = .39$) ในรายชื่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเต็มใจในระดับสูงมาก 1 ข้อ คือ กลุ่มตัวอย่างเต็มใจที่จะฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษ ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง (ข้อ 8, $\bar{X} = 4.40, SD = .77$) รองลงมา กลุ่มตัวอย่างมีความเต็มใจระดับสูง 9 ข้อ คือ กลุ่มตัวอย่างเต็มใจที่จะตอบและอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ เมื่อพบชาวต่างชาติที่ต้องการความช่วยเหลือ (ข้อ 9, $\bar{X} = 4.17, SD = 1.0$) ไม่รู้สึกลอายที่จะเลือกใช้คำศัพท์ต่างๆ และพูดออกเสียงโดยใช้สำเนียงคล้ายภาษาไทยก็ตาม (ข้อ 12, $\bar{X} = 4.14, SD = .77$) เมื่อมีคนถามคำถามที่เป็นภาษาอังกฤษ ก็จะเต็มใจที่จะตอบเป็นภาษาอังกฤษ (ข้อ 3, $\bar{X} = 4.08, SD = .91$) เต็มใจที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษแม้ว่าจะพูดผิดไวยากรณ์ (ข้อ 11, $\bar{X} = 4.02, SD = .85$) เต็มใจที่จะสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ (ข้อ 2, $\bar{X} = 3.94, SD = .90$) เต็มใจที่จะแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และข้อมูลต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ (ข้อ 4, $\bar{X} = 3.94, SD = .90$) เต็มใจที่จะเป็นตัวแทนกลุ่มเพื่อออกไปนำเสนอผลงานหน้าชั้นเป็นภาษาอังกฤษ (ข้อ 6, $\bar{X} = 3.62, SD = 1.0$) เต็มใจที่จะบอกเล่ากิจวัตรประจำวันของตนเองโดยใช้ภาษาอังกฤษ (ข้อ 5, $\bar{X} = 3.57, SD = 1.0$) กลุ่มตัวอย่างมักจะเดินเข้าหาชาวต่างชาติเพื่อช่วยเหลือ และเป็นผู้เริ่มพูดคุยกับเขา (ข้อ 10, $\bar{X} = 3.45, SD = 1.1$) และกลุ่มตัวอย่างมีความเต็มใจในระดับปานกลางเพียง 2 ข้อ คือ เต็มใจที่จะเป็นตัวแทนโรงเรียนเข้าร่วมแข่งทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ (ข้อ 7, $\bar{X} = 3.20, SD = 1.1$) และในห้องเรียนกลุ่มตัวอย่างจะเป็นผู้เริ่มสนทนาและหาโอกาสสนทนากับชาวต่างชาติเสมอ (ข้อ 1, $\bar{X} = 3.20, SD = .99$)

ด้านความพากเพียรในการฝึกฝน

นอกจากปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านความเต็มใจในการสื่อสาร ผู้วิจัยยังศึกษาปัจจัยด้านความพากเพียรในการฝึกฝน โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างประเมินการให้คะแนนระดับ 1-5 (มีความพากเพียรน้อยมาก-มีความพากเพียรสูงมาก) และนำเสนอผลในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 6 ด้านความพากเพียรในการฝึกฝน

ด้านความพากเพียรในการฝึกฝน	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD	การแปลผล
1. ข้าพเจ้าพยายามฝึกฝนและพัฒนาตนเองอย่างหนัก	3.85	.76	สูง
2. ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความขยันหมั่นเพียร	3.85	.86	สูง
3. ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความพยายามสูงในการจะทำให้เป้าหมายที่วางไว้สำเร็จ	3.71	.69	สูง
4. ข้าพเจ้าไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคง่ายๆ	3.62	.89	สูง
5. ข้าพเจ้าเป็นคนที่เมื่อลงมือทำสิ่งใดแล้ว จะต้องทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ	3.48	.73	สูง
6. ข้าพเจ้าไม่สามารถจดจ่อกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นระยะเวลานานได้	3.14	1.0	ปานกลาง
7. ข้าพเจ้าจะตั้งใจทำงานเป็นอย่างมากในช่วงแรก แต่ถ้ามีสิ่งใหม่ๆ ที่ดึงความสนใจของข้าพเจ้าได้มากกว่า ข้าพเจ้าก็จะเปลี่ยนแปลงเป้าหมายภายหลัง	2.02	.84	น้อย
ค่าเฉลี่ย	3.38	1.0	สูง

จากตารางที่ 6 โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพากเพียรในระดับสูง ($\bar{X} = 3.38$, $SD = 1.0$) ในรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพากเพียรในระดับสูง 5 ข้อ คือ มีความพยายามฝึกฝนและพัฒนาตนเองอย่างหนัก (ข้อ 6, $\bar{X} = 3.85$, $SD = .76$) เป็นคนที่มีความขยันหมั่นเพียร (ข้อ 1, $\bar{X} = 3.85$, $SD = .86$) มีความพยายามสูงในการจะทำให้เป้าหมายที่วางไว้ให้สำเร็จ (ข้อ 3, $\bar{X} = 3.71$, $SD = .69$) ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคโดยง่าย (ข้อ 2, $\bar{X} = 3.62$, $SD = .89$) เมื่อลงมือทำสิ่งใดแล้ว ต้องทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ (ข้อ 5, $\bar{X} = 3.48$, $SD = .73$) แต่ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถจดจ่อกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นระยะเวลานานได้ และมีความพากเพียรในระดับปานกลาง (ข้อ 7, $\bar{X} = 3.14$, $SD = 1.0$) และจากข้อมูลแบบสอบถามได้ข้อมูลเพิ่มเติมคือ แม้มีสิ่งใหม่ๆ ที่ดึงความสนใจได้มากกว่า การเปลี่ยนแปลงเป้าหมายภายหลังของกลุ่มตัวอย่างยังคงอยู่ในระดับที่น้อย (ข้อ 4, $\bar{X} = 2.02$, $SD = .84$)

5. สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา และการอภิปรายผล

5.1.1 ประเภทและวิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถด้านการพูดในระดับดี

ประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบ่งตามความถี่ได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ สื่อประเภทวิดีโอ (YouTube และ Netflix) สื่อประเภทภาพและข้อความ (Facebook Instagram และ Twitter) สื่อประเภทเสียง (JOOX TED Talk และ Podcast) และสื่อประเภทสนทนา (Messenger WhatsApp Skype และ Line) โดยสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุดคือ YouTube Facebook Messenger และ Line ตามลำดับ

สื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโอ (YouTube และ Netflix)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุดทั้ง 10 คน ใช้ YouTube โดยให้เหตุผลว่า YouTube เป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่ไม่มีค่าใช้จ่าย มีสื่อประเภทวิดีโอภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ทำให้สามารถฝึกทักษะการฟังสำเนียงภาษาอังกฤษได้หลายรูปแบบ รวมถึงเป็นสื่อที่มีประโยชน์มากทั้งในการฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐฐันรี ฤทธิรัตน์ (2557) ที่พบว่านักศึกษาที่มีทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับสูงสามารถพัฒนาทักษะการพูดผ่านสื่อภาพยนตร์เป็นอันดับหนึ่ง โดยการดูภาพยนตร์และฟังเสียงภาษาอังกฤษของชาวต่างชาติ

สำหรับสื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโอ ผู้ใช้สื่อสามารถปรับระดับความเร็วและตั้งค่าเปิดปิดข้อความบรรยายเสียงในขณะที่ดูวิดีโอได้ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dizon (2016) ที่มีผลการศึกษาว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษใช้ Netflix ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนภาษานิยมดูภาพยนตร์โดยอาศัยคำบรรยายเสียงภาษาอังกฤษแทนภาษาแม่ของตน และเมื่อเกิดความชำนาญในการฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น ผู้เรียนสามารถปิดการตั้งค่าระบบคำบรรยายเสียงได้

นอกจากนี้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโอทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากรูปแบบบทสนทนาที่ใช้พูดในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีความแตกต่างจากบทสนทนาในหนังสือเรียน เนื่องจากมีหลายรูปแบบและหลายระดับ จึงทำให้นักเรียนเรียนรู้การออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้อง ระดับโทนเสียงที่

ใช้พูดในรูปแบบประโยคต่าง ๆ รวมถึงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนสามารถเรียนรู้เพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hoang et al. (2015) ที่ให้ผลการศึกษาไว้ว่า สื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโอทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้คนใช้สนทนาอย่างเป็นธรรมชาติ เนื่องจากบางครั้งภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียนมีความแตกต่างกับภาษาที่ใช้พูดในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Shrum and Glisa (2015 อ้างอิงใน Mhamdi, 2017) ซึ่งพบว่า ภาษาอังกฤษที่ผู้สนทนาพูดในสื่อประเภทวิดีโอมีความแตกต่างจากภาษาที่อยู่ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นการใช้สื่อประเภทวิดีโอเป็นตัวอย่างสื่อที่ช่วยส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

สื่อสังคมออนไลน์ประเภทข้อความและภาพ (Facebook Instagram และ Twitter)

กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่า สื่อสังคมออนไลน์ประเภทข้อความและภาพช่วยให้เกิดการเรียนรู้คำศัพท์มากมาย เช่น การใช้คำพูดประกอบภาพของบุคคลที่มีชื่อเสียงผ่านการส่งต่อในสังคมออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างจึงสามารถเรียนรู้คำศัพท์และตัวอย่างการใช้ในประโยค เช่น การชมข่าวเลือกตั้ง ทำให้ได้ความรู้คำศัพท์มากมายรวมทั้งคำศัพท์ที่พบเจอได้น้อย เช่น คำว่า coup ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่อยู่ในระดับยาก CEFR กลุ่ม C1 ซึ่งเกินระดับของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังสามารถเรียนรู้การเรียงคำศัพท์ในประโยค โครงสร้างทางภาษา ทั้งนี้เพื่อนำมาประกอบการฝึกพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สื่อสังคมออนไลน์ประเภทเสียง (JOOX TED Talk และ Podcast)

กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า การฟังเสียงผ่านสื่อสังคมออนไลน์ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะการฟัง การออกเสียง และคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามสื่อเสียงประเภทเพลงช่วยพัฒนาเฉพาะด้านคำศัพท์เท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Romero et al. (2017) ซึ่งศึกษาการใช้เพลงเพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ พบว่าสื่อเสียงประเภทเพลงสามารถช่วยพัฒนานักเรียนได้เฉพาะทักษะในระดับเบื้องต้น ได้แก่ การออกเสียงและคำศัพท์ นอกจากนี้ ญันฐ์นรี ฤทธิรัตน์ (2557) กล่าวว่า การฟังเพลงอาจมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะด้านการพูดได้น้อยกว่าสื่อประเภทวิดีโอ เนื่องจากเพลงมีรูปแบบการร้องออกเสียงที่หลากหลาย เช่น การออกเสียงเป็นจังหวะ ดังนั้นสื่อประเภทเสียงอาจไม่ได้เป็นสิ่งที่นักเรียนสามารถนำมาพูดในชีวิตประจำวันได้ แต่นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ที่แปลกใหม่จากเนื้อเพลงได้

สื่อสังคมออนไลน์ประเภทสนทนา (Messenger WhatsApp Skype และ Line)

กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทนี้สนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อนทั้งชาวต่างชาติและชาวไทยเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด แต่กลุ่มตัวอย่างมักคุยกับคู่สนทนาที่เป็นชาวต่างชาติมากกว่า เนื่องจากคู่สนทนามีความสามารถทางภาษาที่สูงกว่า ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างสามารถพัฒนาทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น อีกทั้งยังสามารถโต้ตอบ ซักถามหรืออธิบายในกรณีที่เกิดความไม่เข้าใจในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bin Tahir (2017) ที่กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการโทรเสียงสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นวิธีที่ส่งเสริมนักเรียนทักษะการพูดอย่างคล่องแคล่วและเพิ่มความเข้าใจในการสื่อสาร อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kim et al. (2011) ที่พบว่าการใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทโทรเสียงช่วยพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ รวมถึงทักษะการเจรจาเพื่ออธิบายในกรณีที่เกิดการสื่อสารไม่เข้าใจ ซึ่งการเจรจาดังกล่าวเป็นการฝึกฝนการพูดที่มีประสิทธิภาพ

5.1.2 วิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์และความเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถด้านการพูดในระดับดี

1. วิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถด้านการพูดในระดับดี

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ เช่น YouTube, Netflix บ่อยมากที่สุด รองลงมา คือ ฟังเพลงสากลจากสื่อสังคมออนไลน์ และสนทนาภาษาอังกฤษผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการค้นหาความหมายของคำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษที่สงสัยจากสื่อสังคมออนไลน์รวมทั้งยังสามารถประยุกต์ใช้คำศัพท์หรือสำนวนดังกล่าวในชีวิตประจำวัน และพบกลุ่มตัวอย่างเพียง 2 ราย ที่ผลิตสื่อวิดีโอพูดภาษาอังกฤษโพสต์ลงบนสื่อสังคมออนไลน์ จากผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นสื่อสังคมที่เข้าถึงความรู้ได้ง่าย ผู้ใช้สามารถศึกษาได้ตลอดเวลาจากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีการเชื่อมต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ต ผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 จึงนิยมใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษาควบคู่กับการใช้เพื่อความบันเทิงได้บ่อยตามที่ต้องการ การใช้สื่อสังคมออนไลน์จึงกลายเป็นส่วนหนึ่งในกิจวัตรประจำวัน และงานอดิเรกที่มีอัตราการใช้สูงขึ้นในสังคมปัจจุบัน เช่น กลุ่มตัวอย่างดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1-2 เรื่อง ผ่าน Netflix ซึ่งมีข้อดี คือ ความสะดวก เนื่องจากสามารถรับชมได้ที่บ้าน ผู้เรียนจึงสามารถฝึกฝนทักษะการฟังด้วยความเพลิดเพลิน อีกทั้งประหยัดค่าใช้จ่ายเนื่องจากไม่ต้องเดินทางออกจากบ้านเพื่อเรียนกับอาจารย์ชาวต่างชาติซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการเรียนค่อนข้างสูง หรือแม้กระทั่ง

การฟังเพลงภาษาอังกฤษที่เพิ่มความสะดวกในการฟังเพลงสากจากการเข้าถึงเพลงที่ผู้ฟังต้องการได้ง่ายขึ้นและไม่จำกัดเวลาผ่านช่องทางออนไลน์ แตกต่างจากการฟังผ่านวิทยุในอดีตซึ่งผู้ฟังไม่สามารถเลือกฟังเพลงที่ต้องการได้ทันที นอกจากนี้ยังสามารถดาวน์โหลดเพลงประกอบเนื้อเพลงเพื่อประกอบการมาฝึกร้องเพลงภาษาอังกฤษและการออกเสียง ไปจนกระทั่งเลือกฟังสื่อเสียงอื่นๆผ่านสังคมออนไลน์ เพื่อฝึกทักษะการฟัง ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีระดับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวันควบคู่กับการเรียนในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

การเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันสามารถเรียนได้หลายช่องทางนอกจากในห้องเรียน การใช้สื่อสังคมออนไลน์ถือเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ได้ดี และควบคู่กับความสะดวก นอกจากนี้ยังมีสื่อหลากหลายประเภทให้ได้ใช้เพื่อศึกษาและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นสื่อประเภทวิดีโอ เสียง ข้อความ และภาพประกอบข้อความ ซึ่งสื่อแต่ละประเภทยังมีเนื้อหาภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ ผู้เรียนสามารถเลือกตามหัวข้อที่ตนเองสนใจ ผ่านสื่อที่ทันสมัย ถือเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับภาษาอังกฤษที่ใช้โดยคนทั่วโลก มีประโยชน์ในการเรียนรู้คำศัพท์และสำนวนที่เป็นภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งสามารถให้ความรู้ใหม่ที่ต่างการเรียนเนื้อหาในห้องเรียน อีกทั้งยังสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้ที่สนใจเรียนภาษา และต้องการพัฒนาตนเองได้ดี

2. ความคิดเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถด้านการพูดในระดับดี

การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถด้านการพูดในระดับดี โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าสื่อสังคมออนไลน์มีความหลากหลาย น่าสนใจ และมีประโยชน์ในการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากในการสร้างแรงบันดาลใจให้กลุ่มตัวอย่างสนใจที่จะพัฒนาทักษะการพูด

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า สื่อสังคมออนไลน์มีข้อดีในด้านความหลากหลาย เพราะผู้ใช้ได้ฟังสำเนียงภาษาอังกฤษที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาที่หลากหลาย ทันสมัย และผู้ใช้สามารถเลือกศึกษาตามหัวข้อที่ตนสนใจ จึงกล่าวได้ว่าความหลากหลายของสำเนียงภาษาอังกฤษในแต่ละชาติเป็นข้อดีของสื่อสังคมออนไลน์ที่เห็นได้ชัดมากที่สุด เนื่องจากสื่อภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียนส่วนใหญ่เป็นเสียงจากเจ้าของภาษา (Native Speaker) เฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษเท่านั้น (Hwang, 2005) ต่างจากสื่อวิดีโอและสื่อเสียงภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ที่เป็นสำเนียงจากผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาอังกฤษ (Non-Native Speaker) เพราะในชีวิตจริงกลุ่มตัวอย่างมักไม่พบชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษาเสมอไป สื่อสังคมออนไลน์จึงเป็นช่องทางที่ดีในการฝึกฝนทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำเนียงต่างๆไปจนกระทั่งพัฒนาทักษะการพูด นอกจากนี้เนื้อหาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคม

ออนไลน์มีการเคลื่อนไหว เผยแพร่อย่างรวดเร็ว จึงตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนยุคใหม่ที่คอยติดตามข่าวสารผ่านโทรศัพท์มือถือในเวลาว่าง

กลุ่มตัวอย่างพบว่าประโยชน์ของสื่อสังคมออนไลน์ต่อการพัฒนาทักษะการพูด คือ สามารถใช้คำศัพท์และสำนวนการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากกว่าคำศัพท์จากบทเรียน กลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องค้นคว้า โดยเฉพาะคำศัพท์หรือประโยคที่ได้ฟังจากฉากที่สำคัญหรือรู้สึกประทับใจ ซึ่งทำให้จำความหมายและนำไปใช้ได้ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่าตนสามารถจำคำศัพท์จากสื่อสังคมออนไลน์ได้ดีกว่าการท่องคำศัพท์ในเอกสารประกอบการเรียน เพราะการท่องจำเนื้อหาจากการสอนในโรงเรียนเพื่อใช้ในการสอบส่งผลให้ผู้เรียนขาดแรงบันดาลใจ รวมถึงไม่เห็นความสำคัญของคำศัพท์เหล่านั้น

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากกว่า สื่อสังคมออนไลน์สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้ เพราะสื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษานอกห้องเรียนได้ด้วยตนเอง เนื้อหาของสื่อสังคมออนไลน์สามารถดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเฉพาะข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมบันเทิง โดยเฉพาะศิลปินต่างชาติ เป็นเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างสนใจมากที่สุด จากความชื่นชอบศิลปินดังกล่าวที่ กลุ่มตัวอย่างจึงติดตามข่าว อ่านบทความ และชมรายการสัมภาษณ์ศิลปินด้วยภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ เหตุเพราะการติดตามข่าวจากต่างประเทศที่ต้องผ่านกระบวนการแปลคำบรรยายภาษาไทย (Thai Subtitle) และการพากษ์เสียงภาษาไทยต้องใช้เวลา และไม่รวดเร็วเท่าการติดตามจากต้นฉบับ กลุ่มตัวอย่างจึงกระตือรือร้นในการศึกษาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นอกจากนี้บนสื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโออย่าง YouTube ซึ่งมีคลิปวิดีโอประเภท Vlog ที่ผลิตโดยผู้คนจากทั่วโลกเป็นรายการภาษาอังกฤษในหมวดต่างๆ เช่น การท่องเที่ยว การแต่งหน้า การทำอาหาร วิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น และหากเป็นวิดีโอที่ผลิตขึ้นจากบุคคลที่มีชื่อเสียงและมีผู้ติดตามจำนวนมาก มักส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจฟังสื่อเพื่อหาแรงบันดาลใจในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thorne and Payne (2005) ที่ให้ข้อมูลไว้ว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาได้ดี

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่า สื่อสังคมออนไลน์ทำให้กลุ่มตัวอย่างกล้าพูดภาษาอังกฤษโดยไม่กังวลเรื่องความผิดพลาดในการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์จากพื้นที่อิสระบนสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งแตกต่างจากการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนที่ให้ความทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกเหมือนถูกประเมินเพื่อให้คะแนน จึงก่อให้เกิดความกดดัน อีกทั้งการพูดภาษาอังกฤษผ่านสื่อสังคมออนไลน์ให้ความรู้สึกเหมือนคุยกับเพื่อนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน และเป็นการพูดคุยเพื่อความสนุกสนานและผ่อนคลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lomicka and Loard (2016) ที่มีผลการศึกษาว่า การมีปฏิสัมพันธ์บนสื่อสังคมออนไลน์ สามารถเพิ่มความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

ของผู้เรียนได้ เช่นเดียวกับกับงานวิจัยของ Pichette (2009) ที่ให้ผลการศึกษาไว้ว่า การใช้สื่อสังคมออนไลน์และการเรียนรู้แบบออนไลน์สามารถลดความวิตกกังวลของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งยังให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าการเรียนแบบดั้งเดิม (Traditional Setting) ในห้องเรียนธรรมดาทั่วไป

โดยสรุปจากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การเรียนไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นภายในห้องเรียนเท่านั้น ผู้ที่สนใจจะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองสามารถฝึกฝนและพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์ที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนสนใจพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลและความไม่มั่นใจของผู้พูดได้ดี โดยครูผู้สอนสามารถนำสื่อจากสังคมออนไลน์ที่กำลังเป็นที่นิยมมาประกอบการสอน เพื่อนำมาเป็นตัวอย่างและดึงดูดความสนใจผู้เรียนได้

5.1.3 แรงจูงใจ ความพากเพียร และความเต็มใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถด้านการพูดในระดับดี

จากผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดีมีแรงจูงใจ (Motivation) ความเต็มใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Willingness to communicate) และความพากเพียร (Grit) ในระดับที่สูง

แรงจูงใจ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ *แรงจูงใจภายใน* และ *แรงจูงใจภายนอก* ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจภายนอกสูงกว่าแรงจูงใจภายในในด้านแรงจูงใจภายใน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจสูงมากเกือบทุกข้อโดยเฉพาะในด้าน *ความอยากเป็นคนพูดภาษาอังกฤษได้ดี* รองลงมา คือ *การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้เป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์อย่างยิ่ง* และกลุ่มตัวอย่างคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษจะสามารถทำให้พวกเขาเป็นคนที่มีศักยภาพมากขึ้น จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ได้ดี เพราะเป็นสิ่งที่มีความหมายอย่างยิ่ง เพราะช่วยเพิ่มศักยภาพของกลุ่มตัวอย่างนำมาซึ่งการยกย่องจากผู้อื่น และก่อให้เกิดชื่อเสียงและความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อได้รับโอกาสหรือรางวัลจากการแข่งขันทักษะทางภาษาอังกฤษ

ด้านประเด็นแรงจูงใจภายนอกพบว่า *การพูดภาษาอังกฤษเก่ง ช่วยเพิ่มโอกาสสำหรับงานที่ดีในอนาคต* ซึ่งถือเป็นแรงจูงใจในระดับสูงสุดสำหรับกลุ่มตัวอย่าง รองลงมา คือ *โอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและมีอนาคตที่ดีและหากสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี จะได้ผลการเรียนที่ดีในวิชาภาษาอังกฤษ* จากผลการวิจัยดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษมากๆ ส่วนหนึ่งต้องการมีอนาคตที่ดี มีความใฝ่ฝันที่จะชิงทุนไปเรียนต่อในระดับที่สูง

ขึ้นในมหาวิทยาลัยชั้นนำทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพราะกลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าถ้าได้รับการศึกษาที่ดี ก็จะมีโอกาสได้ประกอบอาชีพที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Brown (2000) ที่มีผลการศึกษาคือ แรงจูงใจที่เป็นสิ่งเร้าที่ทำให้ผู้เรียนต้องการพูดภาษาอังกฤษให้ได้ดีเพื่อการศึกษาและการประกอบอาชีพที่ดีในอนาคต

ความเต็มใจในการสื่อสาร

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเต็มใจในการสื่อสารที่สูง โดยเฉพาะความเต็มใจในการฝึกฝนภาษาอังกฤษ อันดับถัดมาคือ กลุ่มตัวอย่างเต็มใจที่จะตอบและอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ เมื่อพบชาวต่างชาติที่ต้องการความช่วยเหลือ และมีความเต็มใจที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษแม้ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยสรุปแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความกล้า ความมั่นใจ และความเต็มใจในการเลือกใช้คำศัพท์ง่าย ๆ พูดออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้สำเนียงคล้ายภาษาไทย รวมถึงการใช้ภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์บ้างก็ตาม จนนำไปสู่พัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ MacIntyre et al. (1998) ซึ่งอธิบายไว้ว่าหากผู้เรียนมีความพร้อมและความเต็มใจที่จะสื่อสารภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ย่อมทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้ฝึกฝนและใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Peng (2012) พบว่า สิ่งที่มีอิทธิพลที่สุดของความเต็มใจในการสื่อสารคือความมั่นใจ หากผู้เรียนมีความมั่นใจและได้ประเมินความสามารถตนเองแล้วว่าตนสามารถสื่อสารได้ในระดับหนึ่งก็มักส่งผลให้ผู้เรียนเต็มใจในการสื่อสารด้วยความมั่นใจ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังให้สัมภาษณ์ว่า เมื่อเขาพบเจอชาวต่างชาติที่ต้องการความช่วยเหลือตามสถานที่ต่างๆ เช่น ชาวต่างชาติต้องการจะซื้อของกับผู้ชายที่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ เขาจะรีบอาสาเข้าไปช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้ชายและชาวต่างชาติอยู่เสมอ

จากผลการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า กลุ่มตัวอย่างมีความมั่นใจและเต็มใจที่จะพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติมากกว่าคนไทย เนื่องจากเหตุผลทางด้านวัฒนธรรมไทยทำให้กลุ่มตัวอย่างบางคนไม่กล้าพูดหรือใช้สำนวนภาษาอังกฤษที่พบเจอจากสื่อสังคมออนไลน์ อีกทั้งด้วยผลจากความเกรงใจประกอบกับช่องว่างระหว่างวัยของตนเองและอาจารย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pattapong (2015) ที่ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมไทยที่ส่งผลต่อความเต็มใจในการสื่อสารภาษาต่างประเทศผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมส่งผลต่อความเต็มใจในการสื่อสารเพราะวัฒนธรรมและบรรยากาศในประเทศไทยมีบรรยากาศของการเคารพผู้อาวุโสซึ่งนักเรียนต้องมีความอ่อนน้อมถ่อมตน จึงส่งผลให้ความเต็มใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีต่อครูชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษลดน้อยลง

ความพากเพียรในการฝึกฝน

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพากเพียรในระดับสูง แต่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านแรงจูงใจและด้านความเต็มใจในการสื่อสาร โดยกลุ่มตัวอย่างมีความพากเพียรสูงสุดในประเด็นที่ว่า *กลุ่มตัวอย่างมีความฝึกฝนพยายามอย่างหนัก* รองลงมาคือ *มีความขยันหมั่นเพียร* และ *ความพยายามที่สูงยิ่งขึ้นเพื่อให้เป้าหมายที่วางไว้ประสบความสำเร็จโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค* แต่หากดูผลการศึกษาจากแบบสอบถาม พบว่า ประเด็นที่ *กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถจดจ่ออยู่กับสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นระยะเวลาอันยาวนานได้เท่าที่ควร* มีค่าเฉลี่ยปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนสูงสุด 10 คนแรกให้เหตุผลจากการสัมภาษณ์ว่า พื้นฐานลักษณะบุคลิกของกลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีความขยันหมั่นเพียรหรือมีความพยายามสูงกับทุกเรื่อง และจะขยันหมั่นเพียรและมุ่งมั่นเฉพาะสิ่งที่ตนสนใจและชื่นชอบมากเท่านั้น ในทางกลับกันหากเป็นสิ่งที่มีความสนใจน้อยความพยายามที่จะใจจดใจจ่อกับสิ่งนั้นในระยะเวลาอันยาวนานก็ลดน้อยลง อีกประเด็นที่น่าสนใจ คือ *แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะเจอสิ่งใดที่น่าสนใจมากกว่าเป้าหมาย กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงเป้าหมายในระดับที่น้อย* จึงสามารถสรุปได้ว่าสิ่งที่ส่งเสริมให้กลุ่มตัวอย่างประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการพูดด้วยตนเองคือการมีความพยายามในระดับที่สูง

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างให้สัมภาษณ์เพิ่มเติมเรื่องความพากเพียรว่า วิชาภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นวิชาที่ตนชอบหรือถนัดที่สุด แต่วิชาภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่จะนำทุกคนไปสู่ความสำเร็จในอนาคตที่คาดหวังไว้ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างต้องมีความพากเพียรในการฝึกฝนภาษาอังกฤษมากกว่าปกติ กลุ่มตัวอย่างทุกคนเชื่อว่า ทุกอย่างจะสำเร็จได้ถ้ามีความเพียรพยายามอย่างสูง โดยเฉพาะการพูดภาษาอังกฤษ ยิ่งพยายามฝึกฝนมากเท่าไร พวกเขาก็จะยิ่งเก่งมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับค่านิยมความพากเพียรที่ระบุโดย Duckworth et al. (2009) ว่าเป็นความขยัน หมั่นเพียรที่จะทำเป้าหมายที่คาดหวังไว้ให้ประสบความสำเร็จ และ Tough (2012) ที่สนับสนุนไว้ว่า ความพากเพียรจะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้

จากผลการศึกษา ที่พบว่า สื่อสังคมออนไลน์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง YouTube สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้แก่กลุ่มตัวอย่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นนักเรียนหรือผู้ที่สนใจในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สามารถใช้สื่อสังคมออนไลน์ดังกล่าวได้ นอกจากนี้พบว่า สื่อสังคมออนไลน์มีความหลากหลาย ทันสมัย และน่าสนใจ ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอน

ภาษาอังกฤษจึงควรนำสื่อจากสังคมออนไลน์มาใช้ประกอบการสอนในชั้นเรียน รวมถึงแนะนำให้นักเรียนไปฝึกฝนด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการพูดได้ ดังนี้

1. ครูผู้สอนสามารถนำสื่อวิดีโอและสื่อเสียงภาษาอังกฤษที่กำลังเป็นที่นิยมหรือเป็นเหตุการณ์ปัจจุบันจากสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ประกอบการเรียนการสอน ยกตัวอย่างคำศัพท์สำนวน และประโยคที่น่าสนใจจากสื่อมาอธิบายโครงสร้างทางภาษา ความหมายตามบริบทต่างๆ สามารถยกตัวอย่างประโยคภาษาที่เป็นภาษาทางการที่มีโครงสร้างประโยคครบถ้วนสมบูรณ์ มาเปรียบเทียบกับภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาพูดที่มีการละส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยคและมีโครงสร้างไวยากรณ์ที่ไม่สมบูรณ์

2. ครูผู้สอนสามารถนำสื่อวิดีโอและสื่อเสียงภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ที่มีสำเนียงการพูดภาษาอังกฤษจากทั่วโลกให้นักเรียนฝึกทักษะการฟังในห้องเรียนเพื่อความเข้าใจในสำเนียงการพูดภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันของแต่ละชนชาติ เช่น สำเนียงของชาวสิงคโปร์ จีน และมาเลเซีย อันมีเอกลักษณ์ของภาษาแม่แฝงอยู่ นอกจากนี้ให้นักเรียนสามารถฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามมาตรฐาน ตัวอย่างของสื่อที่แพร่หลายในปัจจุบัน เช่น Youtube Channel ชื่อ Dekthaiklaibaan ซึ่งได้จัดทำวิดีโอเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสำเนียง British และ American โดยเนื้อหาในวิดีโอดังกล่าวจัดให้นักเรียนที่เรียนในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษออกเสียงคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากสื่อสังคมออนไลน์จากต่างประเทศเหล่านี้สามารถเป็นสื่อที่สามารถช่วยฝึกฝนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่มีความหลากหลายให้แก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ปัจจุบันเทคนิคการนำเสนอตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบ Vlog (Video+Log) ได้เข้ามามีบทบาทในการแสดงออกและการความคิดเห็นของผู้เรียน รวมทั้งการนำเสนอโดยใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจึงสามารถนำรูปแบบ Vlog มามอบหมายงานแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เช่น นักเรียนนำเสนอหัวข้อที่ตนเองสนใจผ่าน Vlog ในรูปแบบวิดีโอ How to ตามความสนใจของตนเอง ไม่ว่าจะเป็น การทำอาหาร การซื้อขายสินค้า กีฬา หรือเกมออนไลน์ วิธีการนำเสนอรูปแบบดังกล่าวไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ยังเพิ่มพูนทักษะในการวางแผน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ บูรณาการวิชาภาษาอังกฤษเข้ากับวิชาอื่นๆอย่างสร้างสรรค์ หรือแม้กระทั่งทักษะด้านอื่นอีกมากมาย

4. ครูผู้สอนแนะนำนักเรียนในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน ผ่านแหล่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้เรียนได้ ตัวอย่างเช่น TED Talk ซึ่งรวบรวมนักพูดผู้สร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้ฟังด้วยภาษาอังกฤษในหลากหลายประเด็น โดยผู้เรียนภาษาสามารถฟังเนื้อหาเพื่อค้นหาแรงบันดาลใจ ศึกษาวิธีการพูด รวมถึงวิธีการเล่าเรื่องโดยใช้ภาษาอังกฤษ ไปจนกระทั่ง

ครูผู้สอนสามารถสร้างกิจกรรม TED Club ภายในโรงเรียนเพื่อเป็นเวทีสำหรับนักเรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ต่างๆ

5. ครูสามารถนำผลการวิจัยวิธีการฝึกฝนและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับสูง ไปถ่ายทอดแก่ผู้ที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและผู้ที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษต่ำ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านการพูดด้วยตนเอง เช่น การดูภาพยนตร์เสียงภาษาอังกฤษโดยคำบรรยาย (Subtitle) ภาษาไทยในช่วงเริ่มฝึกฝน จนสามารถเข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องมีคำบรรยายประกอบ (Subtitle) หรือการดูคลิปวิดีโอภาษาอังกฤษจากช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ตามหัวข้อที่ตนสนใจ เมื่อพบคำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษที่น่าสนใจให้นำมาศึกษาหาความหมาย วิธีการใช้ในประโยคตามบริบทต่างๆ รวมถึงหาโอกาสใช้ความรู้ที่ศึกษาในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารกับชาวต่างชาติ หรือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ด้วยภาษาอังกฤษ

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของผู้เรียนที่มีปัญหาในการสื่อสารและมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับต่ำว่าได้มีการศึกษาด้วยตนเองวิธีใดบ้าง เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านการพูดของผู้เรียน
2. ควรศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในระดับสูงและต่ำ เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนกลุ่มนี้มีการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนอย่างไร
3. ควรศึกษาผลกระทบและข้อจำกัดที่เกิดจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อหาแนวทางในการแนะนำผู้เรียนในการเลือกติดตามสื่ออย่างมีวิจารณญาณ

เอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิงภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2545). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- กรมวิชาการ. (2542). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ณัฐธรรณี ฤทธิรัตน์. (2557). *ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและปัญหาในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- นางสมร พงษ์พานิช. (2551, มกราคม-มิถุนายน). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจา ของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 18(1), 85-97.
- พัชรี โภคาสัมฤทธิ์. (2555). *กิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อฝึกฝนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน*. *วารสาร มฉก. วิชาการ*, 15(30), 181-195.
- อาทิตยา เวียงนิล, และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์. (2555). การศึกษาการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาส*, 4(1), 72-83.

เอกสารอ้างอิงภาษาอังกฤษ

- Alfaki, I. M., & Alharthy, K. (2014). Towards a digital world: Using social networks to promote learner's language. *American International Journal of Contemporary Research*, 4(10), 105- 114.
- Al-Naqbi, S. S. (2009). *Investigating the Types and Effect of Oral Corrective Feedback Given to Students in Fujairah*. (Doctoral dissertation). American University of Sharjah, Sharjah.

- Basham, J.D., Stahl, S., Ortiz, K., Rice, M.F., & Smith, S. (2015). *Equity Matters: Digital & Online Learning for Students with Disabilities*. Lawrence, KS: Center on Online Learning and Students with Disabilities.
- Bin Tahir, S. Z., & Hanapi, H. (2017). Lecturers' Method in Teaching Speaking at the University of Iqra Buru. *International Journal of English Linguistics*, 7(2), 73-80.
- Blattner, G., & Lomicka, L. (2012). Facebook-ing and the social generation: A new era of language learning. *Alsic. Apprentissage des Langues et Systèmes d'Information et de Coomunication*, 15(1).
- Brown, H. D. (2000). *Principles of language learning and teaching* (5th ed.). United States of America; Pearson Education.
- Brown, J. D. (2001). *Using surveys in language programs*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Changlek. A. (2015). *Motivation, Anxiety, and Grit as Predictors of Achievement in Learning English as a Foreign Language*. Thesis. M.A. (Teaching English as an International Language). Prince of Songkhla University, Sonhghkhla.
- Chomsky, N. (1965). *Aspects of the Theory of Syntax*. Cambridge: M.I.T Press.
- De Izquierdo, B. L., & Reyes, L. E. (2009). Effectiveness of blogging to practice reading at a freshman EFL program. *Reading*, 9(2), 100-116.
- Derakhshan, A., & Hasanabbasi, S. (2015). Social networks for language learning. *Theory and Practice in Language Studies*, 5(5), 1090-1095.
- Dhanasobhon, S. (2006). *English language teaching dilemma in Thailand*. Retrieved from <http://www.curriculumandinstruction.org/index.php?lay=show&ac=article&ld=5391345238&Ntype=7>
- Dizon, G. (2016). Online Video Streaming in the L2 Classroom: Japanese Students' Opinions Towards Netflix and Subtitles. *Osaka JALT Journal*, 3, 70-87.
- Dörnyei, Z. (1998). Motivation in second and foreign language learning. *Language teaching*, 31(3), 117-135.
- Duckworth, A. L., Quinn, P. D., & Seligman, M. E. (2009). Positive predictors of teacher effectiveness. *The Journal of Positive Psychology*, 4(6), 540-547.
- Edirisingha, P. and Salmon, G. (2007). *Pedagogic Models for Podcasts in Higher Education*, Paper Presented at the Eden Conference, Naples, Italy.

- Effiong Okon. (2015). Getting Them Speaking: Classroom Social Factors and Foreign Language Anxiety, *TESOL Journal*, 7(1), 132-161.
- Elega, A. A., & Özad, B. E. (2017). Technologies and Second Language: Nigerian Students' Adaptive Strategies to Cope With Language Barrier in Northern Cyprus. *Journal of International Students*, 7(3), 486-498.
- Elliot, A. J., & Dweck, C. S. (2005). Competence and motivation. *Handbook of competence and motivation*, 3-12.
- Gardner, R. C., & Lambert, W. E. (1972). *Attitudes and Motivation in Second-Language Learning*. Massachusetts; Newbury House Publisher.
- Geringer, J. (2003). Reflections on professional development: Toward high-quality teaching and learning. *Phi Delta Kappan*, 84(5), 373-380.
- Hayikaleng, N., Nair, S. M., & Krishnasamy, H. N. (2016). THAI STUDENTS' MOTIVATION ON ENGLISH READING COMPREHENSION. *International Journal of Education and Research*, 4(6), 477-486.
- Hoang, J. K., McCall, J., Dixon, A. F., Fitzgerald, R. T., & Gaillard, F. (2015). Using social media to share your radiology research: How effective is a blog post?. *Journal of American College of Radiology*, 12(7), 760-765.
- Hwang, C. C. (2005). Effective EFL education through popular authentic materials. *Asian EFL Journal*, 7(1), 90-101.
- Hymes, D. (1970). *On Communicative competence*. Retrieved from <http://www.homes.uni-bielefeld.de/sgramley/Hymes-2.pdf>
- Hymes, D. (1979). *The Communicative Approach to Language Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Iyer, P. (2013). Effects of collaborative blogging on communicative skills in writing of Thai University EFL students. *English for Specific Purposes World*, 14(39), 1-14.
- Khamkhien, A. (2010). Teaching English Speaking and English Speaking Tests in the Thai Context: A Reflection from Thai Perspective. *English Language Teaching*, 3(1), 184-190.
- Khamprated, N. (2012). *The Problems with the English Listening and Speaking of Students Studying at A Private Vocational School in Bangkok*. Thesis. M.A. Srinakharinwirot University, Bangkok.

- Kim, K. S., Yoo-Lee, E., & Joanna Sin, S. C. (2011). Social media as information source: Undergraduates' use and evaluation behavior. *Proceedings of the American Society for Information Science and Technology*, 48(1), 1-3.
- Kodae, H. (2011). Effects of Intensive Phonics Instruction on Thai-Muslim Grade 5 Students' an International Language). Prince of Songkhla University, Songkhla.
- Levy, M. (2009). Technologies in use for second language learning. *The Modern Language Journal*, 93, 769-782.
- Lioliene, A., & Metiuniene, R. (2011). Second language learning motivation. *Coactivity: Philology, Educology/Santalka: Filologija, Edukologija*, 14(2), 93-98.
- Lomicka, L., & Lord, G. (2016). Social networking and language learning. *The Routledge handbook of language learning and technology*, 255-268.
- MacIntyre, P. D., Dörnyei, Z., Clément, R., & Noels, K. A. (1998). Conceptualizing willingness to communicate in a L2: A situational model of L2 confidence and affiliation. *The Modern Language Journal*, 82(4), 545-562.
- Mazer, J. P., Murphy, R. E., & Simonds, C. J. (2007). I'll see you on "Facebook": The effects of computer-mediated teacher self-disclosure on student motivation, affective learning, and classroom climate. *Communication education*, 56(1), 1-17.
- Mhamdi, C. A. (2017). The use of political cartoons during popular protests: the case of the 2011 Tunisia uprising. *Journal of English Studies*, 15, 193-220.
- Mokkarawut, S. (2006). *An investigation of factors affecting English speaking*. Unpublished Case Study), King Mongkut's institute of Technology NorthBangkok, Thailand.
- Muangmood, Y. (2005). *Factors effecting entering students' ability to speak English*. Unpublished Research paper), Ayuthaya: Rajamangalar University of Technology Suvanabhumi Phranakhon Si Ayuthaya Wasakri campus, Ayuthaya, Thailand.
- Murahwa, S. (2009). *Combining'phonics' and whole language' approaches in teaching reading: a case study of Phenduka Literacy Project in Alexandra School*.

- Mutmainna, M. (2016). Implementing blogs as a learning tool in ASIAN EFL/ESL learning context. *BRAC University Journal*, 11(1), 27-35.
- Noopong, D. (2002). English teaching problems and the needs for professional development of teachers of English in education extended schools under the jurisdiction of the Office of Primary Education. *English Program*.
- Osborn, S., Osborn, M., & Osborn, R. (2008). *Public speaking guidebook*. Boston: Pearson.
- Pattapong, K. (2015). Complex Interactions of Factors Underlying Thai EFL Learners' Willingness to Communicate in English. *PASAA: Journal of Language Teaching and Learning in Thailand*, 49, 105-136.
- Peng, J. E. (2012). Towards an ecological understanding of willingness to communicate in EFL classrooms in China. *System*, 40(2), 203-213.
- Pichette, F. (2009). Second language anxiety and distance language learning. *Foreign Language Annals*, 42(1), 77-93.
- Pongpanich, N. (2011). A Study of Problems in English Speaking in Speech Communication of Management Sciences Students, Kasetsart University, Sriracha Campus: October 2007 to September 2008. *Humanities Journal*, 18(1), 85-97.
- ETS. (2010). *User Guide Speaking & Writing TOEIC. User Guide*. Retrieved from <http://www.ets.org/toEIC>.
- Rattanaintanin S. (2017). *Using Dialogue Journal to Enhance Students' Writing Ability and Willingness to Orally Communicate*. Thesis. M.A. (Teaching English as an International Language), Prince of Songkhla University, Songkhla
- Reiss, S. (2012). Intrinsic and extrinsic motivation. *Teaching of Psychology*, 39(2), 152-156.
- Rodpradit, S., & Sinwongsuwat, K. (2012). Using scripted and non-scripted role plays to improve English speaking performance of hotel engineering staff. *APHEIT Journal*, 18(1), 17-25.
- Romero, P. X. (2017). Teaching and Learning English through Songs: A Literature Review. *MSU Working Papers in Second Language Studies*, 8(1), 40-45.

- Rubin, J., Thompson, I., & Sun, H. (1994). *How to be a more successful language learner*. Boston, MA: Heinle & Heinle.
- Sansone, C., & Harackiewicz, J. M. (Eds.). (2000). *Intrinsic and extrinsic motivation: The search for optimal motivation and performance*. United States: Academic Press.
- Sarkis, R. 2012. Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Selfconfidence. *American Journal of Education Sciences*. 2(4), 19-23.
- Schunk, D. H., Pintrich, P. R., & Meece, J. L. (2008). *Motivation in education: Theory, research, and applications* (2ed.). United States: Pearson Education.
- Suthiwartnarueput, T., & Wasanasomsithi, P. (2012). Effects of using Facebook as a medium for discussions of English grammar and writing of low-Intermediate EFL students. *Electronic Journal of Foreign Language Teaching*, 9(2), 194-213.
- Taylor, S. S. (2010). *The effects of expressive writing on stress, mood, and perception of self- efficacy and of instructor*. United States: Old Dominion University.
- Tananuraksakul, N. (2015). An Investigation into the Impact of Facebook Group Usage on Students' Affect in Language Learning in a Thai Context. *International Journal of Teaching and Learning in Higher Education*, 27(2), 235-246.
- Thorne, S. L., & Payne, J. S. (2005). Evolutionary trajectories, Internetmediated expression, and language education. *CALICO journal*, 371-397.
- Thumbsupteam. (2013). *To monitor an elderly's lifestyle of the social media's usage which is more interested as well as the teen's usage*. Retrieved from: <https://thumbsup.in.th/2013/02/seniors-boomers-internet-usage>
- Tipmontree, S. (2007). *The use and the problems of English and intercultural communication skills of Thai tourist police officers*. (Doctoral dissertation). University of the Thai Chamber, Bangkok.
- Tough, P. (2012). *How children succeed: Grit, curiosity, and the hidden power of character*. Boston: Houghton Mifflin Harcourt.
- Tribolet, C. 2012. Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Selfconfidence. *American Journal of Education Sciences*. 2(3), 36-40.

- Van Duzer, C. H. (1997). *Improving ESL learners' listening skills: At the workplace and beyond*. National Clearinghouse for ESL Literacy Education, Project in Adult Immigrant Education.
- Wachiraporn, K. (2010). *The effects of web-based listening strategy training on Thai high school efl students' listening comprehension*. (Doctoral dissertation). Suranaree University of Technology, Nakhon Ratchasima.
- White, J. (2009). The use of Facebook to improve motivation and academic writing. In *Proceedings of the Third International Wireless Ready Symposium*, 28-32.
- Wiriyachitra, A. (2002). English language teaching and learning in Thailand in this decade. *Thai TESOL focus*, 15(1), 4-9.
- Worajittipol, K. (2010). *Online interaction between Thai EFL learners and English speaking chat partners: an exploration of negotiation for meaning and developing relationships*. Retrieved from: <https://knowledge.library.iup.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1382&context=etd>
- Yan, Z. (2005). Needs analysis of EFL teacher development in Chinese universities. *Foreign Language Teaching and Research*, 3(006).
- Yunus, M. M., & Salehi, H. (2012). The effectiveness of Facebook groups on teaching and improving writing: Students' perceptions. *International Journal of Education and Information Technologies*, 1(6), 87-96.
- Zaremba, A. J. (2006). *Speaking professionally*. Canada: Thompson South-Western.
- Zarrinabadi, N., & Tanbakooei, N. (2016). Willingness to communicate: Rise, development, and some future directions. *Language and Linguistics Compass*, 10(1), 30-45.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น

แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น

คำชี้แจง: กรุณากรอกข้อมูลและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความคิดเห็นของคุณมากที่สุด

- ชื่อ..... อายุ.....
แผนการเรียน..... สัญชาติ..... เชื้อชาติ.....
- คุณมีบิดา-มารดา ผู้ปกครอง ญาติ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือไม่?
 มี (ถ้ามี คุณมีการสื่อสารภาษาอังกฤษกับพวกเขาบ่อยแค่ไหน?)
 เป็นประจำ บางครั้ง แทบจะไม่เคยเลย
 ไม่มี
- คุณมีเพื่อนหรือคนรู้จักที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารหรือไม่?
 มี (ถ้ามี คุณมีการสื่อสารภาษาอังกฤษกับพวกเขาบ่อยแค่ไหน?)
 เป็นประจำ บางครั้ง แทบจะไม่เคยเลย
 ไม่มี
- คุณเคยไปประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสารหรือไม่?
 ไม่เคย เคย.....ครั้ง
 ประเทศ..... ระยะเวลา.....
 ประเทศ..... ระยะเวลา.....
 ประเทศ..... ระยะเวลา.....
 วัตถุประสงค์ในการไป
 โครงการแลกเปลี่ยน ท่องเที่ยว อื่นๆ
- คุณมีวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองอย่างไร?
 เรียนพิเศษตามสถาบันสอนภาษา เรียนพิเศษภาษาอังกฤษแบบตัวต่อตัว
 อ่านหนังสือ และคู่มือภาษาอังกฤษ
 ไปเรียนภาษา ณ ต่างประเทศในช่วงเวลาปิดเทอม
 ใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line, YouTube, Instagram เป็นต้น
 อื่นๆ โปรดระบุ

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

Part 1: Respond to questions

Directions: In this part of the test, you will answer three questions. For each question, begin responding immediately after you hear a beep. No preparation time is provided. You will have 15 seconds to respond to Question 1 and 2, and 40 seconds to respond to Question 3.

Question 1: How often do you use social media?

Question 2: What kinds of social media do you usually use?

Question 3: Tell me about your favorite social media?

Part 2: Describe a picture

Directions: In this part of the test, you will describe the pictures on your screen as much as you can. You will have 30 seconds to prepare your responses. Then you will have 45 seconds to speak about the pictures. Start speaking immediately after you hear a beep.

1

2

3

4

Part 3: Express an opinion

Directions: In this part of the test, you will give your opinion about a specific topic. Be sure to say as much as you can in the time allowed. You will have 30 seconds to prepare. Then you will have 2 minutes to speak. Start speaking immediately after you hear a beep.

Technology is supposed to make us more connected. We can stay in touch with our friends all the time on Facebook, Twitter and Instagram, and, of course, by texting. Does technology make us more alone? Give reasons for your opinion.

ภาคผนวก ค
เกณฑ์ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Speaking Criteria

Part 1: Response to questions

1	<p>The response does not answer the question effectively. Relevant information is not conveyed successfully.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The delivery may impede or prevent listener comprehension. - The choice of vocabulary may be inaccurate or rely on repetition of the prompt. - The use of structures may interfere with comprehensibility.
0	<p>No response OR no English in the response OR the response is completely unrelated to the test.</p>

Score	Response Description
3	<ul style="list-style-type: none"> - The response is a full, relevant, socially appropriate reply to the question. - The delivery requires little listener effort. - The choice of vocabulary is appropriate. - The use of structures fulfills the demands of the task.
2	<p>The response is a partially effective reply to the question, but is not complete, fully appropriate.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The delivery may require some listener effort but is mostly intelligible. - The choice of vocabulary may be limited or somewhat inexact, although overall meaning is clear. - The use of structures may require some listener effort for interpretation.

Part 2: Describe a picture

Score	Response Description
3	The response describes the main features of the picture. <ul style="list-style-type: none"> - The delivery may require some listener effort, but it is generally intelligible. - The choice of vocabulary and use of structures allows coherent expression of ideas.
2	The response is connected to the picture, but meaning may be obscured in places. <ul style="list-style-type: none"> - The delivery requires some listener effort. - The choice of vocabulary and use of structures may be limited and may interfere with overall comprehensibility.
1	The response may be connected to the picture, but the speaker's ability to produce intelligible language is severely limited. <ul style="list-style-type: none"> - The delivery may require significant listener effort. - The choice of vocabulary and use of structures is severely limited OR significantly interferes with comprehensibility.
0	No response OR no English in the response OR the response is completely unrelated to the test.

Part 3: Express an opinion

Score	Response Description
5	The response clearly indicates the speaker's choice or opinion, and support of the choice or opinion is readily intelligible, sustained, and coherent. The response is characterized by ALL of the following: <ul style="list-style-type: none"> - The speaker's choice or opinion is supported with reason(s), details, arguments, or exemplifications; relationships between ideas are clear. - The speech is clear with generally well-paced flow. It may include minor lapses or minor difficulties with pronunciation or intonation patterns that do not affect overall intelligibility. - Good control of basic and complex structures, as appropriate, is exhibited. Some minor errors may be noticeable but they do not obscure meaning.

	<ul style="list-style-type: none"> - The use of vocabulary is effective, with allowance for occasional minor inaccuracy.
4	<p>The response clearly indicates the speaker's choice or opinion and adequately supports or develops the choice or opinion.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The response explains the reason(s) for the speaker's choice or opinion, although the explanation may not be fully developed; relationships between ideas are mostly clear, with occasional lapses. - Minor difficulties with pronunciation, intonation, or pacing are noticeable and may require listener effort at times, although overall intelligibility is not significantly affected. - The response demonstrates fairly automatic and effective use of grammar but may be somewhat limited in the range of structures used. - The use of vocabulary is fairly effective. Some vocabulary may be inaccurate or imprecise.
3	<p>The response expresses a choice, preference, or opinion, but development and support of the choice or opinion is limited.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The response provides at least one reason supporting the choice, preference, or opinion. However, it provides little or no elaboration of the reason, repeats itself with no new information, is vague, or is unclear. - The speech is basically intelligible, though listener effort may be needed because of unclear articulation, awkward intonation, or choppy rhythm/pace; meaning may be obscured in places. - The response demonstrates limited control of grammar; for the most part, only basic sentence structures are used successfully. - The use of vocabulary is limited.
2	<p>The response states a choice, preference, or opinion relevant to the prompt, but support for the choice, preference, or opinion is missing, unintelligible, or incoherent.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Consistent difficulties with pronunciation, stress, and intonation cause considerable listener effort; delivery is choppy, fragmented, or telegraphic; there may be long pauses and frequent hesitations. - Control of grammar severely limits expression of ideas and clarity of connections

	among ideas. - The use of vocabulary is severely limited or highly repetitious.
1	The response is limited to reading the prompt or the directions aloud OR the response fails to state an intelligible choice, preference, or opinion as required by the prompt OR the response consists of isolated words or phrases, or mixtures of the first language and English.
0	No response OR no English in the response OR the response is completely unrelated to the test.

Rubric Taken from: ETS. (2010). *User Guide Speaking & Writing TOEIC. User Guide.*

Retrieved from <http://www.ets.org/toEIC>.

Proficiency Levels

Speaking Scaled Score	Speaking Proficiency Level
0-15%	1
20-25%	2
30-35%	3
40-50%	4
55-60%	5
65-75%	6
80-90%	7
95-100%	8

The TOEIC Speaking test proficiency level descriptors reflect this hierarchy:

- typical speakers at Levels 7 and 8 successfully responded to all questions
- typical speakers at Level 6 are inconsistently able to support an opinion or provide a solution using connected and sustained discourse, but are able to carry out routine social and occupational interactions and are able to speak intelligibly

- typical speakers at Level 5 have limited ability to support an opinion or provide a solution using connected and sustained discourse, are inconsistently successful at routine interactions, but can produce language that is generally intelligible in familiar contexts
- typical speakers at Levels 3 and 4 are generally unable to carry out routine social and occupational interactions, but can produce some language that is generally intelligible in familiar contexts
- typical speakers at Levels 1 and 2 are generally not intelligible

Proficiency Level Taken from: ETS. (2010). *User Guide Speaking & Writing TOEIC. User Guide*. Retrieved from <http://www.ets.org/toEIC>.

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 ประเภทสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1. จงเรียงลำดับกิจกรรมที่คุณใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษลงโดยใส่หมายเลขใน ที่กำหนดให้ (หมายเลข 1 หมายถึง ประเภทสื่อสังคมออนไลน์ที่คุณใช้มากที่สุด หมายเลข 7 หมายถึงประเภทที่ใช้้น้อยที่สุด) ใส่เครื่องหมาย ลงใน ในประเภทรายการที่คุณใช้ และระบุเวลาที่ใช้โดยเฉลี่ย

ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ จาก

Netflix

iflix

HBO

YouTube

สื่อสังคมออนไลน์อื่นๆโปรดระบุ.....

ระยะเวลาที่ใช้โดยเฉลี่ย.....ชั่วโมง/สัปดาห์

รายการที่เป็นภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ เช่น

Adam Bradshaw Chanel

Loukgolf's English Room Chanel

Vatanika Chanel

Chanel อื่นๆ โปรดระบุ.....

ระยะเวลาที่ดูรายการต่างๆ โดยเฉลี่ย.....ชั่วโมง/สัปดาห์

ฟังเพลง ข่าว หรือสุนทรพจน์ภาษาอังกฤษ ฟังจาก

Podcasts

TED Talks

Netflix

YouTube

Social Networks อื่นๆโปรดระบุ

ระยะเวลาที่ใช้โดยเฉลี่ย.....ชั่วโมง/สัปดาห์

คุณพูดภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์เช่น Facebook Messenger, Skype, Line, Facetime

ถ้าพูด โปรดระบุคู่สนทนา ชาวไทย ชาวต่างชาติ ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

ระยะเวลาที่ใช้ในการพูดคุยโดยเฉลี่ย.....ชั่วโมง/สัปดาห์

เล่นเกมส์ออนไลน์ที่ต้องพิมพ์ข้อความโต้ตอบ (chat) เป็นภาษาอังกฤษ เช่น

Identity V

ROV

Pubg

เกมส์อื่นๆโปรดระบุ.....

ระยะเวลาที่เล่นเกมออนไลน์โดยเฉลี่ย.....ชั่วโมง/สัปดาห์

- เรียนบทเรียนออนไลน์บนสื่อสังคมออนไลน์เรียนจาก
- Speak English พูดอังกฤษได้เป๊ะเวอร์
- Learning English GREAT Video
- Application อื่นๆโปรดระบุ.....
- ระยะเวลาที่ใช้เรียนบทเรียนออนไลน์โดยเฉลี่ย.....ชั่วโมง/สัปดาห์
- ผลิตสื่อภาษาอังกฤษและนำเสนอในสื่อสังคมออนไลน์เช่น ทำ
- Vlog ลง Youtube SocialCam Instagram
- Application อื่นๆโปรดระบุ.....
- จำนวนคลิปที่โพสต์.....คลิป/เดือน

ตอนที่ 2 วิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณมากที่สุด

5 = มากที่สุด

4 = มาก

3 = ปานกลาง

2 = น้อย

1 = แทบจะไม่เลย

วิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูด	ระดับการใช้				
	5	4	3	2	1
1. ข้าพเจ้ามีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษและสนทนาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์					
2. ข้าพเจ้าดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์เช่น YouTube, Netflix					
3. ข้าพเจ้าฟังเพลงภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์					
4. ข้าพเจ้าสนทนาหรือวิดีโอคอลกับชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์					
5. ข้าพเจ้าใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนข้อความหรือเขียน Status บนสื่อสังคมออนไลน์เช่น Facebook, Twitter, Instagram					
6. ข้าพเจ้าเคยอัดวิดีโอพูดภาษาอังกฤษและโพสต์ลงบนสื่อสังคมออนไลน์					

วิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูด	ระดับการใช้				
	5	4	3	2	1
8. เมื่อข้าพเจ้าพบคำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษที่ข้าพเจ้าไม่รู้ ความหมายบนสื่อสังคมออนไลน์ข้าพเจ้าจะศึกษาหา ความหมายของคำศัพท์หรือสำนวนเหล่านั้น					
9. ข้าพเจ้าศึกษาหาความหมายและบันทึกคำศัพท์หรือสำนวน ภาษาอังกฤษที่ข้าพเจ้าเรียนรู้จากสื่อสังคมออนไลน์และเป็น ประโยชน์เพื่อการใช้ในอนาคต					
10. ข้าพเจ้าหาโอกาสนำคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษจากสื่อ สังคมออนไลน์มาใช้ในชีวิตประจำวัน					

ตอนที่ 3 ความเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความคิดเห็นของคุณมากที่สุด

5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4 = เห็นด้วยมาก

3 = เห็นด้วยปานกลาง

2 = เห็นด้วยน้อย

1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สื่อสังคมออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสสัมผัสภาษาอังกฤษที่มีความ หลากหลาย เช่น ความแตกต่างของสำเนียงและการใช้ ภาษาอังกฤษของแต่ละประเทศ					
2. สื่อสังคมออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มากยิ่งขึ้น					
3. สื่อสังคมออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้ามีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษ โดยไม่กังวลเรื่องความผิดพลาดในการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์					
4. สื่อสังคมออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้โดยการซึมซับภาษาอังกฤษ ได้อย่างเพลิดเพลินแบบไม่รู้ตัว					
5. สื่อสังคมออนไลน์มีสื่อภาษาอังกฤษที่น่าสนใจให้ข้าพเจ้าเข้าไป อ่านและศึกษาอยู่เสมอ					
6. ข้าพเจ้าคิดว่าสื่อสังคมออนไลน์ทำให้ความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษของข้าพเจ้าดีขึ้น					

ความเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
7. ข้าพเจ้าคิดว่าคำศัพท์และสำนวนที่เจอบนสื่อสังคมออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้าจดจำได้ดีกว่าคำศัพท์ที่เรียนในห้องเรียน					
8. ข้าพเจ้าคิดว่าคำศัพท์และสำนวนจากสื่อสังคมออนไลน์น่าสนใจและนำมาใช้ได้จริงในการสื่อสารมากกว่าคำศัพท์จากบทเรียน					
9. ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจในการทำสื่อภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ด้วยตนเอง จากสื่ออื่นๆบนสื่อสังคมออนไลน์เช่นวิดีโอท่องเที่ยวเป็นภาษาอังกฤษ ทำวิดีโอ How to เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น					
10. การฝึกฝนและพัฒนาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียนยุคใหม่					
11. เนื้อหาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์มีความทันสมัยและเหมาะกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ					
12. เนื้อหาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์มีความหลากหลายทำให้ผู้เรียนที่มีความสนใจที่จะพัฒนาตนเองตามความสนใจ เช่น เรื่องเทคโนโลยี แฟชั่น วรรณกรรม กีฬา เป็นต้น					
13. ข้าพเจ้าไม่มีความกังวลในการที่จะพูดภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์แม้จะพูดผิดไวยากรณ์					

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความคิดเห็นของคุณมากที่สุด

5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4 = เห็นด้วยมาก

3 = เห็นด้วยปานกลาง

2 = เห็นด้วยน้อย

1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ด้านแรงจูงใจ

ด้านแรงจูงใจ	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
แรงจูงใจภายใน					
1. ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งที่เราสามารถพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้เป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์อย่างยิ่ง					
2. ข้าพเจ้าอยากเป็นคนพูดภาษาอังกฤษได้ดี					
3. ข้าพเจ้าคิดว่าการศึกษาภาษาอังกฤษจะสามารถทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีศักยภาพมากขึ้น					
4. ข้าพเจ้ามองว่าการได้เรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่น่าสนใจ					
5. ข้าพเจ้ารู้สึกดีทุกครั้งที่ได้พูดภาษาอังกฤษในที่สาธารณะ เช่น ในชั้นเรียน					
6. ถ้าที่โรงเรียนไม่มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ข้าพเจ้าจะไปเรียนด้วยตนเองที่อื่น					
7. ข้าพเจ้ามีความพยายามในการเรียนพูดภาษาอังกฤษค่อนข้างสูงกว่าเพื่อนคนอื่นๆ					
8. ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อข้าพเจ้าสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้					
แรงจูงใจภายนอก					
1. ถ้าข้าพเจ้าสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ข้าพเจ้าจะเป็นที่ยอมรับและมีหน้ามีตาในสังคมมากยิ่งขึ้น					
2. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษได้ดี ข้าพเจ้าจะมีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและมีอนาคตที่ดีได้					
3. ถ้าข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเก่ง ข้าพเจ้าจะมีงานที่ดีทำในอนาคต					

ด้านแรงจูงใจ	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
4. ถ้าข้าพเจ้าสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี ข้าพเจ้าจะ ได้ผลการเรียนที่ดีในวิชาภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 2 ด้านความเต็มใจในการสื่อสาร

ด้านความเต็มใจในการสื่อสาร	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ในห้องเรียนข้าพเจ้าจะเป็นผู้เริ่มสนทนาและหาโอกาส สนทนากับชาวต่างชาติเสมอ					
2. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ					
3. เมื่อมีคนถามคำถามที่เป็นภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะ ตอบเป็นภาษาอังกฤษ					
4. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และ ข้อมูลต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ					
5. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะบอกเล่ากิจวัตรประจำวันของตนเองโดย ใช้ภาษาอังกฤษ					
6. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะเป็นตัวแทนกลุ่มเพื่อออกไปนำเสนอ ผลงานหน้าชั้นเป็นภาษาอังกฤษ					
7. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะเป็นตัวแทนโรงเรียนเข้าร่วมแข่งทักษะ ด้านการพูดภาษาอังกฤษ					
8. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษ					
9. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะตอบและอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ เมื่อ พบชาวต่างชาติที่ต้องการความช่วยเหลือ					
10. ข้าพเจ้าจะเดินเข้าหาชาวต่างชาติเพื่อช่วยเหลือ และเป็นผู้ เริ่มพูดคุยกับเขา					
11. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษแม้ว่าข้าพเจ้าพูด ผิดไวยากรณ์					
12. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกรายที่จะเลือกใช้คำศัพท์ง่ายๆ และพูดออก เสียงโดยใช้สำเนียงคล้ายภาษาไทยก็ตาม					

ตอนที่ 3 ด้านความพากเพียรในการฝึกฝน

ด้านความพากเพียรในการฝึกฝน	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความขยันหมั่นเพียร					
2. ข้าพเจ้าไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่างๆ					
3. ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความพยายามสูงในการจะทำให้เป้าหมายที่วางไว้สำเร็จ					
4. ข้าพเจ้าจะตั้งใจทำงานเป็นอย่างมากในช่วงแรก แต่ถ้ามีสิ่งใหม่ๆ ที่ดึงความสนใจของข้าพเจ้าได้มากกว่า ข้าพเจ้าก็จะเปลี่ยนแปลงเป้าหมายภายหลัง					
5. ข้าพเจ้าเป็นคนที่เมื่อลงมือทำสิ่งใดแล้ว จะต้องทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ					
6. ข้าพเจ้าพยายามฝึกฝนและพัฒนาตนเองอย่างหนัก					
7. ข้าพเจ้าไม่สามารถจดจ่ออยู่กับสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นระยะเวลา นานได้					

ภาคผนวก จ
แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

ประเด็นในการสัมภาษณ์ มีดังนี้

1. การใช้สื่อสังคมออนไลน์ส่งผลให้ทักษะการพูดของคุณเป็นอย่างไร? ต้องใช้ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกฝนเท่าไร? หรือมีการแบ่งเวลาในการฝึกฝนอย่างไร?

.....

.....

.....

.....

.....

2. คุณคิดว่าอะไรที่ทำให้คุณสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี? (แรงจูงใจ ความเต็มใจ ความพากเพียร)

.....

.....

.....

.....

.....

3. คุณมีวิธีหรือเทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนด้วยตนเองอย่างไรบ้าง? (กรุณาให้รายละเอียด)

.....

.....

.....

.....

.....

4. โปรดระบุชื่อของสื่อสังคมออนไลน์ที่คุณคิดว่าสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดของคุณได้ และใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของคุณอย่างไร (ให้ระบุ ชื่อสื่อสังคมออนไลน์และวิธีการใช้เพื่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ เช่น YouTube, VOA Learning English ในการดูวิดีโอข่าวเพื่อฝึกทักษะการฟัง และมีบางคลิปที่สอนการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง และนำมาฝึกฝนด้วยตนเอง เป็นต้น)

.....

.....

.....

.....
.....
5. คุณคิดว่าข้อดีและข้อเสียของสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษคืออะไร?

.....
.....
.....
.....
.....
.....
6. ถ้าจะแนะนำใครสักคนให้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คุณจะให้คำแนะนำอย่างไรบ้าง?

.....
.....
.....
.....
.....

บทความ 1

ระดับพฤติกรรมและความเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์
ในการพัฒนาทักษะด้านการพูดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี

ระดับพฤติกรรมและความเห็นต่อการใช้อีสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะด้านการพูด
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี

The Levels of Behavior and Opinions Towards Social Media in Developing Speaking
Abilities of Students with High English Oral Proficiency

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการใช้และความเห็นต่อการใช้อีสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะด้านการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี จากโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความสามารถด้านพูดภาษาอังกฤษในระดับดี มีคะแนนการพูดจากแบบทดสอบที่ปรับใช้จาก Test of English for International Communication (TOEIC) ระดับ 6 ขึ้นไปจาก 8 ระดับ จำนวน 35 คน เครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามระดับการใช้และความเห็นต่อการใช้อีสื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้อีสื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการพูด 2 ด้าน คือ การใช้เพื่อการฟัง-พูด และเพื่อการอ่าน-เขียน โดยผลการศึกษาทั้งภาพรวมและรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้อีสื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดในระดับปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างใช้อีสื่อสังคมออนไลน์เพื่อการอ่าน-เขียนมากกว่าใช้เพื่อการฟัง-พูด ในส่วนของพฤติกรรมด้านการฟัง-พูดที่มีระดับสูงที่บ่อยมากที่สุดคือ ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ เช่น YouTube, Netflix ส่วนพฤติกรรมด้านการอ่าน-เขียนที่มีระดับการใช้สูงที่สุดคือ หาโอกาสนำคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในชีวิตประจำวัน ในด้านความเห็นต่อการใช้อีสื่อสังคมออนไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะการพูด กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า สื่อสังคมออนไลน์มีความหลากหลาย น่าสนใจ และมีประโยชน์ในการเรียนรู้ และมีความเห็นว่าสื่อสังคมออนไลน์สามารถสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับเห็นด้วยมาก นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่าสื่อสังคมออนไลน์ช่วยทำให้ผู้เรียนรู้และจำความหมายของคำศัพท์อย่างง่ายดาย รวดเร็ว อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่ทำให้ผู้เรียนภาษาลดความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษได้

คำสำคัญ: นักเรียนที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระดับดี, การพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ, พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์, ความคิดเห็นต่อสื่อสังคมออนไลน์

¹Correspondent author: cinderlina555@gmail.com

*นักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**รองศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Abstract

This research aimed to study the levels of behaviors and opinions towards social media in developing speaking abilities of high oral proficiency secondary students. The participants were 35 upper secondary level students who rated above band 6 out of 8 based on TOEIC assessment criteria from a secondary school in Songkhla. A questionnaire and a semi-structured interview were used to collect data. The findings found that the sample uses social media in developing their speaking abilities for 2 purposes including *for speaking-listening* and *reading-writing*. The overall indicates that the sample uses social media on *medium level* and the behavior in using social media for reading-writing is higher than using for speaking-listening. The highest use of social media for speaking-listening is *watching the English movies from YouTube and Netflix*. The highest use of social media for reading-writing is *bringing the vocabulary and idioms from social media to use in daily life*. For opinions, the sample strongly agrees that social media offers a variety of interesting and useful content for learning English and it can inspire learners to improve their speaking abilities. Moreover, social media help learners memorize the vocabulary easier and faster as well as provide the space where can decrease learners' anxiety when they speak English.

Keywords: high English oral proficiency students, English oral proficiency development, social media use, opinions towards social media

บทนำ

ในยุคศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อประชากรโลกเป็นอย่างมาก ประชากรโลกจำนวนมากกว่าพันล้านคนทั่วโลกสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ และร้อยละ 90 ของข้อมูลข่าวสารทั่วโลกที่อยู่ในระบบออนไลน์ก็ถูกจัดเก็บและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ อีกทั้งจำนวนของผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษานานาชาติยังมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในอนาคต (Hasman, 2004) [1] ประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในหลายประเทศที่กำลังขับเคลื่อนการศึกษาทั้งในด้านประชาคมอาเซียนและการศึกษาระดับสากล และองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่สามารถใช้สื่อสารกับคนทั่วโลกได้ ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าอันทันสมัยของเทคโนโลยีอย่างอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ จึงส่งผลให้การสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นสื่อกลางในการสื่อสารที่ผู้คนทั่วโลกนิยมใช้มากที่สุด

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร และแม้ว่าประเทศไทยพยายามปฏิรูปการศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศมาเป็นระยะเวลาหลายสิบปีที โดยอ้างอิงจากราชราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับแก้ไข 2545 ว่าด้วยการกำหนดสาระสำคัญการเรียนรู้ที่เน้นและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แต่ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนและนักศึกษาในประเทศไทยก็ยังคงอยู่ในระดับที่ยังไม่น่าพอใจหากเทียบกับประเทศอื่น จากสถิติการสอบ Test of English as a Foreign Language (TOEFL) คะแนนของผู้เข้าทดสอบจากประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 116 จาก 163 ประเทศ ซึ่งนับว่าเป็นอันดับที่ค่อนข้างรั้งท้าย (Test and Score Data Summary for TOEFL, 2011-2012) ดังนั้นการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะผู้ที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษจะเป็นผู้ได้เปรียบ ไม่ว่าจะเป็นข้อได้เปรียบทางการศึกษา เช่น การได้รับทุนการศึกษาเพื่อไปศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ การได้เปรียบในด้านการทำงานในอนาคต โดยผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะได้ค่าตอบแทนที่สูง (ขวัญใจ เดชเสนสกุล, 2555) [2]

ปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่เป็นทั้งเครื่องมือสื่อสารและแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งบนสื่อสังคมออนไลน์มีสื่อที่น่าสนใจหลากหลายประเภท ได้แก่ สื่อภาพ สื่อข้อความ สื่อเสียง และสื่อภาพเคลื่อนไหว และมีสื่อจำนวนมากที่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้เรียนที่ต้องการฝึกฝนและพัฒนาภาษาอังกฤษ สามารถใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ได้ เนื่องจากสื่อสังคมออนไลน์เป็นแหล่งที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนภาษามีโอกาสได้ใช้ภาษาและพัฒนาทักษะทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน (Blattner & Lomicka, 2012) [3] ผู้เรียนสามารถสัมผัสกับภาษาอังกฤษที่ใช้โดยเจ้าของภาษา (authentic language) อีกทั้งผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกสามารถมีปฏิสัมพันธ์กันโดยการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านสื่อสังคมออนไลน์ได้ (Alfaki & Alharthy, 2014) [4] นอกจากนี้มีงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่ศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด เช่น การใช้ Skype เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้ที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับ A1 ของเกณฑ์ CEFR (Correa, 2015) [5] การใช้ Skype และ Facebook เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในประเทศไทยได้หวัน (Yen et al., 2015) [6] การใช้แอปพลิเคชันบนสื่อสังคมออนไลน์ผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ไอแพด (iPad) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Schenker & Kraemer, 2017) [7] ซึ่งงานวิจัยเหล่านี้ให้ผลการศึกษาล่าสื่อสังคมออนไลน์สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดี

เนื่องจากการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง-พูดของโรงเรียนในประเทศไทยยังมีข้อจำกัด ได้แก่ เรื่องข้อจำกัดชั่วโมงเรียน ที่นักเรียนไทยได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง-พูด ที่สอนโดยครูต่างชาติเพียงสัปดาห์ละ 2 คาบต่อสัปดาห์ และคาบภาษาอังกฤษคาบอื่นจะเน้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ การอ่าน และการเขียนมากกว่าการพูด จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีโอกาสดได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนได้น้อยมาก (Marhawa, 2009 อ้างอิงใน Sumantri, 2019) [8] และอีกหนึ่งข้อจำกัด คือ ขนาดของห้องเรียน โดยเฉพาะในโรงเรียนสังกัดรัฐบาลขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 40 คนต่อห้องเรียน ซึ่งส่งผลให้ครูผู้สอนมีเวลาไม่เพียงพอต่อการฝึกทักษะการพูดให้แก่ักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ (Tribolet, 2012) [9]

จากข้อจำกัดในด้านการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง-พูดที่กล่าวมาข้างต้น จึงมีนักเรียนมัธยมกลุ่มหนึ่งที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่ชื่นชอบภาษาอังกฤษ และมีความต้องการที่จะฝึกฝนตนเองให้มีทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษในระดับดี นักเรียนกลุ่มนี้จึงใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะด้านการพูด และส่งผลให้นักเรียนกลุ่มนี้ประสบความสำเร็จในด้านการพูด ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลแก่ผู้ที่ต้องการฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาระดับความสามารถด้านการพูด พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และทัศนคติต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถด้านการพูดในระดับดี
2. เพื่อศึกษาความเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถด้านการพูดในระดับดี

วิธีการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ของโรงเรียนสังกัดรัฐบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา จำนวน 35 คน จากจำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมด 1,995 คน ผู้วิจัยใช้วิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างต้องผ่านการคัดเลือกข้อมูลเบื้องต้นว่าเป็นผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักเรียนจะต้องไม่มีผู้ปกครองเป็นชาวต่างชาติ และไม่เคยผ่านการเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนหรือเคยใช้ชีวิตในต่างประเทศเป็นระยะเวลามากกว่า 1 เดือน เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และนักเรียนต้องเป็นผู้มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี ซึ่งนักเรียนต้องผ่านการทดสอบวัดระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อสอบที่ปรับใช้จาก Test of English for International Communication (TOEIC) เพื่อเป็นการทดสอบว่านักเรียนเหล่านี้เป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับดีขึ้นไป โดยคะแนนของกลุ่มตัวอย่างจะต้องอยู่ในระดับ 6 ขึ้นไปจาก 8 ระดับ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบสอบถามการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามประกอบไปด้วย 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 คือ ระดับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตอนที่ 2 คือ ความเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบบสอบถามเป็นแบบ 5 Likert-scale (DeVellis, 2003) [10] ที่มีเกณฑ์จาก 5 คะแนน หมายถึง บ่อยมากที่สุด/เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไปจนถึง 1 คะแนน หมายถึง แทบจะไม่เลย/ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผู้วิจัยตรวจสอบ

คุณภาพเครื่องมือโดยหาดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์จากผู้เชี่ยวชาญ หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความสามารถในระดับเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน แต่ไม่ใช่ผู้ที่เป็กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) เท่ากับ .87 แปลผลว่า มีความเชื่อมั่นในระดับสูงสามารถนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

3.การเก็บข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จากข้อสอบที่ปรับใช้จากเกณฑ์ TOEIC ตั้งแต่ระดับ 6 ขึ้นไป จาก 8 ระดับทั้ง 35 คน ทำแบบสอบถามการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงสุดจำนวน 10 คนแรกเข้ารับการสัมภาษณ์ เพื่อหาข้อมูลในรายละเอียด

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลจากแบบสอบถามการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการพูดสูงสุดจำนวน 10 คน เพื่อวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามระดับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะด้านการพูด โดยพบข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถด้านการพูดในระดับดี

ระดับการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูด	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD	ระดับการใช้
1.เข้าพ้เจ้าคูปภาพยนตร์ภาษาอังกฤษจาก YouTube, Netflix และอื่นๆ	4.60	.65	บ่อยมากที่สุด
2.เข้าพ้เจ้าฟังเพลงภาษาอังกฤษ	4.05	1.0	บ่อยมาก
3.เข้าพ้เจ้าสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อน	3.05	.85	ปานกลาง
4.เข้าพ้วิดีโอคอลลกับชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ	1.94	1.0	น้อย
5.เข้าพ้เจ้าอ้ดวิดีโอพูดภาษาอังกฤษและโพสต์ลงบนสื่อสังคมออนไลน์	1.71	.85	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.07	.87	ปานกลาง

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$, $SD = .87$) กลุ่มตัวอย่างใช้เพื่อคูปภาพยนตร์ภาษาอังกฤษจาก YouTube, Netflix ในระดับบ่อยมากที่สุด (ข้อ 1, $\bar{X} = 4.60$, $SD = .65$) กลุ่มตัวอย่างฟังเพลงภาษาอังกฤษ ในระดับบ่อยมาก (ข้อ 2, $\bar{X} = 4.05$, $SD = 1.0$) สนทนาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ ในระดับปานกลาง (ข้อ 3, $\bar{X} = 3.05$, $SD = .85$) วิดีโอคอลลกับชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ ในระดับน้อย (ข้อ 4, $\bar{X} = 1.94$, $SD = 1.0$) และกิจกรรมที่กลุ่ม

ตัวอย่างใช้น้อยที่สุดคือ การถ่ายวิดีโอพูดภาษาอังกฤษและโพสต์ ลงบนสื่อสังคมออนไลน์ ในระดับน้อยที่สุด (ข้อ 5, $\bar{X} = 1.71$, $SD = .85$)

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะการพูด แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ ด้านความหลากหลายและน่าสนใจ ด้านประโยชน์ในการเรียนรู้ และด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะการพูด

ความคิดเห็นต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะการพูด	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD	ระดับความเห็น
ด้านความหลากหลายและน่าสนใจ			
1. สื่อสังคมออนไลน์ ทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสสัมผัสภาษาอังกฤษที่มีความหลากหลาย เช่น ความแตกต่างของสำเนียงและการใช้ภาษาอังกฤษของแต่ละประเทศ	4.68	.67	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. เนื้อหาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์มีความหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนที่มีความสนใจที่จะพัฒนาตนเองตามความสนใจ เช่น เรื่องเทคโนโลยี แฟชั่น วรรณกรรม กีฬา เป็นต้น	4.57	.69	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. เนื้อหาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์มีความทันสมัยและเหมาะกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4.48	.78	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. สื่อสังคมออนไลน์มีสื่อภาษาอังกฤษที่น่าสนใจให้ข้าพเจ้าเข้าไปอ่านและศึกษาอยู่เสมอ	4.22	.80	เห็นด้วยมาก
5. ข้าพเจ้าคิดว่าคำศัพท์และสำนวนจากสื่อสังคมออนไลน์น่าสนใจและนำมาใช้ได้จริงในการสื่อสารมากกว่าคำศัพท์จากบทเรียน	4.11	.93	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย	4.41	.77	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษา			
6. สื่อสังคมออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้โดยการซึมซับภาษาอังกฤษได้อย่างเพลิดเพลินแบบไม่รู้ตัว	4.45	.74	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7. ข้าพเจ้าคิดว่าสื่อสังคมออนไลน์ทำให้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของข้าพเจ้าดีขึ้น	4.28	.78	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8. ข้าพเจ้าคิดว่าคำศัพท์และสำนวนที่เจอบนสื่อสังคมออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้าจดจำได้ดีกว่าคำศัพท์ที่เรียนในห้องเรียน	4.17	.78	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย	4.30	.77	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน			
9. สื่อสังคมออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	4.57	.60	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10. การฝึกฝนและพัฒนาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียนยุคใหม่	4.40	.73	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

11. สื่อสังคมออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้ามีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษโดยไม่กังวลเรื่องความผิดพลาดในการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์	3.80	.83	เห็นด้วยมาก
12. ข้าพเจ้าไม่มีความกังวลในการที่จะพูดภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์แม้จะพูดผิดไวยากรณ์	3.48	.91	เห็นด้วยมาก
13. ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจในการทำสื่อภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ด้วยตนเอง จากสื่ออื่นๆบนสื่อสังคมออนไลน์ เช่น วิดีโอท่องเที่ยวเป็นภาษาอังกฤษ ทำวิดีโอ How to เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น	3.11	1.0	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.87	.81	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย	4.18	0.46	เห็นด้วยมาก

โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยมาก กับประโยชน์ของสื่อสังคมออนไลน์ที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.18, SD = .46$) หากดูในรายละเอียด พบว่ากลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ต่อความหลากหลาย ($\bar{X} = 4.41, SD = .77$) และประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษา ($\bar{X} = 4.30, SD = .77$) รวมถึง เห็นด้วยมาก ถึงความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนภาษาของสื่อสังคมออนไลน์

ด้านความหลากหลายและน่าสนใจ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง 3 ข้อตามลำดับความเห็นด้วย ดังนี้ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ช่วยให้กลุ่มตัวอย่างพึ่งสำเนียงภาษาอังกฤษที่หลากหลาย (ข้อ 1, $\bar{X} = 4.68, SD = .67$) สื่อสังคมออนไลน์มีเนื้อหาและสามารถศึกษาตามหัวข้อที่ตนสนใจได้ (ข้อ 2, $\bar{X} = 4.57, SD = .69$) และมีเนื้อหาทันสมัยเหมาะกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (ข้อ 3, $\bar{X} = 4.48, SD = .78$) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วยมาก ว่า สื่อสังคมออนไลน์มีสื่อภาษาอังกฤษที่น่าสนใจให้เข้าไปอ่านและศึกษาอยู่เสมอ (ข้อ 4, $\bar{X} = 4.22, SD = .80$) อีกทั้งคำศัพท์และสำนวนจากสื่อสังคมออนไลน์มีความน่าสนใจนำมาใช้ได้จริงในการสื่อสาร (ข้อ 5, $\bar{X} = 4.11, SD = .93$)

ด้านประโยชน์ในการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่า สื่อสังคมออนไลน์ช่วยเพิ่มความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษ (ข้อ 6, $\bar{X} = 4.45, SD = .74$) รวมทั้งช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดของผู้เรียน (ข้อ 7, $\bar{X} = 4.28, SD = .78$) กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยมากกว่า สื่อสังคมออนไลน์ช่วยให้นักเรียนจำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษได้มากกว่าการเรียนในห้องเรียน (ข้อ 8, $\bar{X} = 4.17, SD = .78$)

ด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่า สื่อสังคมออนไลน์ทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น (ข้อ 9, $\bar{X} = 4.57, SD = .60$) สื่อสังคมออนไลน์ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนยุคใหม่ (ข้อ 10, $\bar{X} = 4.40, SD = .73$) และกลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยมาก ว่า สื่อสังคมออนไลน์ทำให้มีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษโดยไม่กังวลเรื่องความผิดพลาดในการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ (ข้อ 11, $\bar{X} = 3.8, SD = .83$) ผู้เรียนไม่มีความกังวลในการที่จะพูดภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ แม้จะพูดผิดไวยากรณ์ (ข้อ 12, $\bar{X} =$

3.48, SD = .91) ส่วนข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง คือ กลุ่มตัวอย่างเกิดแรงบันดาลใจที่จะผลิตสื่อภาษาอังกฤษและเผยแพร่บนสื่อสังคมออนไลน์ (ข้อ 13, $\bar{X} = 3.11$, SD = 1.0)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ เช่น YouTube, Netflix บ่อยมากที่สุด รองลงมาคือ ฟังเพลงสากล จากสื่อสังคมออนไลน์ และสนทนาภาษาอังกฤษผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการค้นหาความหมายของคำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษที่สงสัยจากสื่อสังคมออนไลน์รวมทั้งยังสามารถประยุกต์ใช้คำศัพท์หรือสำนวนดังกล่าวในชีวิตประจำวัน และพบกลุ่มตัวอย่างเพียง 2 รายที่ผลิตสื่อวิดีโอพูดภาษาอังกฤษ โพสต์ลงบนสื่อสังคมออนไลน์ จากผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นสื่อสังคมที่เข้าถึงความรู้ได้ง่าย ผู้ใช้สามารถศึกษาได้ตลอดเวลาจากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีการเชื่อมต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ต ผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 จึงนิยมใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษาควบคู่กับการใช้เพื่อความบันเทิงได้บ่อยตามที่ต้องการ การใช้สื่อสังคมออนไลน์จึงกลายเป็นส่วนหนึ่งในกิจวัตรประจำวันและงานอดิเรกที่มีอัตราการใช้สูงขึ้นในสังคมปัจจุบัน เช่น กลุ่มตัวอย่างดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1-2 เรื่อง ผ่าน Netflix ซึ่งมีข้อดีคือความสะดวก เนื่องจากสามารถรับชมได้ที่บ้าน ผู้เรียนจึงสามารถฝึกฝนทักษะการฟังด้วยความเพลิดเพลิน อีกทั้งประหยัดค่าใช้จ่ายเนื่องจากไม่ต้องเดินทางออกจากบ้าน เพื่อเรียนกับอาจารย์ชาวต่างชาติซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการเรียนค่อนข้างสูง หรือแม้กระทั่งการฟังเพลงภาษาอังกฤษที่เพิ่มความสะดวกในการฟังเพลงสากลจากการเข้าถึงเพลงที่ผู้ฟังต้องการได้ง่ายขึ้นและไม่จำกัดเวลาผ่านช่องทางออนไลน์ แตกต่างจากการฟังผ่านวิทยุในอดีตซึ่งผู้ฟังไม่สามารถเลือกฟังเพลงที่ต้องการได้ทันที นอกจากนี้ยังสามารถดาวน์โหลดเพลงประกอบเนื้อเพลงเพื่อประกอบการมาฝึกร้องเพลงภาษาอังกฤษและการออกเสียง ไปจนกระทั่งเลือกฟังสื่อเสียงอื่นๆผ่านสังคมออนไลน์เพื่อฝึกทักษะการฟัง ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีระดับการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันควบคู่กับการเรียนในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

การเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันสามารถเรียนได้หลายช่องทางนอกจากในห้องเรียน การใช้สื่อสังคมออนไลน์ถือเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเรียนได้ดีและควบคู่กับความสะดวก นอกจากนี้ยังมีสื่อหลากหลายประเภทให้ผู้ใช้เพื่อศึกษาและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นสื่อประเภทวิดีโอ เสียง ข้อความ และภาพประกอบข้อความ ซึ่งสื่อแต่ละประเภทยังมีเนื้อหาภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ ผู้เรียนสามารถเลือกตามหัวข้อที่ตนเองสนใจ ผ่านสื่อที่ทันสมัย ถือเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับภาษาอังกฤษที่ใช้โดยคนทั่วโลก มีประโยชน์ในการเรียนรู้คำศัพท์และสำนวนที่เป็นภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำ

วัน ซึ่งสามารถให้ความรู้ใหม่ที่ต่างการเรียนเนื้อหาในห้องเรียน อีกทั้งยังสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้สนใจเรียนภาษาและต้องการพัฒนาตนเองได้ดี

ความคิดเห็นต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่มี ความสามารถด้านการพูดในระดับดี

การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถด้านการพูดในระดับดี โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าสื่อสังคมออนไลน์มีความหลากหลาย น่าสนใจ และมีประโยชน์ในการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากในการสร้างแรงบันดาลใจให้กลุ่มตัวอย่างสนใจที่จะพัฒนาทักษะการพูด

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า สื่อสังคมออนไลน์มีข้อดีในด้านความหลากหลาย เพราะผู้ใช้ได้ฟังสำเนียงภาษาอังกฤษที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาที่หลากหลาย ทันสมัย และผู้ใช้สามารถเลือกศึกษาตามหัวข้อที่ตนสนใจ จึงกล่าวได้ว่าความหลากหลายของสำเนียงภาษาอังกฤษในแต่ละชาติเป็นข้อดีของสื่อสังคมออนไลน์ที่เห็นได้ชัดมากที่สุด เนื่องจากสื่อภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียนส่วนใหญ่เป็นเสียงจากเจ้าของภาษา (Native Speaker) เฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษเท่านั้น (Hwang, 2005) [11] ต่างจากสื่อวิดีโอและสื่อเสียงภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ที่เป็นสำเนียงจากผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาอังกฤษ (Non-Native Speaker) เพราะในชีวิตจริงกลุ่มตัวอย่างมักไม่พบชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษาเสมอไป สื่อสังคมออนไลน์จึงเป็นช่องทางที่ดีในการฝึกฝนทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำเนียงต่างๆ ไปจนกระทั่งพัฒนาทักษะการพูด นอกจากนี้เนื้อหาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์มีการเคลื่อนไหว เผยแพร่อย่างรวดเร็ว จึงตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนยุคใหม่ที่คอยติดตามข่าวสารผ่านโทรศัพท์มือถือในเวลาว่าง

กลุ่มตัวอย่างพบว่าประโยชน์ของสื่อสังคมออนไลน์ต่อการพัฒนาทักษะการพูดคือ สามารถใช้คำศัพท์และสำนวนการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากกว่าคำศัพท์จากบทเรียน กลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องค้นคว้า โดยเฉพาะคำศัพท์หรือประโยคที่ได้ฟังจากจากที่สำคัญหรือรู้สึกประทับใจ ซึ่งทำให้จำความหมายและนำไปใช้ได้ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่าตนสามารถจำคำศัพท์จากสื่อสังคมออนไลน์ได้ดีกว่าการท่องคำศัพท์ในเอกสารประกอบการเรียน เพราะการท่องจำเนื้อหาจากการสอนในโรงเรียนเพื่อใช้ในการสอบส่งผลให้ผู้เรียนขาดแรงบันดาลใจ รวมถึงไม่เห็นความสำคัญของคำศัพท์เหล่านั้น

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากกว่า สื่อสังคมออนไลน์สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้ เพราะสื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษานอกห้องเรียนได้ด้วยตนเอง เนื้อหาของสื่อสังคมออนไลน์สามารถดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเฉพาะข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมบันเทิง โดยเฉพาะศิลปินต่างชาติ เป็นเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างสนใจมากที่สุด จากความชื่นชอบศิลปินดังกล่าวที่ กลุ่มตัวอย่างจึงติดตามข่าว อ่านบทความ และชมรายการสัมภาษณ์ศิลปินด้วยภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ เหตุเพราะการติดตามข่าวจากต่างประเทศที่ต้องผ่านกระบวนการแปลคำบรรยายภาษาไทย (Thai Subtitle) และการพากย์เสียงภาษาไทยต้องใช้เวลา และไม่รวดเร็วเท่าการติดตามจากต้นฉบับ กลุ่มตัวอย่างจึง

กระตือรือร้นในการศึกษาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นอกจากนี้บนสื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโออย่าง YouTube ซึ่งมีคลิปวิดีโอประเภท Vlog ที่ผลิตโดยผู้คนจากทั่วโลกเป็นรายการภาษาอังกฤษในหมวดต่างๆ เช่น การท่องเที่ยว การแต่งหน้า การทำอาหาร วิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น และหากเป็นวิดีโอที่ผลิตขึ้นจากบุคคลที่มีชื่อเสียงและมีผู้ติดตามจำนวนมาก มักส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจฟังสื่อเพื่อหาแรงบันดาลใจในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thorne & Payne (2005) [12] ที่ให้ข้อมูลไว้ว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาได้ดี

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่า สื่อสังคมออนไลน์ทำให้กลุ่มตัวอย่างกล้าพูดภาษาอังกฤษโดยไม่กังวลเรื่องความผิดพลาดในการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์จากพื้นที่อิสระบนสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งแตกต่างจากการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนที่ให้ความทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกเหมือนถูกประเมินเพื่อให้คะแนน จึงก่อให้เกิดความกดดัน อีกทั้งการพูดภาษาอังกฤษผ่านสื่อสังคมออนไลน์ให้ความรู้สึกเหมือนคุยกับเพื่อนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน และเป็นการพูดคุยเพื่อความสนุกสนานและผ่อนคลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lomicka & Loard (2016) [13] ที่มีผลการศึกษาว่า การมีปฏิสัมพันธ์บนสื่อสังคมออนไลน์ สามารถเพิ่มความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Pichette (2009) [14] ที่ให้ผลการศึกษาไว้ว่า การใช้สื่อสังคมออนไลน์และการเรียนรู้แบบออนไลน์สามารถลดความวิตกกังวลของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งยังให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าการเรียนแบบดั้งเดิม (Traditional Setting) ในห้องเรียนธรรมดาทั่วไป

โดยสรุปจากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การเรียนไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นภายในห้องเรียนเท่านั้น ผู้ที่สนใจจะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองสามารถฝึกฝนและพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์ที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนสนใจพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และลดความวิตกกังวลและความไม่มั่นใจของผู้พูดได้ดี โดยครูผู้สอนสามารถนำสื่อจากสังคมออนไลน์ที่กำลังเป็นที่นิยมมาประกอบการสอน เพื่อนำมาเป็นตัวอย่างและดึงดูความสนใจผู้เรียนได้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของผู้เรียนที่มีปัญหาในการสื่อสารและมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับต่ำว่าได้มีการศึกษาด้วยตนเองวิธีใดบ้าง เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านการพูดของผู้เรียน
2. ควรศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในระดับสูงและต่ำ เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนกลุ่มนี้มีการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนอย่างไร

อ้างอิง

1. Derakhshan A, Hasanabbasi S. Social Networks for Language Learning. *Theory and Practice in Language Studies*. 2015;5(5):1090.
2. วิริ ภา ร ณั ษั ฒ เสรษฐ สัมพันธ์, อัญชลี จิตราภิรมย์. ประสิทธิภาพ บทเรียน คอมพิวเตอร์ ช่วย สอน เรื่อง การตรวจร่างกาย ทารกแรกเกิด โดยใช้ ภาษา อังกฤษ สำหรับ นักศึกษาพยาบาล. *Kuakarun Journal of Nursing*. 2017;24(2):130-44.
3. Blattner G, Lomicka L. Facebook-ing and the social generation: A new era of language learning. *Alsic. Apprentissage des Langues et Systèmes d'Information et de Communication*. 2012 Mar 30;15(1).
4. Alfaki IM, Alharthy K. Towards a Digital World: Using Networks to Promote Learners' Language. *American International Journal of Contemporary Research* Vol. 4 No. 2014;10.
5. Romaña Correa Y. Skype™ conference calls: A way to promote speaking skills in the teaching and learning of English. *Profile Issues in Teachers' Professional Development*. 2015 Jan;17(1):143-56.
6. Yen YC, Hou HT, Chang KE. Applying role-playing strategy to enhance learners' writing and speaking skills in EFL courses using Facebook and Skype as learning tools: A case study in Taiwan. *Computer Assisted Language Learning*. 2015 Sep 3;28(5):383-406.
7. Schenker T, Kraemer A. Maximizing L2 speaking practice through iPads. *Languages*. 2017 Jun;2(2):6.
8. Sumantri AN. TEACHING READING NARRATIVE TEXT BY USING INDUCTIVE METHOD. *JEEP (Journal of English Education Program)*. 2019 Feb 14;1(2).
9. Tribolet C. Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence. *American Journal of Education Sciences*. 2012;2(3):36-40.
10. DeVellis RF. Factor analysis. Scale development, theory and applications. *Appl. Soc. Res. Method Ser.* 2003;26:10-37.
11. Hwang CC. Effective EFL education through popular authentic materials. *Asian EFL Journal*. 2005 Jun;7(1):90-101.
12. Thorne SL, Payne JS. Evolutionary trajectories, Internet-mediated expression, and language education. *CALICO journal*. 2005 Jan 1:371-97.
13. Lomicka L, Lord G. Social networking and language learning. *The Routledge handbook of language learning and technology*. 2016 Feb 26:255-68.

14. Namaziandost E, Nasri M. The impact of social media on EFL learners' speaking skill: a survey study involving EFL teachers and students. *Journal of Applied Linguistics and Language Research*. 2019 Aug 6;6(3):199-215.

บทความ 2

ประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

งานประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ ครั้งที่ 5
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย | จังหวัดนครศรีธรรมราช | 6 – 7 กุมภาพันธ์ 2563
“วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อสังคม”

**ประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**
Types of Social Media Contributing to Upper Secondary Students' Oral Proficiency

โรสลิน่า สุมาลี^{1*}, รศ.ดร.ธัญภา พลานุกุลวงศ์²
Roslina Sumalee^{1*}, Assoc.Prof.Dr.Thanyapa Palanukulwong²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จากโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา จำนวน 35 คนโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง นักเรียนกลุ่มนี้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับ 6 ขึ้นไปจาก 8 ระดับ ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษตามแนวทางแบบทดสอบทักษะด้านการพูดของ Test of English for International Communication (TOEIC) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า สื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้พัฒนาทักษะด้านการพูดมี 4 ประเภทเรียงลำดับตามความนิยมใช้ได้แก่ สื่อประเภทวิดีโอ (YouTube และ Netflix) สื่อประเภทข้อความและภาพ (Facebook Instagram และ Twitter) สื่อประเภทเสียง (JOOX TED Talk และ Podcast) และสื่อประเภทสนทนา (Messenger WhatsApp Skype และ Line) YouTube คือสื่ออันดับหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 35 คนใช้เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการดูภาพยนตร์ รองลงมาคือ Facebook โดยกลุ่มตัวอย่างอ่านและฝึกฝนการเขียนภาษาอังกฤษบน Facebook กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า การใช้สื่อสังคมออนไลน์ทำให้มีโอกาสได้พบการใช้ภาษาอังกฤษที่หลากหลายจากทั่วโลก อีกทั้งเนื้อหาภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์มีความน่าสนใจ จนทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: นักเรียนที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระดับดี, สื่อสังคมออนไลน์, การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ, ประเภทของสื่อสังคมออนไลน์

Abstract

This research aimed to study the types of social media contributing to upper secondary participants' oral proficiency. The participants were 35 upper secondary level students from an extra-large sized secondary school in Songkhla, selected by purposive sampling. Their oral proficiency was rated above Band 6 out of 8 based on TOEIC assessment criteria. A questionnaire and a semi-structured interview were used to collect data. The four types of social media were found, in order of popularity, to help the participants develop their oral abilities: video media (YouTube and Netflix), texts with pictures (Facebook, Instagram and Twitter), audio media (JOOX, TED Talk and Podcast), and voice and video calls (Messenger, WhatsApp, Skype and Line). The most used media was Youtube; all the 35 participants learned English by watching movies on YouTube. Facebook came second; the participants read and learned to write on the Facebook. The least used media was Line. The participants reported that social media offered them a variety of English used around the world and that the contents on social media were interesting so they were motivated to develop their own language skills.

¹นักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

²รองศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

*Corresponding author, E-mail: cinderlina555@gmail.com

Keywords: students with high oral proficiency, social media, English oral proficiency development, types of social media

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมาก จากสถิติของการใช้สื่อสังคมออนไลน์พบว่าประชากรไทยมากกว่า 51 ล้านคน ใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการติดต่อสื่อสารเป็นวัตถุประสงค์หลักซึ่งเป็นจำนวนที่สูงมาก (Hootsuite, 2018) นอกจากนี้ยังมีผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทักษะต่าง ๆ เป็นจำนวนมากอีกด้วย เนื่องจากสื่อสังคมออนไลน์มีสื่อจำนวนมากที่เป็นประโยชน์ด้านการค้นคว้าและการใช้ภาษาโดยเจ้าของภาษา (Alfaki & Alharthy, 2014)

ปัจจุบันมีงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาในเรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์สำหรับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL Learners) อาทิ Salmon and Edirisnghe (2008) ที่ศึกษาเรื่องการ ใช้ Podcast เพื่อฝึกทักษะการฟัง Bashom et al. (2006) ที่ศึกษาเรื่องแอปพลิเคชันออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการพูด Abdulateef (2013 อ้างอิงใน Elegu and Ozad, 2017) ศึกษาเรื่องการ ใช้เฟซบุ๊กเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน และ De Izquierdo and Reyes (2009) ศึกษาการใช้บล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน จากงานวิจัยเหล่านี้แสดงว่าสื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือที่สามารถใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทักษะต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ผู้เรียนภาษาที่มีความสนใจ สามารถใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อศึกษาและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนได้

จากการศึกษาวิจัยของ Rodpradit (2012) พบว่า การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จ แม้ว่านักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลาหลายปี แต่นักเรียนจำนวนมากยังมีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ ผู้เรียนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นต้องหาวิธีการฝึกฝนและเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะด้านการพูดซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 (Black, 2009)

ปัญหาด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยเกิดขึ้นจากหลายปัจจัย ได้แก่ ประเทศไทยไม่ได้เป็นประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก ทำให้นักเรียนมีโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้น้อย (Kodae, 2009) นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในห้องเรียนซึ่งไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน (Khamkhien, 2010) ข้อจำกัดเรื่องชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง - พูด กับครูชาวต่างชาติ ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้น้อย (Murhawa, 2009) จากสาเหตุข้างต้นทำให้การเรียนรู้ การฝึกฝน และการหาโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญ

ค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET รายวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลามีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดในกลุ่มโรงเรียนสังกัดรัฐบาลในภาคใต้ และมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่โดดเด่น โดยนักเรียนกลุ่มนี้ไม่ได้มีผู้ปกครองเป็นชาวต่างชาติ ไม่ได้มีประสบการณ์ในการใช้ชีวิตในต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก หรือไม่เคยเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยน ณ ต่างประเทศมาก่อน โดยนักเรียนกลุ่มนี้มีคะแนนความสามารถด้านการพูดตั้งแต่ระดับ 6 ขึ้นไป จาก 8 ระดับ จากการวัดจากข้อสอบ Test of English for International Communication (TOEIC) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ข้อมูลเบื้องต้นว่านักเรียนกลุ่มนี้พัฒนาทักษะการพูดด้วยตนเองโดยการใช้สื่อสังคมออนไลน์

ในประเทศไทยมีงานวิจัยที่ศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเองด้วยวิธีการต่าง ๆ แต่ยังไม่มียงานวิจัยที่ศึกษาการพัฒนาทักษะด้านการพูดโดยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนกลุ่มนี้ โดยต้องการศึกษาว่านักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี ใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทใดในการพัฒนา เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการให้คำแนะนำแก่นักเรียนที่สนใจจะพัฒนาทักษะด้านการพูดของตนเองโดยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาประเภทและวิธีการใช้ Social Media เพื่อการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีทักษะด้านการพูดในระดับดี โดยศึกษาเพื่อตอบคำถามวิจัย ดังนี้

1. นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี มีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษประเภทใด
2. นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี มีวิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเองอย่างไร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา จำนวน 1,995 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี จำนวน 35 คน คัดเลือกแบบเจาะจง โดยผู้วิจัยสอบถามรายชื่อนักเรียนที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษจากครูที่สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน จากนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบสอบถามข้อมูลเพื่อคัดกรองเฉพาะนักเรียนที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และต้องเป็นผู้ที่ไม่มีผู้ปกครองเป็นชาวต่างชาติ ไม่เคยผ่านการเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน และไม่เคยใช้ชีวิตในต่างประเทศ เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อทักษะการพูดของนักเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยวัดจากแบบทดสอบที่ปรับใช้จากแบบทดสอบทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ หรือ Test of English for International Communication (TOEIC) เพื่อคัดกรองนักเรียนที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีคือ ระดับ 6 ขึ้นไป (จาก 8 ระดับ) เท่านั้น ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คนเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด ถามถึงประเภท และวิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยหาดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์จากผู้เชี่ยวชาญ หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความสามารถในระดับเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน แต่ไม่ใช่ผู้ที่เป็กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) เท่ากับ .87 แปลผลว่า มีความเชื่อมั่นในระดับสูงสามารถนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

2.2 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เป็นแบบสัมภาษณ์ที่เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับประเภทและวิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถระดับการพูดภาษาอังกฤษ TOEIC ตั้งแต่ระดับ 6 ขึ้นไป จาก 8 ระดับทั้ง 35 คน ทำแบบสอบถามประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากนั้นสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงสุดจำนวน 10 คนแรกจาก 35 คน เพื่อหาข้อมูลในรายละเอียด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการประมวลผลข้อมูลเป็นรายประเด็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ และใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการพูดสูงสุดจำนวน 10 คน ในการวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษา

งานประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ ครั้งที่ 5
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย | จังหวัดนครศรีธรรมราช | 6 – 7 กุมภาพันธ์ 2563
“วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อสังคม”

ผลและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา

คำถามวิจัยที่ 1 นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี มีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษประเภทใด

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบข้อมูลที่น่าสนใจ ดังนี้

ตารางที่ 1 ประเภทสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ประเภทสื่อสังคมออนไลน์	ทักษะที่ฝึกฝน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1.สื่อประเภทวิดีโอ (Video Media) หรือภาพเคลื่อนไหวพร้อมเสียงประกอบ 1.1) YouTube 1.2) Netflix	การฟัง การพูด การออกเสียง คำศัพท์ และสำเนียง	35 (100%) 20 (57.14%)
2.สื่อประเภทข้อความประกอบรูปภาพ (Texts with Pictures Media) 4.1) Facebook 4.2) Instagram 4.3) Twitter	การอ่าน การเขียน และคำศัพท์	25 (71.42%) 23 (65.71%) 18 (51.42%)
3.สื่อประเภทเสียง (Audio Media) 2.1) JOOX 2.2) TED Talk 2.3) Podcast	การฟัง การพูด การออกเสียง คำศัพท์ และสำเนียง	20 (57.14%) 12 (34.28%) 10 (3.5%)
4.สื่อประเภทการสนทนา ได้แก่ การโทรเสียง และการโทรแบบเห็นภาพ (Voice and Video Call Media) 3.1) Messenger 3.2) WhatsApp 3.3) Skype 3.4) Line	การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การออกเสียง คำศัพท์ และสำเนียง	6 (17.14%) 4 (11.42%) 4 (11.42%) 2 (5.71%)

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสังคมออนไลน์ 4 ประเภท เรียงตามลำดับความนิยมในการใช้ ดังนี้ 1. สื่อประเภทวิดีโอ (Video Media) 2. สื่อประเภทข้อความประกอบภาพ (Texts with Pictures Media) 3. สื่อประเภทเสียง (Audio Media) และ 4. สื่อประเภทการสนทนา ได้แก่ การโทรเสียงและการโทรแบบเห็นภาพ (Voice and Video Call Media)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของสื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโอ พบว่า *YouTube* คือสื่ออันดับหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 35 คนใช้ รองลงมา คือ *Netflix* ซึ่งใช้โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน (57.14%) กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสองอย่างนี้เพื่อเรียนรู้ทักษะการฟัง การพูด การออกเสียง สำเนียง และคำศัพท์

งานประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ ครั้งที่ 5
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย | จังหวัดนครศรีธรรมราช | 6 – 7 กุมภาพันธ์ 2563
“วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อสังคม”

สื่ออันดับรองลงมาจากประเภทวิดีโอคือสื่อสังคมออนไลน์ประเภทข้อความประกอบภาพ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง 25 คน (71.42%) ใช้ Facebook เพื่ออ่านข้อความภาษาอังกฤษและเรียนรู้คำศัพท์เพื่อนำมาฝึกฝนในการเขียน และจำนวน 23 คน (65.71%) ใช้ Instagram โดยอ่านคำบรรยายที่ผู้ใช้จากทั่วโลกเขียนบรรยายได้ภาพ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน (51.42%) ใช้ Twitter เพื่อฝึกเขียนข้อความบนเป็นภาษาอังกฤษ Twitter เขียนบันทึกข้อความหรือ Retweet ข้อความภาษาอังกฤษที่น่าสนใจของผู้ใช้บัญชีอื่น ๆ บน Twitter ของตนเอง

ในส่วนของสื่อสังคมออนไลน์ประเภทเสียง JOOX เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้ฟังเพลงภาษาอังกฤษมากที่สุด (20 คน หรือ 57.14%) อันดับที่ 2 คือ TED Talk โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 12 คน (34.28%) ฟังสุนทรพจน์สร้างแรงบันดาลใจเป็นภาษาอังกฤษ และอันดับที่ 3 คือ Podcast กลุ่มตัวอย่าง 10 คน (3.5%) ใช้ฟังเสียงภาษาอังกฤษตามหัวข้อที่ตนเองสนใจ เช่น กีฬา การเมือง เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

สื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษน้อยที่สุดคือ สื่อสังคมประเภทการสนทนา กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อประเภทนี้เพื่อพูดภาษาอังกฤษและส่งข้อความ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน (17.14%) ใช้ Messenger และ 4 คน (11.42%) ใช้ WhatsApp และ Skype สื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุด คือ Line ซึ่งมีผู้ใช้เพียง 2 คน (5.71%)

คำถามวิจัยที่ 2 นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี มีวิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเองอย่างไร

จากการสัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการพูดภาษาอังกฤษสูงสุดจำนวน 10 คนโดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทต่างๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้

สื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโอ (Facebook Instagram และ Twitter)

กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทนี้เพราะ ภาษาอังกฤษในภาพยนตร์เป็นภาษาที่เข้าใจจริงในชีวิตประจำวัน ทำให้ได้ฟังและเรียนรู้สำนวนภาษาอังกฤษที่มีสำเนียงหลากหลายทั้งจากเจ้าของภาษา (Native Speakers) และที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา (Non-Native Speakers) นอกจากนี้ผู้ใช้สามารถปรับระดับความช้าหรือเร็วของการดูวิดีโอตามความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของตนเอง สามารถตั้งค่าและเลือกภาษาของคำบรรยายได้ สามารถเลือกชมสื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโอได้จากคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ และแท็บเล็ต สามารถเลือกชมรายการภาษาอังกฤษได้ทุกหัวข้อที่สนใจ เช่น รายการสอนภาษาอังกฤษทาง YouTube เช่น ช่อง Loukgolf's English Room ช่อง UNFOX English ช่อง PEACHII และดู Vlog นอกจาก YouTube แล้ว กลุ่มตัวอย่างยังใช้ Netflix ในการดูภาพยนตร์และละครภาษาอังกฤษ แต่ใช้น้อยกว่า YouTube เพราะ Netflix มีค่าบริการรายเดือน

วิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการฟัง คือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างดูภาพยนตร์และเจอฉากที่ชื่นชอบจะถ่ายภาพหน้าจอและจดบันทึกคำพูดจากภาพยนตร์มาฝึกพูดและหาโอกาสใช้ รวมถึง ฟังออกเสียงภาษาอังกฤษตามที่ได้ยินจากภาพยนตร์ โดยในช่วงแรกของการฝึกฝน กลุ่มตัวอย่างจะปรับระดับความเร็วของวิดีโอให้ช้า เพื่อที่จะได้ฟังภาษาอังกฤษได้ชัดเจน และเมื่อเกิดความชำนาญแล้วจึงปรับระดับเป็นความเร็วระดับปกติ เช่นเดียวกันกับการตั้งค่าคำบรรยาย โดยในช่วงแรกของการฝึกฝน กลุ่มตัวอย่างจะตั้งค่าคำบรรยายเป็นภาษาไทยก่อน หลังจากนั้นจึงเริ่มเปลี่ยนเป็นภาษาอังกฤษ และเมื่อมีความชำนาญมากขึ้นแล้วจึงปิดคำบรรยาย และฟังเฉพาะเสียงภาษาอังกฤษ

สื่อสังคมออนไลน์ประเภทข้อความและรูปภาพ (Facebook Instagram และ Twitter)

กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อประเภทนี้เพราะ ทำให้เห็นและเรียนรู้ประโยคข้อความภาษาอังกฤษ การใช้คำและโครงสร้างทางภาษา ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้ฝึกเขียนข้อความเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเสรี และกลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าถ้าสามารถเขียน

งานประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ ครั้งที่ 5
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย | จังหวัดนครศรีธรรมราช | 6 – 7 กุมภาพันธ์ 2563
“วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อสังคม”

ข้อความภาษาอังกฤษได้ ก็จะมีสามารถในการคิดคำพูดไปจนสามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษได้ วิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อประเภทนี้ในการฝึกฝน คือ เขียนข้อความภาษาอังกฤษบน Twitter บันทึกข้อความ และ Retweet คำพูดภาษาอังกฤษที่น่าสนใจของผู้ใช้บัญชี Twitter อื่น ๆ

สื่อสังคมออนไลน์ประเภทเสียง (JOOX TED Talk และ Podcast)

กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อประเภทนี้เพราะ เป็นสื่อที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ กลุ่มตัวอย่างสามารถฝึกฟังการออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้อง และการใช้โทนเสียงในการพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคชนิดต่าง ๆ สามารถอ่านคำบรรยายประกอบการฟังเพื่อนำไปฝึกฝนด้วยตนเองต่อ นอกจากนี้สื่อประเภทเสียงนี้ไม่มีค่าใช้จ่าย โดยกลุ่มตัวอย่างมีวิธีฝึกฝน ดังนี้ ในช่วงแรกหากฟังภาษาอังกฤษไม่ค่อยเข้าใจ จะเปิดบทบรรยายประกอบการฟัง หลังจากนั้นจะจดบันทึกคำศัพท์ที่น่าสนใจและไม่เคยเจอมาก่อน แล้วจึงหาโอกาสนำมาใช้จริง

สื่อสังคมออนไลน์ประเภทการสนทนา (Messenger WhatsApp Skype และ Line)

กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อประเภทนี้เพราะ มีโอกาสพูดคุยภาษาอังกฤษกับเพื่อนที่มีความสนใจเหมือนกันจากทั่วทุกมุมโลก สามารถใช้ประโยชน์ได้ฟรี กลุ่มตัวอย่างเริ่มจากการเข้าร่วมกลุ่มตามความสนใจของตนเองบน Facebook เช่น กลุ่มฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อทำความรู้จักเพื่อนใหม่ที่มีความสนใจและต้องการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากนั้นจึงใช้ภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อทำความรู้จักกัน นัดเวลาเพื่อคุยภาษาอังกฤษกันในเวลาว่าง และเมื่อไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่เพื่อนชาวต่างชาติพูด ก็จะทำให้เพื่อนชาวต่างชาติช่วยพูดอธิบาย ทำให้ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. ประเภทสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทตามความถี่ ดังนี้ สื่อประเภทวิดีโอ (YouTube และ Netflix) สื่อประเภทภาพและข้อความ (Facebook Instagram และ Twitter) สื่อประเภทเสียง (JOOX TED Talk และ Podcast) และสื่อประเภทสนทนา (Messenger WhatsApp Skype และ Line) โดยสื่อสังคมออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุด คือ YouTube อันดับที่ 2 คือ Facebook อันดับที่ 3 คือ Messenger และอันดับสุดท้าย คือ Line

2. วิธีการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยตนเอง

สื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโอ (YouTube และ Netflix)

กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุดทั้ง 10 คน ทุกคนใช้ YouTube และให้เหตุผลว่า YouTube เป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่ไม่มีค่าใช้จ่าย มีสื่อประเภทวิดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ทำให้ได้ฝึกทักษะการฟังสำเนียงภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เป็นสื่อที่มีประโยชน์มากในการฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐนันท์ ฤทธิรัตน์ (2557) ที่พบว่านักศึกษาที่มีทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับสูงจะพัฒนาทักษะการพูดโดยการดูภาพยนตร์เป็นอันดับหนึ่ง เนื่องจากนักศึกษามีความสามารถพัฒนาทักษะการพูดโดยการดูภาพยนตร์และฟังเสียงภาษาอังกฤษของชาวต่างชาติ

บนสื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโอ ผู้ใช้สื่อสามารถตั้งคำระดับความช้าเร็ว และตั้งค่าเปิดปิดข้อความบรรยายเสียงในขณะที่ดูวิดีโอได้ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dizon (2016) ที่มี

งานประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ ครั้งที่ 5
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย | จังหวัดนครศรีธรรมราช | 6 – 7 กุมภาพันธ์ 2563
“วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อสังคม”

ผลการศึกษาว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษใช้ Netflix ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนภาษานิยมดูภาพยนตร์โดยใช้คำบรรยายเสียงภาษาอังกฤษแทนภาษาแม่ของตน และเมื่อเกิดความชำนาญในการฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น ผู้เรียนจะปิดการตั้งค่าระบบคำบรรยายเสียง

นอกจากนี้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโอยังทำให้นักเรียนได้ประโยชน์ในรูปแบบบทสนทนาที่ใช้พูดในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีความแตกต่างจากบทสนทนาในหนังสือเรียน เพราะบทสนทนาในชีวิตจริงมีหลายรูปแบบและหลายระดับ นักเรียนได้ฟังการออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้อง ระดับโทนเสียงที่ใช้พูดในรูปแบบประโยคต่าง ๆ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dixon (2015) ที่ให้ผลการศึกษาไว้ว่า สื่อสังคมออนไลน์ประเภทวิดีโอทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้คนใช้สนทนาอย่างเป็นธรรมชาติ เนื่องจากบางครั้งภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียนจะมีความแตกต่างกับภาษาที่ใช้พูดจริงในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Shrum and Glisa (2015 อ้างอิงใน Mhamdi, 2017) ที่กล่าวว่า ภาษาอังกฤษที่ผู้สนทนาพูดในสื่อประเภทวิดีโอมีความแตกต่างจากภาษาที่อยู่ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นการใช้สื่อประเภทวิดีโอเป็นตัวช่วยสื่อที่ช่วยส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

สื่อสังคมออนไลน์ประเภทข้อความและภาพ (Facebook Instagram และ Twitter)

กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่า สื่อสังคมออนไลน์ประเภทข้อความและภาพช่วยให้ได้เรียนรู้คำศัพท์มากมาย เช่น การใช้คำพูดของบุคคลที่มีชื่อเสียง มีการแชร์ภาพประกอบข้อความนั้น ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้คำศัพท์และตัวอย่างการใช้ในประโยค เช่น การชมข่าวเลือกตั้ง ทำให้ได้ความรู้คำศัพท์มากมายรวมทั้งคำศัพท์ที่ไม่ค่อยได้พบ เช่น คำว่า coup ที่เป็นคำศัพท์ที่เกินระดับ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังสามารถเรียนรู้การเรียงคำศัพท์ในประโยค โครงสร้างทางภาษาเพื่อนำมาใช้ฝึกพูดได้

สื่อสังคมออนไลน์ประเภทเสียง (JOOX TED Talk และ Podcast)

กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า การฟังสื่อเสียงบนสื่อสังคมออนไลน์ช่วยพัฒนาทักษะการฟัง การออกเสียง และคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แต่สื่อเสียงประเภทเพลงช่วยพัฒนาแค่เฉพาะด้านคำศัพท์เท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Romero et al. (2012) ที่ศึกษาการใช้เพลงเพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ พบว่าสื่อเสียงประเภทเพลงสามารถช่วยพัฒนานักเรียนได้ในระดับเบื้องต้น ได้แก่ การออกเสียงและคำศัพท์ นอกจากนี้ ญูญูญูญู ฤทธิรัตน์ (2557) กล่าวว่า การฟังเพลงอาจมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะด้านการพูดได้น้อยกว่าสื่อประเภทวิดีโอ เนื่องจากเพลงมีการร้องออกเสียงที่หลากหลาย เช่น การออกเสียงเป็นจังหวะ ดังนั้นสื่อประเภทเสียงอาจไม่ได้เป็นสิ่งที่นักเรียนสามารถนำมาใช้ในการพูดในชีวิตประจำวันได้ แต่นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ที่แปลกใหม่จากเนื้อเพลงได้

สื่อสังคมออนไลน์ประเภทสนทนา (Messenger WhatsApp Skype และ Line)

กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทนี้เพื่อสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อนทั้งชาวต่างชาติและชาวไทยเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด แต่กลุ่มตัวอย่างชอบคุยกับคู่สนทนาที่เป็นชาวต่างชาติมากกว่า เพราะมีความสามารถทางภาษาที่สูงกว่า ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างจะสามารถพัฒนาทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น เช่น เมื่อไม่เข้าใจในสิ่งที่คู่สนทนาต่างชาติพูด ก็จะเกิดการซักถามและอธิบาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bin Tahir (2015) ที่กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการโทรเสียงสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมนักเรียนในด้านการพูดให้คล่องแคล่วของการใช้ภาษาและความเข้าใจในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kim (2017) ที่พบว่าการใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทโทรเสียงช่วยพัฒนาการออกเสียงคำภาษาอังกฤษ และทักษะการเจรจาเพื่ออธิบายในกรณีที่เกิดการสื่อสารไม่เข้าใจ ซึ่งการเจรจานี้จะเป็นการฝึกฝนการพูดที่มีประสิทธิภาพ

งานประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ ครั้งที่ 5
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย | จังหวัดนครศรีธรรมราช | 6 – 7 กุมภาพันธ์ 2563
“วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อสังคม”

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐนันท์ ฤทธิรัตน์. (2557). ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและปัญหาในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- Bin Tahir, S. Z., & Hanapi, H. (2017). Lecturers' Method in Teaching Speaking at the University of Iqra Buru. *International Journal of English Linguistics*, 7(2), 73-80.
- Black, R. W. (2009). English-language learners, fan communities, and 21st-century skills. *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, 52(8), 688-697.
- De Izquierdo, B. L., & Reyes, L. E. (2009). Effectiveness of blogging to practice reading at a freshman EFL program. *Reading*, 9(2), 100-116.
- Dixon, S. (2015). Evaluating the Impact of an Online English Language Tool's Ability to Improve Users' Speaking Proficiency under Learner-and Shared-control Conditions. Arizona State University.
- Dizon, G. (2016). Online Video Streaming in the L2 Classroom: Japanese Students' Opinions Towards Netflix and Subtitles. *Osaka JALT Journal*, 3, 70-87.
- Elega, A. A., & Özad, B. E. (2017). Technologies and Second Language: Nigerian Students' Adaptive Strategies to Cope with Language Barrier in Northern Cyprus. *Journal of International Students*, 7(3), 486-498.
- Khamkhien, A. (2010). Teaching English Speaking and English Speaking Tests in the Thai Context: A Reflection from Thai Perspective. *English Language Teaching*, 3(1), 184-190.
- Kim, K. S., Yoo-Lee, E., & Joanna Sin, S. C. (2011). Social media as information source: Undergraduates' use and evaluation behavior. *Proceedings of the American Society for Information Science and Technology*, 48(1), 1-3.
- Kodae, H. (2011). Effects of Intensive Phonics Instruction on Thai-Muslim Grade 5 Students' English Reading and Writing Abilities: A Case Study. Thesis. M.A. (Teaching English as an International Language). Sonhkhla: Graduate School. Prince of Songkhla University.
- Mhamdi, C. (2017). What Can Video Add to the Learning Experience? Challenges and Opportunities. *International Journal of Information Technology and Language Studies*, 1(1), 17-24.
- Murahwa, S. (2009). Combining phonics and whole language approaches in teaching reading: a case study of Phenduka Literacy Project in Alexandra School.
- Rodpradit, S., & Sinwongsuwat, K. (2012). Using scripted and non-scripted role plays to improve English speaking performance of hotel engineering staff. *APHEIT Journal*, 18(1), 17-25.
- Romero-Trillo, J. (Ed.). (2012). *Pragmatics and prosody in English language teaching* (Vol. 15). Springer Science & Business Media.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นางสาวโรสลีน่า สุมาลี
รหัสประจำตัวนักศึกษา 5911121029
วุฒิการศึกษา
วุฒิ การศึกษาระดับบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)
ชื่อสถาบัน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีที่สำเร็จการศึกษา 2559

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
ปี 2559 – ปัจจุบัน ครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย จังหวัดสงขลา